

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Srovnávací studie systémů zdanění fyzických osob České republiky a Francie
A Comparative Study of Natural-Person Taxation Systems in the Czech Republic
and in France

Student:	Bc. Vendula Špačková
Vedoucí diplomové práce:	Ing. Jiřina Krajčová

Ostrava 2014

Zadání diplomové práce

Student: **Bc. Vendula Špačková**
Studijní program: N6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202T049 Účetnictví a daně
Specializace: 00 Účetnictví a daně
Téma: Srovnávací studie systémů zdanění fyzických osob České republiky a Francie
Comparative Study of Natural-Person Taxation Systems in the Czech Republic and in France

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
 2. Zdanění fyzických osob v České republice
 3. Zdanění fyzických osob ve Francii
 4. Komparace systémů zdanění
 5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků diplomové práce
Seznam příloh
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

- JAMES, Simon and Christopher NOBES. *The Economics of Taxation. Principles, Policy and Practice*. 10th ed. Birmingham: Fiscal Publications, 2010. 324 s. ISBN 978-1906201-13-5.
RYLOVÁ, Zuzana. *Mezinárodní dvojí zdanění 2012*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2012. 487 s. ISBN 978-80-7263-724-9.
ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 5. vyd. Praha: Linde, 2012. 400 s. ISBN 978-80-7201-881-9.

Formální náležitosti a rozsah diplomové práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jiřina Krajčová**

Datum zadání: 22.11.2013

Datum odevzdání: 25.04.2014

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem celou práci, včetně všech příloh, vypracovala samostatně. Přílohy č. 1, 2, 5, 6 a 10, dané mi k dispozici, jsem samostatně doplnila.

V Ostravě dne 27. března 2014

Vendula Špačková

Děkuji své vedoucí Ing. Jiřině Krajčové za vstřícnost a cenné rady, které mi poskytla během zpracování diplomové práce.

OBSAH

1	Úvod	5
2	Zdanění fyzických osob v České republice	7
2.1	Daně uplatňované v České republice	10
2.2	Daň z příjmů fyzických osob	14
2.2.1	Dílčí základy daně	16
2.2.2	Základ daně a daňová ztráta	23
2.2.3	Položky snižující základ daně	23
2.2.4	Sazba daně	24
2.2.5	Slevy na dani a daňové zvýhodnění	25
2.2.6	Zálohy na daň	26
2.2.7	Výpočet daňové povinnosti	28
2.3	Shrnutí základních poznatků o daňovém systému	30
3	Zdanění fyzických osob ve Francii	31
3.1	Některé daně uplatňované ve Francii	33
3.2	Daň z příjmů fyzických osob (Impôt sur le Revenu)	40
3.2.1	Kategorie příjmů	41
3.2.2	Položky snižující základ daně	46
3.2.3	Sazba daně	47
3.2.4	Slevy na dani	49
3.2.5	Výpočet daňové povinnosti	50
3.3	Shrnutí základních poznatků o daňovém systému	52
4	Komparace systémů zdanění	53
4.1	Z hlediska složitosti daňového systému	53
4.1.1	Daňové zatížení	54
4.1.2	Doba potřebná k vyplnění tiskopisů	56
4.1.3	Celkový počet plateb za rok	57

4.2	Srovnání vývoje daňové sazby	58
4.2.1	Daňová sazba v ČR	59
4.2.2	Daňová sazba ve Francii.....	60
4.3	Srovnání výpočtu daně z příjmů fyzických osob	62
4.3.1	Zdanění pracovních příjmů nad úrovní minimální mzdy ČR	63
4.3.2	Zdanění pracovních příjmů na úrovni průměrné mzdy ČR.....	65
4.3.3	Zdanění pracovních příjmů u vysoce příjmové domácnosti	67
4.4	Srovnání příjmů do státního rozpočtu	69
4.4.1	Příjem z daně z příjmů fyzických osob v České republice	70
4.4.2	Příjem z daně z příjmů fyzických osob ve Francii	72
4.5	Srovnání daňového zatížení	74
4.6	Srovnání implicitních daňových sazeb.....	79
4.7	Srovnání dle intervalové progresivity daně	80
4.7.1	Intervalová progresivita daně v ČR	81
4.7.2	Intervalová progresivita daně ve Francii	83
4.8	Z hlediska daňové správy	85
4.9	Návrh změn českého daňového systému	87
5	Závěr	90
	Seznam použité literatury	92
	Seznam zkratk.....	97
	Prohlášení o využití výsledků diplomové práce	
	Seznam příloh	
	Přílohy	

1 ÚVOD

Nastavení daňového systému představuje pro každý stát suverénní právo uplatňované pro zajištění dostatečného množství finančních prostředků nezbytných pro výkon veřejné správy státu. Daní se rozumí povinná a legislativním předpisem stanovená platba do veřejných rozpočtů. Její uplatnění na poplatníky je objektivní, neboť daňová povinnost vzniká všem, bez rozdílu, na které se zákon vztahuje.

Daňové systémy prošly složitým historickým vývojem a v současnosti jsou také ovlivňovány členstvím zemí v Evropské unii, která se prosadila o harmonizaci v oblasti nepřímých daní. Přímé daně tak nadále zůstávají ponechány v autonomní kompetenci každého státu a umožňují daňovou konkurenci, protože se zdanění fyzických osob liší ve struktuře, způsobu výběru daně, rozsahu a výši daňové povinnosti. Vhodné nastavení uplatňovaného systému zdanění je nezbytné pro vyloučení možných konfliktů, neboť se zde střetávají zájmy dvou protichůdných stran. Na jedné straně stojí stát, jehož úkolem je zabezpečit dostatek finančních prostředků a druhou stranu představují občané, jakožto daňoví poplatníci, jejichž hlavním cílem je co nejnížší daňová povinnost.

Porovnání zdanění fyzických osob v České republice s Francií je z důvodu odlišného systému výpočtu daňové povinnosti a tudíž může tato komparace stanovit výhody a nevýhody jednotlivých systémů a možné přístupy ve zdanění pro český daňový systém. Oba srovnávané státy patří mezi vyspělé země, které jsou členy EU a uplatňují demokratický režim.

Cílem diplomové práce je srovnat zdanění fyzických osob v České republice a ve Francii na základě zvolených kritérií a vyvodit možná východiska v přístupu ve zdanění pro český daňový systém.

Diplomová práce se skládá ze tří hlavních kapitol. Druhá a třetí kapitola popisují systém zdanění v ČR a ve Francii. Pro komplexní pohled na soustavu daní jsou v úvodu každé kapitoly stručně nastíněny jednotlivé uplatňované daně a dále je věnována větší pozornost zdanění fyzických osob důchodovou daní. Popis důchodové daně v obou srovnávaných zemích se zaměřuje na jednotlivé příjmové kategorie, vymezení základu daně, položky snižující základ daně, sazbu daně, uplatňované slevy na dani, výpočet daňové povinnosti a zálohy na daň. V závěru

kapitol jsou pro větší přehlednost uvedeny základní informace týkající se daňových systémů. Ve čtvrté kapitole je provedena komparace systémů na základě osmi předem stanovených kritérií. Jedná se o posouzení složitosti daňového systému podle studie společnosti PwC, popis vývoje daňové sazby, analýzu složení daňových příjmů státního rozpočtu, komparaci daňového zatížení, implicitních daňových sazeb, daňové správy, výpočtu intervalové progresivity daně a výpočtu daňové povinnosti a její výše. V závěru čtvrté kapitoly je rozpracován vlastní návrh změn českého daňového systému, který je nezbytný pro naplnění stanoveného cíle. Diplomová práce je zpracována na základě legislativních předpisů platných od roku 2014.

2 ZDANĚNÍ FYZICKÝCH OSOB V ČESKÉ REPUBLICE

Česká republika požádala o členství v EU v roce 1996, ale plnoprávným členem se stala až 1. května 2004. V Schengenském prostoru je od 21. prosince 2007 a národní měnou je i nadále česká koruna, ale v budoucnu je Česká republika povinná přijmout jako národní měnu euro.

[27]

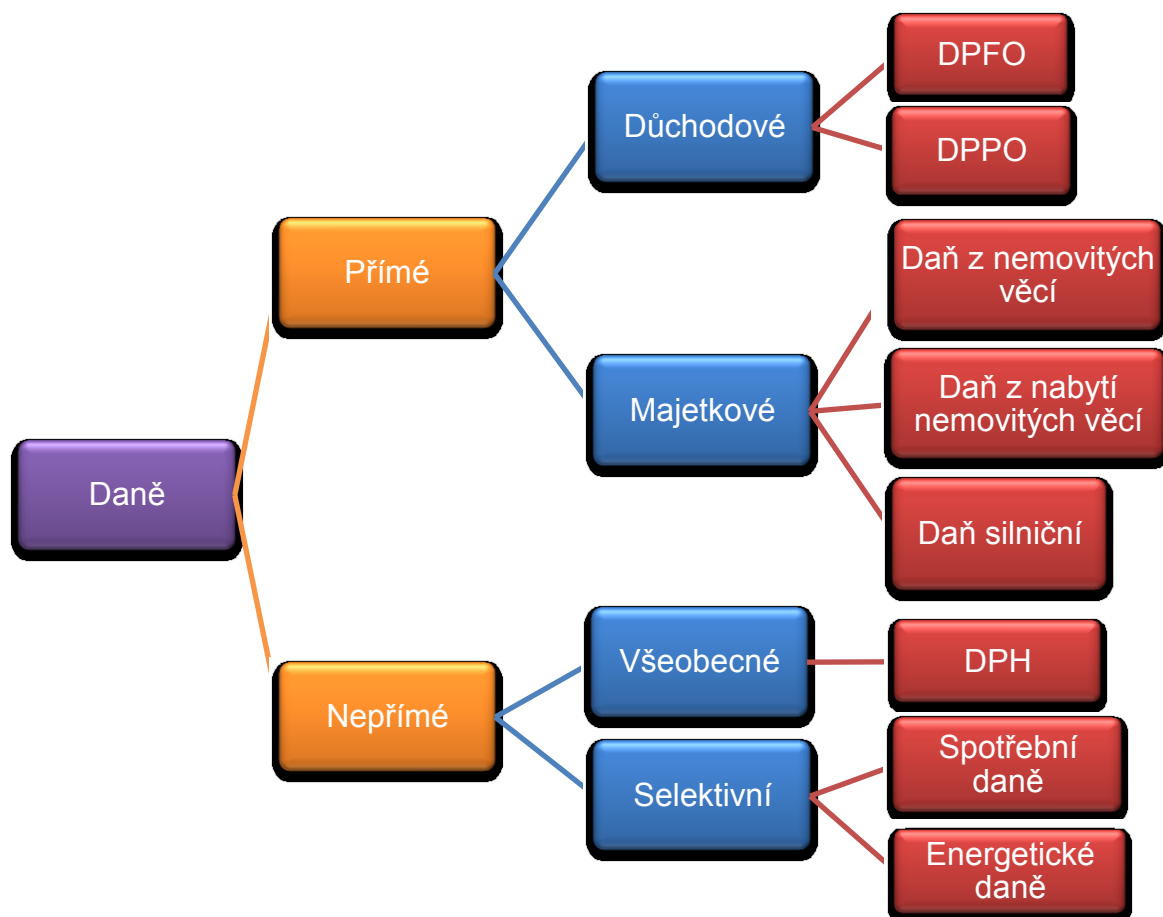
Současná podoba **daňové soustavy** byla upravena již zrušeným zákonem č. 212/1992, o soustavě daní, a zákonem č. 531/1990, o územních finančních orgánech, a je platná od 1. 1. 1993. Došlo k zavedení daně z přidané hodnoty, která nahradila do té doby uplatňovanou daň z obratu, spotřebních daní a daně silniční. Domovní daň nahradila daň z nemovitostí a notářské poplatky se začaly vybírat prostřednictvím trojdaně¹. Od roku 1993 došlo ke změnám v daňových zákonech především v souvislosti se vstupem ČR do EU. Harmonizace v oblasti nepřímých daní byla nezbytným předpokladem pro fungování jednotného vnitřního trhu, tzn. volného pohybu zboží a služeb v rámci EU. Se vstupem ČR vznikla povinnost zavést „energetické daně“, které jsou uplatňované od roku 2008. V roce 2014 došlo k zásadní změně v oblasti majetkových daní.

System daní lze rozdělit na daně přímé a daně nepřímé. *Kubátová (2010, s. 20) uvádí, že přímé daně, jsou takové daně, které dopadají přímo na poplatníkův příjem, z něhož je daň přímo zaplacená. Poplatník tedy nemá možnost zákonně toto břemeno přesunout na někoho jiného.* Mezi přímé daně patří daně důchodové, které zdaňují příjmy fyzických a právnických osob (DPFO, DPPO) a daně majetkové. S platností od roku 2014 je daň dědická a darovací, jako bezúplatný příjem, součástí daně z příjmu, daň z převodu nemovitosti nahradila daň z nabytí nemovitých věcí a daň z nemovitostí je daň z nemovitých věcí. Nepřímé daně neboli daně ze spotřeby, státu odvádí plátcí, ale účinky daně dopadají na poplatníky. Všeobecnou daní je DPH, která se uplatňuje na spotřebu všech komodit (tj. zboží a služeb) a selektivní daně zatěžují pouze spotřebu těch komodit, které jsou zákonem vymezeny. Daňový systém ČR blíže popisuje Obr. 2.1. Výnosy, které plynou z výběru daní na území ČR, jsou odváděny do **veřejných rozpočtů** podle procentuálních

¹ Termín trojdaň je uplatňován na tři majetkové daně, kterými je daň dědická, darovací a daň z převodu nemovitostí.

poměrů stanovených v zákoně o rozpočtovém určení daní. Příjemci daňového výnosu jsou obce, kraje, státní rozpočet (SR), Státní fond dopravní infrastruktury (SFDI) a EU, viz Tab. 2.2.

Obr. 2.1 Daňový systém ČR

ZDROJ: Vlastní zpracování dle Daňových zákonů ČR

Tab. 2.2 Rozpočtové určení daní z ČR

Daň	Příjemce daňového výnosu				
	obce	kraje	SR	SFDI	EU
DPFO	x	x	x		
DPPO	x	x	x		
Daň silniční				x	
Daň z nemovitých věcí	x				
DPH	x	x	x		x
Spotřební daně			x	x	
Energetické daně			x		

ZDROJ: Vlastní zpracování, [20]

Osobní daňová příslušnost

Osobní daňová příslušnost je vztah fyzické nebo právnické osoby ke konkrétnímu státu a stanovuje rozsah daňové povinnosti, která může být omezena pouze na příjmy plynoucí ze zdrojů daného státu nebo může být neomezená. Na daňového rezidenta ČR se vztahuje neomezená daňová povinnost, a tudíž zdanění podléhají celosvětové příjmy (příjmy ze zdrojů v České republice a příjmy plynoucí ze zdrojů v zahraničí). Daňový nerezident ČR má omezenou daňovou povinnost, která se vztahuje pouze na příjmy ze zdrojů ČR.

Způsob určení státu, ve kterém je poplatník rezidentem, stanovují Zákon o dani z příjmu (ZDP) a Smlouvy o zamezení dvojího zdanění (SZDZ). Dle ZDP je u fyzických osob (FO) rozhodující bydliště a stát, ve kterém se poplatník obvykle zdržuje². U právnických osob (PO) je rozhodujícím faktorem sídlo společnosti nebo místo vedení³. Podle SZDZ se postupuje u zahraničních osob, které jsou rezidenty státu, se kterým máme uzavřenou smlouvu o zamezení dvojího zdanění. U FO se rezidenství posuzuje podle zvláštních pravidel, kterými jsou:

- stálý byt (bydliště),
- středisko životních zájmů⁴,
- obvyklý pobyt (za obvyklý pobyt je považován i pobyt kratší 183 dnů),
- státní občanství,
- dohoda jednotlivých ministerstev financí.

V případě PO dostalo pro posouzení rezidenství přednost kritérium místo skutečného vedení podniku před sídlem společnosti - státem registrace.

[6]

Základní daňové pojmy

Daňovou povinnost stanovují zákony daňovým subjektům, kterými jsou fyzické osoby i právnické osoby a jak daňoví rezidenti, tak daňoví nerezidenti daného státu. Je třeba rozlišovat osobu plátce a poplatníka. Poplatníkem je osoba, jejíž příjem nebo majetek podléhá zdanění a je povinna daň vypočítat a odvést správci daně. Plátcí vzniká povinnost daň vybrat popřípadě srazit poplatníkům a také ji odvést. Objektem daně se rozumí veličina, která je zatížená daní a jedná se o peněžní

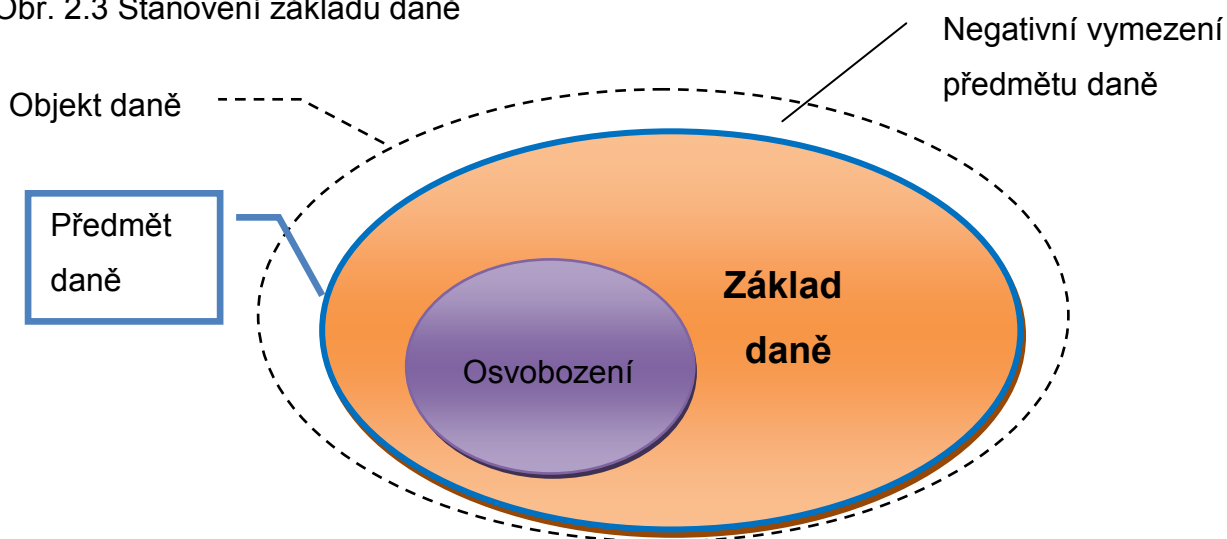
² Pobyt na území ČR alespoň v délce 183 dnů v kalendářním roce a do lhůty se započítávají všechny dny skutečně strávené na území republiky.

³ Adresa místa, ze kterého je PO řízena a místo, kde jsou prováděna klíčová rozhodnutí společnosti, která nemohou být měněna na nižších úrovních.

⁴ Jedná se o užší osobní a ekonomické vztahy – rodinné, společenské, zaměstnání, politické, kulturní a jiné.

i nepeněžní příjmy, majetek a spotřebu. Zahrnuje jak předmět daně, tak negativní vymezení předmětu daně, na které se zákon a daňová povinnost nevztahuje. Předmět daně je objekt daně, který je přesně a jednoznačně vymezený zákonem a na který se vztahuje daňová povinnost. Osvobození od daně představuje určitou část předmětu daně, která nevstupuje do základu daně. Na takto vypočítaný základ daně se uplatní příslušná sazba daně. Základ daně může být vyjádřen v hodnotovém vyjádření (Kč) nebo v jiných měrných jednotkách (ks, t, hl a jiné). Stanovení základu daně popisuje Obr. 2.3.

Obr. 2.3 Stanovení základu daně

ZDROJ: Vlastní zpracování

2.1 Daně uplatňované v České republice

Daň z příjmu právnických osob

Výběr daně se řídí zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Poplatníky daně jsou právnické osoby, organizační složky státu, podílové fondy, veřejně prospěšní poplatníci⁵ a další subjekty. Předmětem daně jsou příjmy z veškeré činnosti a z nakládání s veškerým majetkem, s výjimkou příjmů, které jsou v zákoně vymezeny. Předmětem daně veřejně prospěšného poplatníka jsou vždy příjmy z reklam, členských příspěvků, příjmy v podobě úroku a z nájemného.

Základem daně je rozdíl, o který příjmy, s výjimkou příjmů, které nejsou předmětem daně a příjmů osvobozených od daně, převýší výdaje při respektování

⁵ Veřejně prospěšným poplatníkem je poplatník, který jako svou hlavní činnost vykonává činnost, která není podnikáním.

věcné a časové souvislosti, přičemž výsledek hospodaření podléhá úpravám podle § 23. Základ daně lze snížit podle § 34 o položky odčitatelné od základu daně, kterými je daňová ztráta vyměřená za předchozí zdaňovací období a odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání. Takto snížený základ daně si lze dále snížit podle § 20 o položky snižující základ daně. Jedná se o bezúplatné plnění poskytnuté obcím, krajům, organizačním složkám státu a právnickým osobám na financování specifických činností vymezených v zákoně. Podmínkou pro uplatnění je minimální hodnota daru 2 000 Kč a v úhrnu si lze maximálně odečíst 10 % ze základu daně sníženého podle § 34. Sazba daně činí 19 % a uplatní se na snížený základ daně zaokrouhlený na celé tisícikoruny dolů. Nižší 5% sazbou daně zdaňují investiční fondy, instituce penzijního pojištění a jiné subjekty vymezené v § 21. Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok, hospodářský rok anebo účetní období. Daňová povinnost se snižuje o slevy a jedná se například o slevu na zaměstnance se zdravotním postižením a příslib investiční pobídky. Daňové přiznání (DAP) se podává nejpozději do 3 měsíců od konce měsíce, do kterého spadá den, který je posledním dnem období, za které se daňové přiznání podává.

Právnické osoby si uplatňují odpisy na obchodní majetek. U hmotného majetku zatřídí poplatník majetek do odpisové skupiny s odlišnou dobou odpisování a rozhodne o způsobu odpisování. Volí mezi rovnoměrnými nebo zrychlenými odpisy a zvolený způsob nelze měnit. Majetek se odepisuje nejvýše do vstupní ceny nebo do zvýšené vstupní ceny. U nehmotného majetku se odpisy stanoví s přesností na celé měsíce.

Daň z nemovitých věcí

Daň upravuje zákon České národní rady č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí. Předmětem daně jsou pozemky, stavby a jednotky nacházející se na území České republiky. Poplatníkem daně je vlastník nemovitých věcí, organizační složka státu a právnická osoba v případě státních nemovitých věcí anebo nájemce a pachtýř. Sazba daně je závislá na druhu pozemku a stavby. DAP je poplatník povinen podat příslušnému správci daně do 31. ledna a nepodává se, pokud bylo podané za některé z předchozích zdaňovacích období a nedošlo ke změně okolností rozhodných pro vyměření daně. Daň se vyměřuje na zdaňovací období podle stavu

k 1. lednu roku, na který je daň vyměřována a je splatná ve dvou stejných splátkách do 31. května a do 30. listopadu.

Daň z nabytí nemovitých věcí

Daň je uplatňovaná od 1. ledna 2014, protože nahradila daň z převodu nemovitosti a řídí se zákonným opatřením Senátu č. 340/ 2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí. Poplatníkem daně je převodce vlastnického práva k nemovité věci, jde-li o nabytí práva koupí nebo směnou a převodce a nabyvatel se ve smlouvě nedohodnou, že poplatníkem je nabyvatel. Předmětem daně je úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je pozemkem, stavbou, právem stavby nebo spoluvlastnickým podílem. Základ daně se stanoví z nabývací hodnoty snížené o uznatelný výdaj, kterým je odměna a náklady prokazatelně zaplacené poplatníkem znalci za znalecký posudek určující zjištěnou cenu. Daň se vypočítá vynásobením základu daně zaokrouhleného na celé stokoruny nahoru a 4% sazby daně. Povinnost podat DAP je nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl v katastru nemovitostí proveden vklad anebo v němž došlo k nabytí vlastnického práva. Poplatník v přiznání nevyčísluje daň, ale pouze uvádí údaje nutné k určení směrné hodnoty a sám vypočítá zálohu.

Silniční daň

Silniční daň se řídí zákonem ČNR č. 16/1993 Sb. Dani podléhají silniční motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, která jsou v ČR registrovaná, provozovaná a používána FO a PO k podnikatelské činnosti. Poplatníkem je osoba, která je jako provozovatel zapsaná v technickém průkazu vozidla. U osobních automobilů se daň počítá ze zdvihového objemu motoru, který je základem daně a jemu příslušné sazby daně. U ostatních motorových vozidel je rozhodující počet náprav a povolená hmotnost v tunách. Zákon umožňuje využít slevu na dani u kombinované dopravy. Zdaňovacím obdobím je kalendářní rok. Poplatník má povinnost platit zálohy, které jsou splatné čtvrtletně a podat DAP nejpozději do 31. ledna kalendářního roku následujícího po uplynutí zdaňovacího období.

Daň z přidané hodnoty

Zákon č. 235/2004 Sb. upravuje daň z přidané hodnoty a zároveň zapracovává příslušné předpisy Evropské unie. Předmětem daně je dodání zboží

a poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani v rámci uskutečňování ekonomické činnosti s místem plnění v tuzemsku, pořízení zboží a nového dopravního prostředku z jiného členského státu a dovoz zboží. Osobou povinnou k dani je FO nebo PO, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti. Plátcem se stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč. Základ daně tvoří vše, co jako úplatu obdrží plátce za uskutečněné zdanitelné plnění a zahrnuje také jiné daně, poplatky, dotace k ceně a vedlejší výdaje. U převážné většiny zboží a služeb se uplatňuje základní 21% sazba daně, ale příloha zákona vymezuje zboží a služby, na které se uplatní snížená 15% sazba daně. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc nebo čtvrtletí. Plátce je povinen podat DAP i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost a nově od roku 2014 jsou povinni všichni plátcí DPH podávat přiznání elektronicky, s výjimkou FO s nižším obratem. Daň je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

Spotřební daně

Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních stejně jako zákon o DPH zapracovává příslušné předpisy EU. Tato selektivní daň se vztahuje na komodity, kterými jsou minerální oleje, líh, pivo, víno, meziprodukty a tabákové výrobky. Správu daně vykonávají orgány Celní správy ČR. Plátcem daně je FO nebo PO, která je provozovatelem daňového skladu, příjemcem, odesílatelem anebo výrobcem. Daňová povinnost vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na území ČR a plátcí jsou povinni předložit DAP samostatně za každou daň do 25. dne po skončení zdaňovacího období, kterým je kalendářní měsíc. Sazby daně u tabákových výrobků znázorňuje Tab. 2.4.

Tab. 2.4 Sazby daně u tabákových výrobků

Text	Sazba daně		
	procentní část	pevná část	minimální
cigarety	27 %	1,19 Kč/ks	celkem nejméně však 2,25 Kč/ks
doutníky, cigarillos		1,34 Kč/ks	
tabák ke kouření		1800,00 Kč/kg	

ZDROJ: Vlastní zpracování, [16]

Energetické daně

Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů také zapracovává předpisy EU a vztahuje se na zemní plyn a některé další plyny, pevná paliva a elektřinu, viz Tab. 2.5. Správu daní vykonávají orgány Celní správy ČR. Plátcem daně je dodavatel, který komodity dodává konečnému spotřebiteli, provozovatel distribuční soustavy a jiný subjekt. Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc a plátců daně jsou povinni podat DAP a zaplatit daň do dvacátého pátého dne po skončení zdaňovacího období, ve kterém povinnost vznikla.

Tab. 2.5 Sazby daně energetických daní

Energetické daně	Nomenklatura	Druh užití	Sazba daně
Zemní plyn a další plyny	2711 29	k použití, k prodeji nebo pro pohon motorů	264,80 Kč/MWh spláleného tepla
	2705		34,20 Kč/MWh spáleného tepla
	2711 11		
	2711 21		
	všechny plyny	k použití, k prodeji nebo pro výrobu tepla	30,60 Kč/MWh spáleného tepla
	všechny plyny	k použití, k prodeji nebo použití pro stanionární motory aj.	30,60 Kč/MWh spáleného tepla
Pevná paliva	2701	nerozlišuje se	8,50 Kč/GJ spáleného tepla
	2702		
	2704		
	ostatní		
Elektřina	2716	nerozlišuje se	28,30 Kč/MWh

ZDROJ: Vlastní zpracování, [17]

2.2 Daň z příjmů fyzických osob

Výběr daně se řídí zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Poplatníky daně jsou fyzické osoby – daňoví rezidenti a nerezidenti ČR. **Předmětem** daně jsou peněžní i nepeněžní příjmy:

- ze závislé činnosti (§ 6 ZDP),
- ze samostatné činnosti (§ 7 ZDP),
- z kapitálového majetku (§ 8 ZDP),
- z nájmu (§ 9 ZDP),
- a ostatní příjmy (§ 10 ZDP).

Daňová povinnost se nevztahuje a **předmětem** daně **nejsou** úvěry nebo zápůjčky s výjimkou uvedenou v zákoně, příjmy z rozšíření rozsahu nebo vypořádání společného jmění manželů, příjmy z domácích prací vykonávaných mimo stát rezidenství a to za stravu a ubytování, jedná-li se o příjem k uspokojování základních potřeb (au-pair), částka uhrazená zdravotní pojišťovnou, o kterou byl překročen limit regulačních poplatků a doplatků na léčiva nebo potraviny a jiné příjmy.

Do základu daně nevstupují příjmy, které jsou od daně **osvobozeny**. Jedná se například o:

- příjem z prodeje rodinného domu a pozemku, pokud v něm měl prodávající bydliště nejméně po dobu 2 let bezprostředně před prodejem nebo po dobu kratší 2 let, použije-li prodávající získané prostředky na uspokojení bytové potřeby,
- příjem z prodeje nemovitých věcí neosvobozený podle předchozího bodu, přesáhne-li doba mezi nabytím vlastnického práva a prodejem dobu 5 let,
- příjem z prodeje hmotné movité věci, přičemž prodej motorových vozidel, letadel a lodí je osvobozen po 1 roce od nabytí a movité věci zahrnuté v obchodním majetku po 5 letech od zařazení,
- příjem v podobě ceny z veřejné soutěže, z reklamní soutěže, pokud se nejedná o spotřebitelskou loterii, ceny ze sportovní soutěže při splnění podmínky, že příjem nepřevýší 10 000 Kč,
- dávky pro osobu se zdravotním postižením, dávky pomoci v hmotné nouzi, dávky státní sociální podpory, dávky péstounské péče a jiné,
- příjem v podobě stipendia z veřejných rozpočtů a prostředků vysokých škol,
- dotace z veřejných rozpočtů a fondů,
- příjem z prodeje cenného papíru, přesáhne-li doba mezi nabytím a převodem při prodeji dobu 3 let,
- příjem plynoucí ve formě daru přijatého v souvislosti s vykonáváním samostatné činnosti, jako reklamního předmětu opatřeného jménem nebo ochrannou známkou, jehož hodnota nepřesáhne 500 Kč,
- bezúplatný příjem z nabytí dědictví nebo odkazu,
- bezúplatný příjem na humanitární nebo charitativní účel nebo z veřejné sbírky,
- jiné příjmy podle § 4 a § 4a ZDP.

2.2.1 Dílčí základy daně

Celkový základ daně tvoří pět dílčích základů daně (DZD), jejichž výpočet se řídí samostatnými pravidly.

Dílčí základ daně § 6 ZDP – Příjmy ze závislé činnosti

Mezi příjmy ze závislé činnosti patří:

- plnění v podobě příjmu ze současného nebo dřívějšího pracovněprávního, služebního nebo členského poměru při kterém je poplatník povinen dbát příkazů plátce a plnění v podobě funkčního požitku⁶,
- příjmy za práci člena družstva, společníka s. s r. o. a komanditisty k. s.,
- odměny člena orgánu PO, orgánu PO a likvidátora.

Podle předchozího výčtu se jedná o veškeré tyto příjmy bez ohledu na subjekt, který tyto příjmy vyplácí a může se jednat jak o příjmy pravidelné, tak o příjmy jednorázové. Poplatník s příjmy ze závislé činnosti se označuje jako zaměstnanec a plátce příjmu jako zaměstnavatel. Příjmy ze závislé činnosti do 10 000 Kč za měsíc dosahované u jednoho plátce na základě dohody o provedení práce jsou zdaňovány v samostatném základu daně srážkovou daní, pokud zaměstnanec nepodepsal prohlášení k dani. Poskytuje-li zaměstnavatel zaměstnanci bezplatně motorové vozidlo, je příjmem zaměstnance částka ve výši 1 % vstupní ceny vozidla.

Za příjmy ze závislé činnosti zákon nepovažuje a **předmětem daně nejsou**:

- náhrady cestovní výdajů poskytované v souvislosti s výkonem činnosti,
- hodnota osobních ochranných pracovních prostředků, oděvů, obuvi, včetně nákladů na jejich udržování a hodnota mycích, čistících a dezinfekčních prostředků,
- náhrady za opotřebení vlastního náradí, zařízení a předmětů potřebných pro výkon práce,
- povinná plnění zaměstnavatele na vytváření a dodržování pracovních podmínek.

Základem daně (DZD) jsou příjmy ze závislé činnosti navýšené o částku pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na

⁶ Funkčními požitky jsou funkční platy a plnění, které náleží představitelům státní moci, soudcům, funkcionářům v komorách, orgánech obcí, státních orgánech a jiných, s výjimkou platu prezidenta republiky.

všeobecné zdravotní pojištění, které je povinen platit zaměstnavatel (tj. 34 % z hrubých mezd poplatníka). Z hrubých příjmů zaměstnance sráží zaměstnavatel zálohu na daň a pojistné na sociální a zdravotní pojištění.

Sociální pojištění slouží ke zmírňování sociálních nerovností ve společnosti jako nástroj sociální politiky státu. Odváděné pojistné se stává příjmem státního rozpočtu a řídí se zákonem č. 589/1992 Sb. Pojistné na sociální zabezpečení se skládá z:

- nemocenského pojištění, ze kterého jsou poskytovány dávky na podporu při ošetřování člena rodiny, vyrovnávací příspěvek v těhotenství a v mateřství, peněžitá pomoc v mateřství a nemocenská,
- důchodového pojištění, které se složeno ze tří pilířů a slouží k vyplácení starobních, invalidních, vdovských a sirotčích důchodů,
- příspěvku na státní politiku zaměstnanosti určený pro výplatu podpory v nezaměstnanosti.

Od 1. 1. 2014 došlo ke změně ve výplatě náhrady mzdy, kterou budou vyplácet zaměstnavatelé prvních 14 dnů pracovní neschopnosti a od 15. kalendářního dne nemocenské bude náhrady vyplácet Okresní správa sociálního zabezpečení (OSSZ). Platby sociálního pojistného jsou odváděny zaměstnavatelem OSSZ. Zaměstnanci se mohou dobrovolně účastnit důchodového spoření, kdy část odvedeného pojistného (důchodové pojištění ve výši 3,5 % z hrubých mezd je ponecháno v prvním pilíři a 3 % jsou převedeny do druhého pilíře) OSSZ převede na účet vedený u Specializovaného finančního úřadu.

[28]

Zdravotní pojištění je odváděno příslušným zdravotním pojišťovnám, u kterých je zaměstnanec přihlášený a slouží k pokrytí výdajů spojených se základní zdravotní péčí v rámci systému veřejného zdravotního pojištění. Výběr pojistného se řídí zákonem č. 48/1997 Sb. a zákonem č. 592/1992 Sb.

Poplatníky pojistného u závislé činnosti jsou zaměstnanci i zaměstnavatelé. Vyměřovacím základem pro odvod pojistného je hrubý příjem zaměstnance a sazby pojistného znázorňuje Tab. 2.6. Výpočet čisté mzdy zaměstnance znázorňuje Schéma 2.7 a výpočet zálohy na daň je podrobně popsán v následující kapitole 2.1.6.

Tab. 2.6 Sociální a zdravotní pojištění

Sociální pojištění		Zaměstnanec	Zaměstnavatel	Celkem
důchodové pojištění	účasten DS	3,5 %	21,5 %	25 %
	neúčasten DS	6,5 %	21,5 %	28 %
nemocenské pojištění		0	2,3 % (3,3 %)	2,3 % (3,3 %)
příspěvek na státní politiku zaměstnanosti		0	1,2 %	1,2 %
Zdravotní pojištění		4,5 %	9 %	13,5 %
		11 % (8 %)	34 % (35 %)	

ZDROJ: Vlastní zpracování, [28]

Schéma 2.7 Výpočet čisté mzdy zaměstnance

Základní mzda	}	Hrubá mzda zaměstnance
Osobní ohodnocení		
Prémie		
Odměny		
Příplatky		
<hr/>		
-	SP 6,5 % placené zaměstnancem	
-	ZP 4,5 % placené zaměstnancem	
-	záloha na DPFO	
+	daňový bonus na dítě	
<hr/>		
Čistá mzda zaměstnance		

ZDROJ: Vlastní zpracování, [1]

Dílčí základ daně § 7 ZDP – Příjmy ze samostatné činnosti

Za příjmy ze samostatné činnosti zákon považuje:

- příjem ze zemědělské výroby, lesního a vodního hospodářství,
- příjem ze živnostenského podnikání,
- příjem z jiného podnikání,
- podíl společníka v. o. s. a komplementáře k. s. na zisku,
- příjem z užití nebo poskytnutí práv z průmyslového vlastnictví a autorských práv,
- příjem z nájmu majetku zařazeného v obchodním majetku,
- příjem z výkonu nezávislého povolání.

Základem daně (DZD) jsou příjmy snížené o výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Základ daně u poplatníka, který je společníkem v. o. s. nebo komplementářem k. s., je součástí základu daně (DZD) poměrná část základu daně nebo daňové ztráty společnosti. Poplatník může uplatnit výdaje skutečně vynaložené nebo je stanovit paušální částkou, ve které jsou zahrnuty veškeré výdaje vynaložené v souvislosti s dosahováním příjmu a stanoví se na základě procentuální výše příjmů podle zákona, viz Tab. 2.8.

Tab. 2.8 Paušální výdaje

Výše	Maximální výše	Druh činnosti
80 %	x	zemědělská výroba, lesní a vodní hospodářství a řemeslné živnostenské podnikání
60 %	x	živnostenské podnikání s výjimkou řemeslného
40 %	800 000 Kč	jiné podnikání neuvedené v předchozích činnostech
30 %	600 000 Kč	nájem majetku zařazeného v obchodním majetku

ZDROJ: Vlastní zpracování, [11]

Dílčí základ daně podle § 7 ZDP podléhá vedle daňové povinnosti dalším odvodům. Stejně jako v případě zaměstnanců u závislé činnosti, kterým je vyplácena čistá mzda, je výsledek hospodaření osob samostatně výdělečně činných snižován o platby pojistného.

Sociální pojištění

Účast osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ) na sociálním pojištění je povinná a dobrovolná. Poplatníci jsou povinni platit pojistné na důchodové zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Platba nemocenského pojištění je ponechána na dobrovolnosti a na rozhodnutí poplatníka, zda se k pojištění přihlásí. Výše měsíčních záloh se odvíjí od průměrné mzdy a přepočítacího koeficientu, viz podpodkapitola 2.1.4. V roce 2014 došlo ke zvýšení průměrné mzdy, které bude mít za následek zvýšení minimálních záloh na pojistné. Dále je výše pojistného závislá na druhu činnosti, kterou OSVČ vykonává. U hlavní samostatně výdělečné činnosti se platba pojistného provádí prostřednictvím měsíčních záloh a u vedlejší činnosti je platba záloh závislá na výši dosažených příjmů po odpočtu výdajů v kalendářním roce, za který se pojistné platí

(tzv. rozhodné částce). Poplatník je povinen platit u vedlejší činnosti pojistné formou záloh na důchodové pojištění v případě, že výsledek z podnikání v předchozím kalendářním roce dosáhl rozhodné částky. Vyměřovacím základem u sociálního zabezpečení je částka, kterou si poplatník sám určí, ale nesmí být menší než 50 % daňového základu. Zároveň musí poplatník brát v úvahu minimální a maximální vyměřovací základ stanovený zákonem.

[29]

Zdravotní pojištění

Účast OSVČ na zdravotním pojištění je povinná formou měsíčních záloh, které jsou závislé na dosaženém zisku v předchozím roce. Maximální vyměřovací základ u pojistného na veřejné zdravotní pojištění byl zrušen v roce 2013 a jedná se o dočasnou změnu platnou až do roku 2015.

Po skončení kalendářního roku (rozhodného období) provede poplatník zúčtování zaplacených měsíčních záloh a vypočítá roční povinnost na pojistném na základě výsledku hospodaření daného roku. Roční povinnost se sníží o zaplacené zálohy a výsledkem bude přeplatek nebo nedoplatek pojistného. Základní částky, potřebné pro výpočet pojistného za rok 2013 a 2014, uvádí Tab. 2.9. Výši sazeb sociálního a zdravotního pojištění OSVČ znázorňuje Tab. 2.10.

Tab. 2.9 Základní informace důležité pro výpočet pojistného

Sociální pojištění	2013	2014
Maximální vyměřovací základ (48násobek průměrné mzdy)	1 242 432 Kč	1 245 216 Kč
Minimální roční vyměřovací základ hlavní činnost (HČ)	77 652 Kč	77 832 Kč
Minimální roční vyměřovací základ vedlejší činnost (VČ)	31 068 Kč	31 140 Kč
Minimální měsíční vyměřovací základ HČ (25 % průměrné mzdy)	6 471 Kč	6 486 Kč
Minimální měsíční vyměřovací základ VČ (10 % průměrné mzdy)	2 589 Kč	2 595 Kč
Minimální měsíční záloha HČ (29,2 % z min. měsíčního VZ pro HČ)	1 890 Kč	1 894 Kč
Minimální měsíční záloha VČ (29,2 % z min. měsíčního VZ pro VČ)	756 Kč	758 Kč
Rozhodná částka pro vedlejší činnost	61 121 Kč	62 261 Kč
Minimální vyměřovací základ pro nemocenské	5 000 Kč	5 000 Kč
Minimální nemocenské pojištění (2,3 % z min. VZ)	115 Kč	115 Kč
Maximální nemocenské pojištění	2 382 Kč	2 382 Kč
Zdravotní pojištění	2013	2014
Minimální roční vyměřovací základ	155 304 Kč	155 652 Kč
Minimální měsíční vyměřovací základ (50 % průměrné mzdy)	12 942 Kč	12 971 Kč
Minimální měsíční záloha (13,5 % z min. měsíčního VZ)	1 748 Kč	1 752 Kč

ZDROJ: Vlastní zpracování, [30]

Tab. 2.10 Sociální a zdravotní pojištění OSVČ

Sociální pojištění		Pojistné
důchodové pojištění	účasten DS	25 %
	neúčasten DS	28 %
dobrovolné nemocenské pojištění		2,3 %
příspěvek na státní politiku zaměstnanosti		1,2 %
Zdravotní pojištění		13,5 %

ZDROJ: Vlastní zpracování, [28]

Dílčí základ daně § 8 ZDP – Příjmy z kapitálového majetku

Základem daně (DZD) jsou tyto příjmy:

- úroky a jiné výnosy z poskytnutých úvěrů nebo zápůjček, úroky z prodlení, úroky z práva na dorovnání a úroky z vkladů na účtech, které jsou určeny k podnikání,
- úrokové a jiné výnosy z držby směnek.

Dále se jedná o tyto příjmy, které náleží do samostatného základu daně pro zdanění srážkovou sazbou daně ve výši 15 %:

- podíly na zisku z majetkového podílu na a. s., s. r. o., k. s. a z členství v družstvu,
- úroky a jiné výnosy z držby cenných papírů,
- podíly na zisku tichého společníka,
- úroky, výhry a jiné výnosy z vkladů na vkladních knížkách, úroky z peněžních prostředků na účtu, který není určen k podnikání,
- výnos z jednorázového vkladu,
- dávky penzijního připojištění se státním příspěvkem snížené o zaplacené příspěvky a o státní příspěvky na penzijní připojištění,
- plnění ze soukromého životního pojištění snížené o zaplacené pojistné,
- plnění ze zisku svěřenského fondu po zdanění,
- rozdíl mezi vyplacenou jmenovitou hodnotou dluhopisu a emisním kurzem při jeho vydání.

Dílčí základ daně § 9 ZDP – Příjmy z nájmu

Do tohoto DZD jsou zahrnovány pravidelné příjmy, které plynou poplatníkovi z nájmu nemovitých věcí nebo bytů a z nájmu movitých věcí. Příležitostný nájem movitých věcí je součástí základu daně podle § 10 ZDP. Základem daně (DZD) jsou příjmy snížené o výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení těchto příjmů. Poplatník může uplatnit výdaje skutečně vynaložené nebo výdaje paušální ve výši 30 % z příjmů, maximálně však do 600 000 Kč.

Dílčí základ daně § 10 ZDP – Ostatní příjmy

Do poslední příjmové kategorie jsou zařazeny všechny ostatní příjmy zvyšující majetek poplatníka a nenáležící do předchozích DZD. Jedná se například o:

- příjmy z příležitostných činností nebo příležitostného nájmu movitých věcí,
- příjmy z převodu účasti na společnosti s r. o.,
- příjmy ze zděděných práv z průmyslového a jiného duševního vlastnictví, včetně autorských práv,
- přijaté výživné, důchody a obdobné požitky,
- podíl na likvidačním zůstatku a vypořádací podíl člena obchodní korporace s výjimkou společníka v. o. s. a komplementáře k. s. zdaňovaný srážkovou sazbou daně v samostatném základu daně,
- výhry v loteriích, sázkách, reklamních soutěžích a slosování zdaňované v samostatném základu daně srážkovou daní,
- ceny z veřejných a sportovních soutěží, v nichž je okruh soutěžících omezen podmínkami soutěže anebo jde o soutěžící vybrané pořadatelem soutěže, zdaňované v samostatném základu daně srážkovou daní,
- příjmy z převodu jmění na společníka,
- příjem z výměnky,
- výsluhový příspěvek a odbytné u vojáků nesnížené o výdaje, které jsou součástí samostatného základu daně a zdaňované srážkovou daní,
- plat prezidenta republiky, renta a víceúčelová paušální náhrada poskytovaná bývalému prezidentu republiky,
- bezúplatný příjem.

Od daně jsou **osvobozeny** příjmy z příležitostných činností a příležitostného nájmu, pokud jejich roční úhrn u poplatníka nepřesáhne 30 000 Kč, výhry z loterií, sázek a podobných her provozovaných na základě povolení a bezúplatné příjmy od příbuzného v linii přímé a vedlejší, od osoby, se kterou poplatník žil ve společně hospodařící domácnosti alespoň po dobu jednoho roku před získáním příjmu, o tuto osobu pečoval nebo byl na tuto osobu odkázán anebo bezúplatný příjem, který byl nabyt příležitostně a nedosahuje 15 000 Kč. **Základem daně** (DZD) je příjem snížený o výdaje prokazatelně vynaložené na jeho dosažení. Jsou-li výdaje vyšší než příjem, k rozdílu se nepřihlíží.

2.2.2 Základ daně a daňová ztráta

Základ daně je tvořen součtem jednotlivých DZD podle § 6 až § 10 ZDP. V případě, že výdaje přesáhnou příjmy podle účetnictví, daňové evidence nebo záznamů o příjmech a výdajích, je rozdíl **ztrátou** a tato situace může nastat pouze u DZD § 7 a 9 ZDP. Ztráta upravená podle § 23 snižuje úhrn DZD § 7 až § 10 ZDP, nikoliv DZD § 6. Daňovou ztrátu nebo její část, kterou nebylo možné uplatnit v roce, ve kterém vznikla, lze využít v následujících zdaňovacích obdobích podle § 34 ZDP. Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené a příjmy zdaňované zvláštní sazbou daně podle § 36 ZDP ze samostatného základu daně.

2.2.3 Položky snižující základ daně

Zákon umožňuje poplatníkovi snížit základ daně o položky odčitatelné od základu daně podle § 34 ZDP a prostřednictvím nezdaniitelných částí základu daně vymezených v § 15 ZDP. **Položkou odčitatelnou** je především daňová ztráta, kterou lze uplatnit v 5 následujících zdaňovacích obdobích po jejím vyměření. Od základu daně lze také odečíst odpočet na podporu výzkumu a vývoje nebo odpočet na podporu odborného vzdělávání. Mezi **nezdaniitelné části základu daně** patří:

- hodnota bezúplatného plnění poskytnutého obcím, krajům, organizačním složkám státu a PO se sídlem v ČR na financování specifických činností vymezených v zákoně, přičemž úhrnná hodnota bezúplatného plnění ve zdaňovacím období musí přesáhnout 2 % ze základu daně anebo musí činit alespoň 1 000 Kč, maximálně lze uplatnit 15 % ze základu daně,

- úroky zaplacené ve zdaňovacím období z úvěru ze stavebního spoření, úroky z hypotečního úvěru poskytnutého bankou, snížené o státní příspěvek, přičemž úvěr poplatník použije na financování bytových potřeb, maximálně lze odečíst hodnotu úroků ze všech úvěrů poplatníků v téže společně hospodařící domácnosti ve výši 300 000 Kč,
- příspěvek v celkovém úhrnu 12 000 Kč zaplacený poplatníkem na jeho penzijní připojištění se státním příspěvkem snížený o 12 000 Kč, příspěvek na doplňkové penzijní spoření snížený o 12 000 Kč a příspěvek na penzijní pojištění,
- pojistné zaplacené ve zdaňovacím období na soukromé životní pojištění a maximálně lze odečíst v úhrnu 12 000 Kč,
- členské příspěvky zaplacené ve zdaňovacím období členem odborové organizace odborové organizaci, lze uplatnit 1,5 % zdanitelných příjmů podle § 6, ale maximálně do 3 000 Kč za zdaňovací období,
- úhrady za zkoušky ověřující výsledky dalšího vzdělávání, pokud nebyly zaplacený zaměstnavatelem a ani nebyly uplatněny jako výdaj u poplatníků s příjmy podle § 7 ZDP, maximálně lze uplatnit 10 000 Kč.

2.2.4 Sazba daně

Na základ daně snížený podle § 15 a § 34 ZDP a zaokrouhlený na celé 100 Kč dolů se uplatní **15%** sazba daně. Od roku 2013 se navíc na příjmy nad strop pojistného na sociální zabezpečení uplatňuje **solidární zvýšení daně**, přičemž tato změna v zákoně má pouze dočasný charakter a bude platná do roku 2015. Jedná se o zdanění příjmů zahrnovaných do DZD ze závislé činnosti (hrubý příjem, ne superhrubá mzda) a DZD ze samostatné činnosti, které přesáhnou ve zdaňovacím období 48násobek průměrné mzdy 7% sazbou daně. Pro zdaňovací období roku 2014 limit vychází z průměrné mzdy stanovené podle zákona upravujícího pojistné na sociální zabezpečení za kalendářní rok 2012, viz Tab. 2.11. Solidární zvýšení daně dopadá také na zálohy na daň u závislé činnosti, překročí-li měsíční úhrn zdanitelných příjmů u zaměstnance čtyřnásobek průměrné mzdy.

Tab. 2.11 Výpočet průměrné mzdy a stropu pojistného pro rok 2013 a 2014

	2011	2012
Výše všeobecného vyměřovacího základu	25 093 Kč	25 903 Kč
Přepočítací koeficient	1,0315	1,0015
	2013	2014
Průměrná mzda	25 884 Kč	25 942 Kč
48násobek průměrné mzdy	1 242 432 Kč	1 245 216 Kč
4násobek průměrné mzdy	103 536 Kč	103 768 Kč

ZDROJ: Vlastní zpracování, [18, 19]

2.2.5 Slevy na dani a daňové zvýhodnění

Daňovou povinnost si může poplatník snížit o slevy na dani, které vymezuje zákon v § 35, § 35a, § 35b, § 35 ba a zároveň může využít daňové zvýhodnění v § 35c. Zákon umožňuje využít poplatníkovi tyto **slevy**:

- částka 18 000 Kč za každého zaměstnance se zdravotním postižením a 60 000 Kč za každého zaměstnance s těžším zdravotním postižením,
- sleva v souvislosti s příslibem investiční pobídky,
- základní sleva na poplatníka ve výši 24 840 Kč, přičemž slevu nemohou uplatnit poplatníci, kteří k 1. 1. zdaňovacího období pobírají starobní důchod z důchodového pojištění,
- sleva na manželku (manžela) žijící ve společně hospodařící domácnosti s poplatníkem ve výši 24 840 Kč, ale pouze v případě pokud nemá vlastní příjem anebo úhrn příjmů zahrnovaných do výpočtu podle zákona ve zdaňovacím období nepřekročí 68 000 Kč, dvojnásobnou slevu si mohou uplatnit poplatníci na manželku (manžela), kteří jsou držiteli průkazu ZTP/P,
- základní sleva na invaliditu prvního nebo druhého stupně ve výši 2 520 Kč a rozšířená sleva na invaliditu třetího stupně ve výši 5 040 Kč,
- sleva na držitele průkazu ZTP/P ve výši 16 140 Kč,
- sleva na studenta ve výši 4 020 Kč uplatnitelnou v období, po kterou se poplatník soustavně připravuje na budoucí povolání studiem do dovršení 26 let a 28 let u doktorského studia.

Slevu na manžela (manželku), invaliditu, na držitele průkazu ZTP/P a studenta si poplatník uplatňuje ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, ve kterém jsou splněny podmínky pro její uplatnění. Slevy na dani poplatník uplatňuje pouze do výše daňové povinnosti.

Daňové zvýhodnění uplatňuje poplatník na vyživované dítě žijící s ním ve společně hospodařící domácnosti, přičemž za vyživované dítě se považuje dítě vlastní, osvojené nebo dítě v péči, které je nezletilé nebo zletilé až do dovršení věku 26 let, jestliže nepobírá invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, soustavně se připravuje na budoucí povolání nebo se nemůže připravovat na budoucí povolání pro nemoc, úraz nebo dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Zvýhodnění na dítě může uplatnit pouze jeden poplatník a uplatní se ve výši 1/12 za každý kalendářní měsíc, na jehož počátku jsou splněny podmínky pro uplatnění. Výše ročního daňového zvýhodnění, které může poplatník uplatnit je 13 404 Kč, ale pouze v případě, že poplatník neuplatňuje slevu podle § 35a nebo § 35b ZDP. Daňové zvýhodnění snižuje daňovou povinnost sníženou podle § 35 a § 35ba ZDP a je-li nárok poplatníka na daňové zvýhodnění vyšší než jeho daňová povinnost je tento rozdíl **daňovým bonusem**, jehož roční maximální výše je 60 300 Kč.

Poplatník, který u DZD § 7 nebo § 9 ZDP uplatní paušální výdaje a součet dílčích základů u kterých paušální výdaje uplatnil, je vyšší než 50 % celkového základu daně, nemůže uplatnit slevu na manželku (manžela) a daňové zvýhodnění.

2.2.6 Zálohy na daň

Zálohy na daň z příjmu FO platí poplatník již v průběhu zálohového období, které začíná dnem následujícím po uplynutí posledního dne lhůty pro podání DAP za minulé zdaňovací období a končí posledním dnem lhůty pro podání DAP v následujícím zdaňovacím období. Výše záloh je závislá na poslední známé daňové povinnosti (PZDP), kterou poplatník vypočítal v DAP za období bezprostředně předcházející. Zálohy zaplacené v průběhu roku jsou započítány na daňovou povinnost.

Výpočet záloh ze **závislé činnosti** provádí zaměstnavatelé (plátcí) a postup znázorňuje Schéma 2.12. V rámci měsíčních záloh jsou nejdříve uplatňovány slevy podle § 35ba ZDP a poté daňové zvýhodnění, s výjimkou slevy na manžela (manželku). Plátce provede srážku zálohy na daň z hrubých mezd při výplatě nebo

při připsání příjmů k dobru poplatníka a odvede ji nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce, v němž povinnost srazit zálohy vznikla. Výpočet záloh také podléhá solidárnímu zvýšení daně. Poplatník, který ve zdaňovacím období pobíral mzdu pouze od jednoho nebo více plátců postupně a podepsal u nich prohlášení k dani, může požádat písemně o provedení **ročního zúčtování záloh** nejpozději do 15. února po uplynutí zdaňovacího období. Nepožádá-li poplatník o provedení zúčtování, považuje se jeho daňová povinnost za splněnou prostřednictvím záloh. Plátce daně provede výpočet daně a roční zúčtování, ve kterém přihlédne k možné slevě na manželku (manžela) a k nezdanitelným částkám, nejpozději do 15. března po uplynutí zdaňovacího období.

Schéma 2.12 Výpočet zálohy zaměstnance na daň z příjmu

Hrubá mzda · 1,34 (25 % SP, 9 % ZP placené zaměstnavatelem)

= Základ daně (superhrubá mzda)

Zaokrouhlení ZD na 100 Kč nahoru

Daň = ZD · sazba daně 15 %

- slevy
 - daňové zvýhodnění na dítě
-

Záloha na DPFO nebo daňový bonus na dítě

ZDROJ: Vlastní zpracování, [1]

Poplatníci, jejichž PZDP nepřekročila 30 000 Kč, obce a kraje, zálohy na daň z příjmů FO neplatí. Záloha je závislá na výši PZDP, viz Tab. 2.13 a od ní se také odvíjí četnost a splatnost záloh. Tímto způsobem zálohy neplatí poplatníci, jejichž základ daně tvoří součet DZD a jedním z nich je také DZD § 6 ZDP, ze kterého vznikla povinnost odvodu záloh na dani a tento DZD je roven nebo činí více než 50 % z celkového základu daně. Podle tab. 2.13 se platí zálohy daně také v případě, že DZD § 6 činí méně než 15 % z celkového základu daně. Pokud tvoří podíl DZD více než 15 %, ale méně než 50 % na celkovém základu daně, pak je výše záloh poloviční.

Tab. 2.13 Výše záloh na daň z příjmů FO

Poslední známá daňová povinnost (Kč)	Výše zálohy	Splatnost záloh
< 0; 30 000 >, obce a kraje	neplatí se	x
< 30 001; 150 000 >	40 % PZDP	do 15. 6.
		do 15. 12.
více než 150 000	1/4 PZDP	do 15. 3.
		do 15. 6.
		do 15. 9.
		do 15. 12.

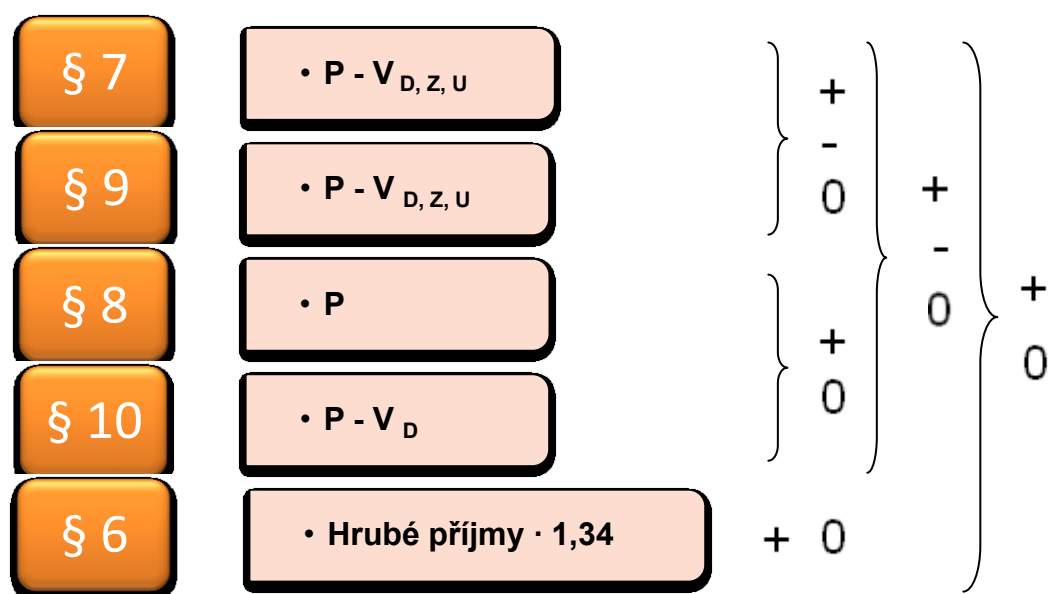
ZDROJ: Vlastní zpracování, [11]

2.2.7 Výpočet daňové povinnosti

Zdaňovacím obdobím daně je kalendářní rok. Výpočet daňové povinnosti provádí poplatník prostřednictvím DAP, ve kterém uplatní nezdanitelné části základu daně, položky odčitatelné od základu daně a slevy na dani. Povinnost podat DAP mají poplatníci s ročními příjmy, které jsou předmětem daně, převyšujícími 15 000 Kč s výjimkou příjmů, které jsou od daně osvobozeny anebo jsou zdaňovány srážkou podle zvláštní sazby daně, a to nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období. Povinnost se vztahuje také na situaci, kdy příjmy podléhají solidárnímu zvýšení daně. DAP není povinen podat poplatník, který má příjmy ze závislé činnosti pouze od jednoho anebo postupně od více plátců daně, u všech plátců podepsal prohlášení k dani a nemá jiné příjmy podle § 7 až 10 ZDP vyšší než 6 000 Kč.

Základ daně se počítá z jednotlivých DZD. Výsledkem DZD § 7 a 9 může být daňová ztráta, kterou lze uplatnit pouze proti příjmům DZD § 7 až 10. Je-li ztráta vyšší než jsou příjmy v uvedených DZD, pak je tato ztráta nahrazena nulou a je uplatnitelná v následujícím zdaňovacím období jako položka odčitatelná od základu daně. Oproti výsledné daňové povinnosti si poplatník započítá zaplacené zálohy. V případě, že daňová povinnost je vyšší než zaplacené zálohy, vzniká poplatníku doplatek na dani a v opačném případě, kdy jsou zaplacené zálohy vyšší než daňová povinnost, vzniká přeplatek. Výpočet daňové povinnosti pro zjednodušení popisuje Schéma 2.14.

Schéma 2.14 Výpočet daňové povinnosti

Základ daně⁷

- položky odčitatelné od základu daně § 34
- nezdanitelné části základu daně § 15

Základ daně zaokrouhlený na 100 Kč dolů

Daň 15 %

- slevy na dani § 35, § 35 a, § 35 b, § 35 ba
- daňové zvýhodnění na dítě § 35 c

Výsledná daňová povinnost

- zálohy na daň

= Doplatek / Přeplatek

ZDROJ: Vlastní zpracování, [1]

⁷ Základ daně, počítaný jako součet jednotlivých dílčích základů daně, je vždy kladný, protože ztráta, která může vzniknout jako výsledek DZD § 7 - § 10 ZDP, nemůže být uplatnitelná proti DZD § 6, ale využije se jako položka odčitatelná od základu daně v následujícím zdaňovacím období.

2.3 Shrnutí základních poznatků o daňovém systému

Český daňový systém je soustavou daní přímých a nepřímých, které jsou na území republiky vybírány od daňových poplatníků, kterým zákon ustavuje tuto povinnost. V roce 2014 jeho struktura prošla razantními změnami a změnila se některá terminologie v návaznosti na nový občanský zákoník a jiné právní předpisy. Daň dědická a darovací se staly součástí daně z příjmů fyzických osob a daň z převodu nemovitostí nahradila daň z nabytí nemovitých věcí. Úprava nepřímých daní se výrazně neodlišuje od ostatních států EU díky daňové harmonizaci.

Předmětem daně z příjmů fyzických osob jsou peněžní i nepeněžní příjmy poplatníků obdrženy v průběhu zdaňovacího období, kterým je kalendářní rok. Celkový základ daně, ze kterého se počítá daňová povinnost, tvoří 5 dílčích základů daně stanovených na základě vlastních principů uvedených v zákoně. Nejčastějším druhem příjmu jsou příjmy ze závislé činnosti, u kterých je dílčí základ daně navýšen o pojistné placené zaměstnavatelem. Dalším nejtypičtějším příjmem jsou příjmy ze samostatné činnosti. Zaměstnanci, zaměstnavatelé a OSVČ vedle daně odvádí také povinné pojistné. Základ daně si může poplatník snížit o položky odčitatelné a o nezdánitelné části základu daně. Na takto upravený a poté zaokrouhlený základ daně se uplatní 15% sazba daně. Od roku 2013 se na příjmy přesahující stop pojistného na sociální zabezpečení navíc uplatní solidární zvýšení daně ve výši 7 %. Daňovou povinnost si může poplatník snížit prostřednictvím slev na dani. V průběhu zdaňovacího období platí poplatník zálohy na daň, které se na konci zdaňovacího období zúčtují proti vypočítané daňové povinnosti. Povinnost podat daňové přiznání vzniká nejpozději do tří měsíců po uplynutí zdaňovacího období.

Výnosy z daní plynou do veřejných rozpočtů na financování veřejné správy. Příjemci jsou obce, kraje, státní rozpočet, Státní fond dopravní infrastruktury a EU.

3 ZDANĚNÍ FYZICKÝCH OSOB VE FRANCII

Francie patří ke státům, které stály u zrodu Evropského společenství v roce 1952 a je členem Schengenu a eurozóny. Jedná se o demokratický stát s dvoukomorovým parlamentem a prezidentem voleným v přímých všeobecných volbách. Stát je administrativně rozčleněn do regionů, které se dále rozčleňují na departementy. [31]

Právním předpisem, kterým se řídí daňový odvodový systém, je Všeobecný daňový zákoník (Code Général des Impôts) z roku 1948. Znění zákona pro nadcházející roky má vláda v připravované verzi až do roku 2018. Francouzský daňový systém zahrnuje celou řadu specifických daní, které se týkají různých druhů ekonomických aktivit. Daně lze rozčlenit stejně jako v českém daňovém systému na daně přímé a daně nepřímé. Strukturu daní vybíraných ve Francii znázorňuje Obr. 3.1. Dalším způsobem, jak členit daně je dle subjektů, kterým náleží výnos z jednotlivých daní. Jedná se o:

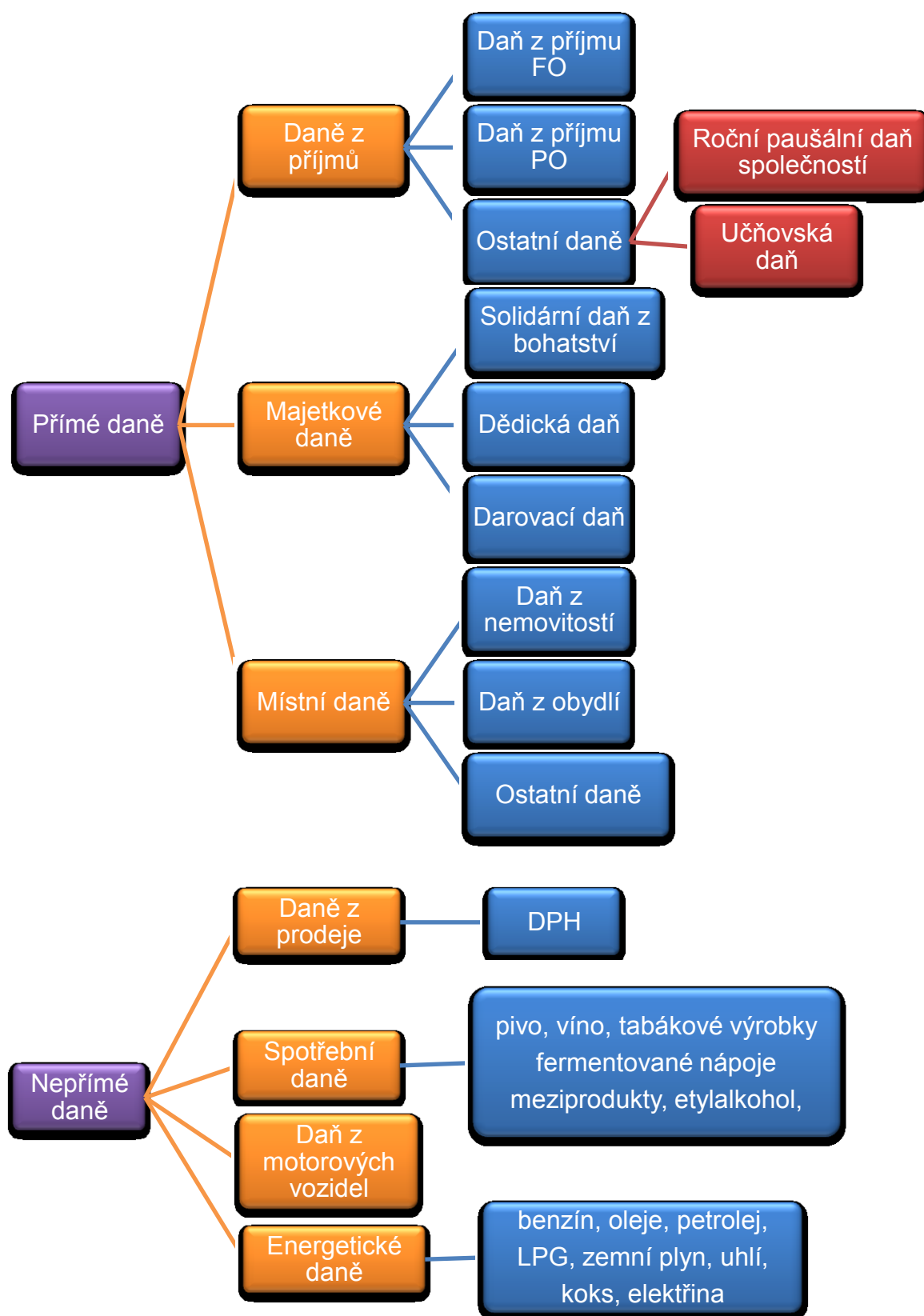
- státní daně (Impôts d'État), které plynou do státního rozpočtu,
- daně vybírané ve prospěch místních municipalit (Impositions Perçues au Profit des Collectivités Locales et de Divers Organismes).

Převážná většina daňových výnosů plyne do státního rozpočtu a mezi daně, které jsou vybírané místními municipalitami, patří daň z nemovitostí, daň z obydlí a místní daň z podnikání. Místními municipalitami jsou regiony, departementy a obce Francie. Daňové určení znázorňuje Tab. 3.2.

Od roku 2014 došlo na základě rozhodnutí vlády ke zvýšení daní, poplatků a sociálních peněžních příspěvků dle Programu stability 2013 – 2017. Tyto změny se převážně dotknou podniků a domácností. Jedná se například o změnu sazby DPH, která do státního rozpočtu přinese 6,4 miliard €, zvýšení sazeb u spotřebních daní, snížení příspěvků záviselých na příjmech poplatníka a snížení bonusu při narození dítěte.⁸

⁸ Program stability Francie 2013 – 2017 je také dostupný z:
http://www.economie.gouv.fr/files/20130417_programme_de_stabilite.pdf

Obr. 3.1 Daňový systém Francie

ZDROJ: Vlastní zpracování, [25]

Tab. 3.2 Daňové určení vybraných druhů daní

Daň	Příjemce výnosu z daně			
	stát	municipality	fondy SZ	EU
Osobní důchodová daň	X		X	
Daň ze zisku korporací	X		X	
Příspěvky na SZ ⁹ - zaměstnavatel	X		X	
Příspěvky na SZ - zaměstnanec	X		X	
Příspěvky na SZ - OSVČ			X	
Daň z bohatství	X			
Daň dědická a darovací	X			
Daň z nemovitosti		X		
Spotřební daně	X	X	X	
DPH	X			X

ZDROJ: Vlastní zpracování, [5]

3.1 Některé daně uplatňované ve Francii

Daň z příjmu právnických osob (Impôt sur les Sociétés)

Předmětem korporátní daně jsou zisky nebo příjmy, které plynou právnickým osobám bez ohledu na jejich podnikatelské činnosti. Těmito právnickými osobami jsou společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti (Sociétés Anonymes-SA), zjednodušené akciové společnosti (Sociétés par Actions Simplifiées-SAS) a sdružení omezená podíly. Veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti (u komplementářů), společnosti s ručením omezeným s jedním zakladatelem, občanská sdružení a nadace si mohou zvolit mezi tímto zdaněním a zdaněním osobní důchodovou daní. Dani nepodléhají společnosti, které nevykonávají podnikatelskou činnost. Přičemž výdaje z těchto neziskových aktivit musí převýšit příjmy, které z nich plynou a obchodní provozní zisk nesmí přesáhnout 60 000 €.

Základní metodou při odepisování majetku jsou rovnoměrné odpisy a zrychlené odpisy jsou povolené jen omezeně. Zrychlené odpisy nemohu být užity u majetku s kratší dobou životnosti, než jsou 3 roky, automobilů, telefonů a některých budov s kratší dobou životnosti než je 15 let. Pozemky, stejně jako v českém daňovém systému, se neodepisují. Sazba se vypočítá násobením sazby lineárního odpisování koeficientem:

- 1,25 u aktiv s životností 3 – 4 roky,

⁹ Sociální zabezpečení

- 1,75 u aktiv s životností 5 – 6 let,
- 2,25 u aktiv s delší dobou životnosti než je 6 let.

Daňovým základem jsou zisky společnosti. Daň je vybírána na **principu teritoriality**, a proto jedinými zdanitelnými zisky jsou zisky vytvořené ve Francii, nikoliv zahraniční zisky, které společnost generuje prostřednictvím svých poboček. Základ daně lze snížit o dary poskytnuté nevýdělečným organizacím ve výši 60 % jejich hodnoty, maximálně však do 0,5 % obrátu společnosti. Sazba daně je 33,33 % a příjmy do 38 120 € u malých a středně velkých podniků lze zdaňovat sníženou sazbou daně ve výši 15 %. Srážková daň na vyplácené dividendy je 25 %. Z daňové povinnosti lze uplatnit slevy, například na výzkum a vývoj a slevu na konkurenceschopnost a zaměstnanost. Zdanitelným obdobím je kalendářní rok, nebo finanční rok. [7, 8, 25]

Roční paušální daň společnosti (Impôt Forfaitaire Annuel)¹⁰

Společnosti, které podléhají zdanění korporátní daní, musí také platit tuto paušální přímou daň. Povinnost se vztahuje na subjekty, jejichž obrát je vyšší než 15 000 000 €. Zaplacenou daň lze využít jako odčitatelnou položku pro účely korporátní daně. Daňovou povinnost v závislosti na výši obrátu znázorňuje Tab. 3.3. Cílem této daně je odlehčit daňové zatížení malých a středních podniků.

[25]

Tab. 3.3 Daňová povinnost

Obrát (EUR)	Minimální daň (EUR)
do 15 000 000	0
15 000 000 - 75 000 000	20 500
75 000 000 - 500 000 000	32 750
nad 500 000 000	110 000

ZDROJ: Vlastní zpracování dle Všeobecného daňového zákoníku Francie 2013

Učňovská daň (Taxe d'apprentissage)

Jedná se o povinnou platbu do veřejného rozpočtu, která bude sloužit ke krytí nezbytných nákladů na profesní rozvoj a vzdělání potencionálních zaměstnanců jednotlivých firem. Dani jsou podrobeny podniky, které zaměstnávají alespoň jednoho zaměstnance a podléhají dani z příjmu právnických osob nebo dani z příjmu

¹⁰ Bývalý prezident Francie Nicolas Sarkozy navrhoval zrušení této daně již v roce 2011, ale platnost této daně končí rokem 2013 a za rok 2014 se už nevyměřuje.

fyzických osob z podnikatelské činnosti. Od daně jsou osvobozeny společnosti, které zaměstnávají jednoho nebo více učňů a roční základ daně (úhrn hrubých mezd) nepřekročí šestinásobek minimální mzdy. Základem daně pro výpočet je roční úhrn hrubých mezd násobený procentní sazbou. Sazba je závislá na procentním podílu učňů (studentů na odborné praxi) na celkovém ročním počtu zaměstnanců a pohybuje se od 0,05 % do 0,6 %. [25]

Solidární daň z bohatství (Impôt de Solidarité sur la Fortune)

Této majetkové dani se také říká daň z čistého bohatství. Povinnost platit tuto daň mají francouzští poplatníci, jejichž roční hodnota čistého majetku¹¹ vlastněného k 1. lednu zdaňovacího období přesáhne částku 1,3 mil €. Tato daň je uvalena jak na majetek movitý, tak nemovitý a poplatníky jsou jak daňový rezidenti Francie, tak daňový nerezidenti, kteří vlastní majetek ve Francii a jeho hodnota přesahuje stanovenou hranici. V případě této daně dochází ke každoročnímu zdanění majetku, který vlastníme a který jsme již zdaňovali.

Výpočet daně se provádí za celou **fiskální domácnost**, tudíž se kumuluje majetek manželů, registrovaných párů, párů žijících spolu a dětí, za které je ještě vykonávána správa majetku. V případě výpočtu daně, do fiskální domácnosti nejsou zahrnovány dospělé děti a jiní členové domácnosti. Sazba daně je klouzavě progresivní, viz Tab. 3.4. Do základu daně nejsou zahrnovány starožitné a sběratelské předměty, průmyslová práva, umělecké sbírky a další. Z daně lze také uplatnit odpočty z titulu dobročinných darů, investic do malých a středních podniků a péče o osobu v domácnosti. Daňový rezidenti Francie také mohou využít 30% úlevu z tzv. hodnoty primárního bydliště. Výběr této daně vzbudil ve Francii vlnu nevole, zejména u osob podléhajících zdanění.

[7, 25]

Tab. 3.4 Sazba daně

Hodnota čistého majetku (EUR)	Sazba daně (%)
do 800 000	0
800 001 - 1 300 000	0,5
1 300 001 - 2 570 000	0,7
2 570 001 - 5 000 000	1,0
5 000 001 - 10 000 000	1,25
nad 10 000 000	1,5

ZDROJ:

Vlastní zpracování, [25]

¹¹ Hodnotou čistého majetku se rozumí tržní hodnota majetku snižená o závazky.

Obdobnou daní, která vyvolala ohlasy veřejnosti, je **daň z vysokých příjmů** („milionářská daň“), která byla jedním z bodů programu současného francouzského prezidenta François Hollanda. Měla se týkat příjmů fyzických osob převyšujících milion eur a její výše se vyšplhala až na 75 %.¹² Hrozba zavedení této daně vedla k odhlášení daňového sídla tisíce různých byznysmenů a známých osobností Francie, mimo jiné i herce Gérarda Depardieua.

Tato verze byla zpočátku zamítnuta francouzskou ústavní radou z titulu nerovnosti a způsobu výpočtu a proto vláda přepracovala pravidla pro její výběr a poté již její záměr prošel. Adresáty daně jsou firmy, jejichž povinností je strhnout pracovníkům s ročním platem vyšším než jeden milion eur daň ve výši 75 %. Má se jednat o gesto solidarity v době ekonomické nestability.¹³

Dědická daň (Droits de Succession) a darovací daň (Droits de Donation)

Povinnost platit tyto daně ukládá stát a vyplývá z nabytí vlastnictví k majetku, který je získán zděděním nebo darem. Osoby podléhající zdanění jsou jednotliví dědicové a příjemci daru. Daně se vztahují na celosvětový majetek, pokud byl zemřelý nebo pokud je dárce rezidentem ve Francii. Ve většině případů se vychází z tržní hodnoty aktiva. U dědické daně se použije hodnota převáděných aktiv snížená o závazky, které s nimi souvisejí.

Od daně dědické je osvobozeno zdědění majetku mezi manžely a partnery. Dědění mezi sourozenci je také osvobozeno, ale pouze v případě, pokud příjemce majetku žil společně se zemřelým po dobu nejméně 5 let před smrtí a ten byl svobodný, vdova (vdovec), rozvedený nebo tělesně postižený. Dále lze uplatnit daňové odpočty od základu daně dle stupně příbuzenského vztahu.

Sazba daně dědické a darovací je závislá na blízkosti vztahu mezi subjekty. V přímé linii a mezi manžely je sazba daně klouzavě progresivní v závislosti na hodnotě majetku a pohybuje se od 5 % až do výše 45 %. Sazba daně u sourozenců je 35 % a 45 % dle hodnoty majetku. Na všechny ostatní subjekty je uvalena sazba daně 60 %.

[7, 25]

¹² <http://www.czechtrade.cz/informacni-centrum/novinky/francouzska-ekonomika-nabere-smer-podle-programu-22059/>

¹³ <http://byznys.ihned.cz/c1-61493400-rozhodnuto-francie-v-pristim-roce-uvali-dan-na-bohate-vezme-si-tri-ctvrtiny-jejich-prijmu>

Daň z nemovitostí (Taxe Foncière)

Tato místní daň sloužící k financování veřejných služeb se vztahuje na vlastníky nemovitostí nacházejících se na území Francie. Od daně jsou například osvobozeny národní budovy, paláce, hrady, soudní budovy, vysoké školy, botanické zahrady, věznice, chudobince a další.

Daň je stanovena na základě katastrální nájemní hodnoty, která se sníží o 50% hodnotu poplatků na správu nemovitosti, pojištění, odpisů, údržby a oprav. Daň se vypočítá s použitím koeficientů, které si každý rok stanovují místní orgány. Daňové zatížení nesmí převýšit 50 % celkových příjmů poplatníka, jinak je daň splatná pouze částečně.

Zdanění nemovitostí využívaných k podnikatelské činnosti (FO i PO) spadá pod tzv. **místní daň z podnikání**. Daň je vyměřována na základě nájemní hodnoty nemovitostí.

[7, 25]

Daň z obydlí (Taxe d'habitation)

Daň z obydlí je místní daň z obytných budov a jiných prostorů (garáže, hřiště, parkoviště, parky aj). Osoby podléhající zdanění jsou jak fyzické osoby, tak právnické osoby, které jsou vlastníky budov a prostorů nepodnikatelského charakteru. Předmětem daně ovšem nejsou neobydlené budovy. U pronájmu přechází povinnost na nájemce. V případě trvalého bydliště lze odečíst od tohoto základu daně tzv. rodinné výdaje. Daň se počítá vynásobením nájemní hodnoty dle katastru nemovitostí s koeficientem stanoveným místními orgány.

[25]

DPH (Taxe sur la Valeur Ajoutée)

Legislativní rámec daně z přidané hodnoty se významně neliší od jiných členských států Evropské unie v důsledku daňové harmonizace v oblasti nepřímých daní. Daň se vztahuje na prodej zboží a služeb. Základní sazba daně, týkající se většiny druhů zboží a služeb, se z původních 19,6 % zvýšila od 1. 1. 2014 na 20 % a snížená sazba, která je uplatňována na nejnutnější zboží a služby, vzrostla z 5,5 % na 7 %. Směrnice Rady 2006/112/ES umožňuje Francii využívat také super sníženou sazbu daně, která zůstala zachována na stejné úrovni ve výši 2,1 %. Super sníženou sazbou jsou zdaňovány komodity jako léčiva, noviny a některá divadelní představení.

[8, 25]

Spotřební daně

Stejně jako v českém daňovém systému se jedná o nepřímou daň selektivní. Jednotlivé komodity, na které je uplatňována spotřební daň, a jejich sazby popisuje Tab. 3.5 a Tab. 3.6. U těchto výrobků došlo v roce 2014 k nárůstu cen v důsledku nárůstu sazeb spotřebních daní a DPH.

Tab. 3.5 Sazby daně na alkohol a alkoholické nápoje

Pivo	Víno		Meziprodukty
	tiché	šumivé	
7,33 EUR/hl	3,72 EUR/hl	9,23 EUR/hl	186,36 EUR/hl
Fermentované nápoje		Etylalkohol	
tiché	šumivé	základní sazba	snížená sazba
3,72 EUR/hl	3,72 EUR/hl	1718,61 EUR/hl	859,79 EUR/hl

ZDROJ: Vlastní zpracování, [32]

Tab. 3.6 Sazba daně na tabákové výrobky

Text	Sazba daně				
	minimální	jednotkový akcíz	akcíz ad valorem	DPH	akcíz celkem
cigarety	0,21 EUR/ks	0,04875 EUR/ks (15 % WAP)	49,70 %	16,667 %	81,37 %
doutníky, cigarillos	92 EUR/kg	18 EUR	23 %	16,667 %	
tabák ke kouření	143 EUR/kg	67,5 EUR/kg	32 %	16,667 %	

ZDROJ: Vlastní zpracování, [33]

Daň z motorových vozidel (Taxes sur les Véhicules à Moteur)

Dle klasifikace OECD je tato daň zařazena mezi nepřímé daně na rozdíl od české daně silniční, kterou daňový zákon řadí mezi daně přímé majetkové. Výpočet daně se provádí jednou ročně a podléhají ji pouze právnické osoby, které vlastní automobily nebo si je pronajímají. Tyto automobily jsou využívány vedením společnosti nebo jejími zaměstnanci. Sazba daně je závislá na míře emisí CO₂ nebo výkonnosti motoru. Nejnovější automobily s nižším dopadem na životní prostředí jsou daňově zvýhodněné a elektricky poháněné automobily dani nepodléhají.

[25]

Energetické daně

Stejně tak energetické daně podléhají harmonizaci ze strany Evropské unie a proto se skladba produktů, ze kterých je daň vybírána výrazně neliší od České republiky. Sazba daně je závislá na množství vyjádřené v konkrétních fyzikálních jednotkách a u některých produktů se sazba liší dle regionu, ve kterém je vybírána. Jednotlivé sazby daně popisuje Tab. 3.7.

Tab. 3.7 Energetické daně

Benzín	olovnatý	639,60 EUR/1000 l
	bezolovnatý	589,20 - 606,90 EUR/1000 l
Oleje	užívané k pohonu	416,90 - 428,40 EUR/1000 l
	průmyslové užití	72 EUR/1000 l
	topné (průmyslové, neprůmyslové užití)	56,60 EUR/1000 l
	snížená sazba pro konkrétní odvětví	72 EUR/1000 l
Petrolej	užívaný k pohonu	416,90 EUR/1000 l
	průmyslové užití	25,40 EUR/1000 l
	topný (průmyslové, neprůmyslové užití)	56,60 EUR/1000 l
Těžké topné oleje	topné (průmyslové, neprůmyslové užití)	18,50 EUR/1000 kg
LPG	užívaný k pohonu	107,60 EUR/1000 kg
	průmyslové užití	46,80 EUR/1000 kg
	topný (průmyslové, neprůmyslové užití)	0 EUR/1000 kg
	snížená sazba pro konkrétní odvětví	46,80 EUR/1000 kg
Zemní plyn	užívaný k pohonu	0 EUR/GJ
	průmyslové užití	0,33 EUR/GJ
	topný (průmyslové užití)	0,33 EUR/GJ
Uhlí a koks	topný (průmyslové užití)	0,33 EUR/GJ
	topný (neprůmyslové užití)	0 EUR/GJ
Elektřina	průmyslové užití	0,5 EUR/MWh
	neprůmyslové užití	1,5 EUR/MWh

ZDROJ: Vlastní zpracování, [34]

Sociální daně (Contributions Sociales)

Do veřejného rozpočtu neplynou pouze daňové příjmy, ale fyzickým osobám je navíc stanovena povinnost platit sociální daně, které jsou závislé na důchodové a majetkové situaci subjektu. Jedná se o platby odváděné na sociální účely a na rozdíl od povinných příspěvků na sociální zabezpečení (Social security contribution) neposkytují žádný nárok na protiplnění od státu. Ve Francii jsou vybírány tři druhy sociálních daní.

a) Všeobecný sociální příspěvek (Contribution Sociale Généralisée – CSG)

Všeobecnému sociálnímu příspěvku podléhají všichni rezidenti Francie a týká se všech typů příjmů, dokonce i sociálních dávek (mateřská, nemocenská, důchody), které jsou od daně v ČR osvobozeny. Sazba daně je uplatňovaná v závislosti na druhu příjmu. Sazba 7,5 % se týká zaměstnaneckých příjmů (mzdy, příjmy OSVČ, odstupné, rodičovské příspěvky aj.), 8,2 % majetkových a investičních příjmů a 6,6 % různých druhů důchodů. Část příspěvku lze použít jako položku odčitatelnou od základu daně.

b) Příspěvek na snížení sociálního dluhu (Contribution au Remboursement de la Dette Sociale – CRDS)

Tento příspěvek byl zaveden za účelem snížení deficitu Správy sociálního zabezpečení. Příspěvek se počítá ze stejného základu jako CSG, na který se uplatní sazba 0,5 %, ale není uplatnitelný jako odčitatelná položka.

c) Sociální příspěvek (Prélèvement Social – PS)

Příspěvek je uvalen pouze na příjmy z nemovitého majetku a investic ve výši 5,4 % a není možné jej uplatnit jako odčitatelnou položku.

[7]

3.2 Daň z příjmů fyzických osob (Impôt sur le Revenu)

Daňoví rezidenti Francie zdaňují celosvětové příjmy a jedná se o osoby, které mají na území Francie bydliště, pracují zde a osoby, které zde mají středisko ekonomických zájmů. Daň z příjmu se počítá za celou **fiskální domácnost** a samostatné zdanění členů domácnosti se uplatňuje pouze ve výjimečných případech. Příjem domácnosti tvoří příjmy manželů, jejich svobodných dětí do dovršení 18 let (do 25 let u studentů) a jiných závislých osob. Daň je splatná každý rok a týká se příjmů, které poplatník získal v průběhu roku.

Zdanitelný příjem je součtem jednotlivých čistých příjmů poplatníka. Čistými příjmy se rozumí hrubé příjmy snížené o výdaje vynaložené na dosažení a udržení příjmu. Příjmy se člení dle těchto kategorií na:

- příjmy ze zaměstnání (včetně příjmů z předchozího zaměstnání),
- příjmy z podnikání,

- příjmy z nemovitého majetku,
- příjmy ze zemědělství,
- profesní příjmy (z nekomerčních aktivit, jedná se například o příjmy právníků a lékařů a jiné příjmy nespádající pod ostatní kategorie),
- příjmy manažerů, kteří řídí rodinné společnosti nebo komanditní společnosti,
- investiční příjmy (z movitého majetku),
- kapitálové příjmy.

Výpočet celkového zdanitelného příjmu je závislý na samostatném výpočtu každé kategorie dle vlastních pravidel. Od daně jsou například **osvobozeny** příjmy z odstupného, příjmy studentů do 25 let, které nepřekročí trojnásobek minimální měsíční mzdy, důchody plynoucí z životního pojištění, některé typy kapitálových příjmů a roční příjmy, které nepřesahují 8 610 € (9 410 € u osob starších 65 let).

[7, 25]

3.2.1 Kategorie příjmů

Příjmy ze zaměstnání

Tento druh příjmu je spojen s pracovně právním poměrem a zahrnuje vyplácenou mzdu, náhrady mzdy, provize, příspěvky související se zaměstnáním, důchody, renty a také nepeněžní příjmy. Mezi nepeněžní příjmy patří poskytnuté firemní vozidlo, účty za energie hrazené zaměstnavatelem a bezplatné poskytnutí stravy zaměstnavatelem. Zdaňovány jsou také příjmy předsedy představenstva, generálního ředitele, členů výkonné a dozorčí rady ve s. s. r. o. a také příjmy vedoucích pracovníků v jiných obchodních společnostech, které podléhají dani z příjmu právnických osob.

Základ daně se stanoví jako součet všech peněžních, ale i nepeněžních příjmů, které plynou poplatníkovi ze zaměstnání. Zdanitelným příjmem je tedy rozdíl těchto hrubých příjmů a příspěvků na **sociální zabezpečení**. Příspěvky na sociální zabezpečení platí zaměstnanci, zaměstnavatelé nebo obě strany a jsou vypočítány z celkové odměny zaměstnance nebo z maximálních částek, které blíže popisuje Tab. 3.8. V roce 2014 došlo ke zvýšení stropu na sociální zabezpečení o 1,4 % a měsíčně tento strop činí 3 129 €. Příspěvky sociálního zabezpečení, které platí zaměstnanec, znázorňuje Tab. 3.9 a příspěvky zaměstnavatele Tab. 3.10. V roce

2014 došlo k navýšení odvodů důchodového pojištění a penzijního připojištění u zaměstnance i zaměstnavatele a ke snížení rodinných příspěvků placených zaměstnavatelem. Platba sociálního pojištění ze strany zaměstnavatele je daňovým výdajem pro výpočet korporátní daně.

Ze zdanitelného příjmu si může daňový poplatník ještě odečíst skutečnou výši doložených výdajů, nebo výdaje stanovené paušálem ve výši 10 %. Minimálně si může odečíst 421 € a maximálně však 12 000 €.

[7, 25]

Tab. 3.8 Měsíční strop sociálního zabezpečení

A	3 129 EUR
B (3 x A)	9 387 EUR
C (4 x A)	12 516 EUR
D (8 x A)	25 032 EUR

ZDROJ: Vlastní zpracování, [35]

Tab. 3.9 Sociální zabezpečení placené zaměstnanci¹⁴

Příspěvek		Sazba (%)	Základ
Zdravotní		0,75	plat
Na starobní důchod		6,8	plat do stropu A
		0,25	plat
Na nezaměstnanost		2,4	plat do stropu C
Penzijní připojištění	vedoucí činitelé	3,05	plat do stropu A
		7,75	plat mezi stropy A a D
	nevedoucí činitelé	3,05	plat do stropu A
		8,05	plat mezi stropy A a B
CSG		7,5	celkový plat, méně než 1,75 %
CRDS		0,5	celkový plat, méně než 1,75 %

ZDROJ: Vlastní zpracování, [7, 36]

¹⁴ Sociálním daním (CSG, CRDS) podléhají plat zaměstnance a příjmy z důchodu.

Tab. 3.10 Sociální zabezpečení placené zaměstnavateli

Příspěvek		Sazba (%)	Základ
Zdravotní		12,8	plat
Solidární příspěvek		0,3	plat
Na starobní důchod		8,45	plat do stropu A
		1,75	plat
Na nezaměstnanost		4	plat do stropu C
Penzijní připojištění	vedoucí činitelé	4,58	plat do stropu A
		12,68	plat mezi stropy A a D
	nevedoucí činitelé	4,58	plat do stropu A
		12,08	plat mezi stropy A a B
Pracovní nehody		variabilní dle rizika	plat
Rodinný příspěvek		5,25	plat

ZDROJ: Vlastní zpracování, [7, 36]

Příjmy z podnikání

Do této kategorie příjmů spadají osoby samostatně výdělečně činné, kterým plynou následující zisky z:

- průmyslové, obchodní a řemeslné činnosti,
- prodeje nemovitostí,
- pronájmu zařízených rezidenčních nemovitostí a obchodních prostor.

Pro výpočet základu daně se vychází z těchto zisků, dosažených v průběhu zdaňovacího období, snížených o výdaje, které byly prokazatelně vynaloženy na jejich dosažení a zajištění. V zásadě se jedná o stejný princip zdanění jako u korporátní daně a příjmy navíc podléhají sociálním daním. Poplatník má také k dispozici další možné úlevy v případě investic do určitých oblastí a odvětví.

OSVČ jsou rovněž plátcí **sociálního zabezpečení** a povinně platí pojistné na zdravotní péči, rodinné příspěvky, pojištění pro případ invalidity nebo smrti a důchodové pojištění. Neplatí pojistné pro případ nezaměstnanosti, ke kterému mohou využít pouze soukromé pojištění, které je ovšem drahé. Výše sociálního zabezpečení je závislá na druhu podnikatelské činnosti. Platby sociálního zabezpečení jsou daňově uznatelnými výdaji. Roční strop pro sociální zabezpečení je 37 548 € (3 129 € měsíčně) v roce 2014. Sazby příspěvků na sociální zabezpečení znázorňuje Tab. 3.11 a mohou se mírně lišit dle druhu činnosti.

[7]

Tab. 3.11 Sazby příspěvků na sociální zabezpečení OSVČ

Příspěvek	Základ	Sazba	
		řemeslná činnost	průmyslová, obchodní činnost
Zdravotní	celkové příjmy	6,5 %	6,5 %
Nemocenská	příjmy do limitu 187 740 €	0,7 %	0,7 %
Důchodový	příjmy do limitu 37 548 €	17,5 %	17,5 %
	příjmy přesahující limit	0,2 %	0,2 %
Penzijní připojištění	příjmy do limitu 37 513 €	7 %	7 %
	příjmy od 37 513 € do 150 192 €	8 %	8 %
Invalidita / smrt	příjmy do limitu 37 548 €	1,6 %	1,1 %
Rodinné přídavky	celkové příjmy	5,25 %	5,25 %
CSG / CRDS	celkové příjmy + povinné příspěvky na SP	8 %	8 %
Školení, odborné vzdělávání	37 032 €	x	0,25 %

ZDROJ: Vlastní zpracování, [37]

Příjmy z nemovitého majetku

Do základu jsou zahrnovány veškeré příjmy z vlastnictví majetku, které plynou poplatníkovi, které se snižují o výdaje spojené s vlastnictvím. V případě, že hrubé roční příjmy nepřesahují 15 000 €, lze uplatnit paušální výdaje ve výši 30 %.

[25]

Příjmy ze zemědělství

V zásadě se jedná o všechny příjmy, které plynou zemědělcům z rostlinné výroby, chovu hospodářských zvířat, lesnictví, prodeje biomasy a další. Tyto příjmy se snižují o výdaje, které se zemědělskou činností souvisí, a zároveň existuje několik možností pro uplatnění dalších odpočtů. Na malé a střední zemědělce se vztahuje zjednodušený daňový režim.

[25]

Profesní příjmy

Do profesních příjmů jsou zahrnovány příjmy plynoucí ze svobodného podnikání, které je provozováno na základě jiného než živnostenského oprávnění. Tato činnost je upravená profesními komorami. Obecně je základ daně pro výpočet daňové povinnosti postaven na rozdílu příjmů a výdajů, které vznikly v průběhu zdaňovacího období. Příjmy a výdaje jsou zohledňovány na hotovostním principu, pokud se poplatník pro tento režim, do něhož je zdanitelný příjem vypočítaný na

akruální bázi, rozhodne. Profesní příjmy jsou zatíženy také sociálními daněmi, viz Tab. 3.12.

[7]

Tab. 3.12 Sociální daně

Příspěvek	Základ	Sazba
Zdravotní	celkové příjmy	6,5 %
Nemocenská	příjmy do limitu 187 740 €	x
Důchodový	příjmy do limitu 37 548 €	x
	příjmy přesahující limit	x
Penzijní připojištění	příjmy do limitu 37 513 €	x
	příjmy od 37 513 € do 150 192 €	x
Invalidita / smrt	příjmy do limitu 37 548 €	x
Rodinné přídavky	celkové příjmy	5,25 %
CSG / CRDS	celkové příjmy + povinné příspěvky na SP	8 %
Školení, odborné vzdělávání	37 032 €	0,25 %

ZDROJ: Vlastní zpracování, [37]

Investiční příjmy

Investičními příjmy jsou myšleny příjmy, které plynou poplatníkovi z dividend, úroků, licenčních poplatků a nemovitého majetku. Dividendy podléhají progresivní sazbě daně. Podléhají také srážkové dani ve výši 21 %, která je započitatelná proti daňové povinnosti z ODD. Poplatníci s ročním zdanitelným příjmem, který nepřekročí 50 000 € (u svobodných, rozvedených, vdov a vdovců) nebo 75 000 € (u manželů a párů), mohou nárokovat osvobození od srážkové daně při splnění podmínek stanovených zákonem.

Úroky plynoucí ze zdrojů na území Francie také podléhají progresivní sazbě daně. Nicméně se na ně vztahuje také srážková daň ve výši 24 %, která je započitatelná proti daňové povinnosti z ODD. Stejně tak jako u dividend, mohou poplatníci nárokovat osvobození od srážkové daně při nepřekročení stanovené výše příjmu.

Licenční poplatky se týkají patentů, patentovaných vynálezů, softwarů a kvalifikovaných výrobních procesů a náleží jednotlivci jako dlouhodobý kapitálový příjem. Daň je stanovena na základě jednotné sazby ve výši 16 %, ale daňový poplatník může zvolit zdanění progresivní sazbou daně. Dividendy, úroky a licenční poplatky také podléhají sociálním daním ve výši 15,5 %.

Investičními příjmy z nemovitého majetku je myšleno nájemné, které je obdrženo přímo nebo prostřednictvím realitních společností. Jedná se ovšem o takový nemovitý majetek, který není zařazen v obchodním majetku. Příjmy se snižují o výdaje spojené s údržbou, opravou a modernizací majetku.

[7]

Kapitálové příjmy

Kapitálové příjmy plynou fyzickým osobám z vlastnictví podnikatelských aktiv, nehmotného majetku a cenných papírů. Příjmy z vlastnictví podnikatelských aktiv je možné zdaňovat dvěma způsoby v závislosti na časovém charakteru příjmu. Krátkodobé příjmy plynou subjektům z prodeje aktiva, které měly v držení po dobu kratší než 2 roky a tyto jsou zdaňovány v kategorii příjmů z podnikání ODD. Dlouhodobé příjmy plynoucí z držby aktiva po dobu delší než 2 roky jsou zdaňovány jednotnou sazbou daně ve výši 16 % a zároveň podléhají sociálním daním ve výši 15,5 %. Daň se počítá z prodejní ceny aktiva snížené o pořizovací náklady. Příjmy z nehmotného majetku a práva s ním spojená jsou zdaňovány pevnou 19% sazbou daně a podléhají sociálním daním ve výši 15,5 %. Příjmy z prodeje jsou osvobozeny v případě, kdy prodejní cena nepřekročí 15 000 €. Příjmy plynoucí z prodeje akcií a cenných papírů lze snížit o výdaje s pořízením spojené a jsou zdaňovány 16% sazbou daně a zatíženy 15,5% sazbou sociálních daní.

[7]

3.2.2 Položky snižující základ daně

Francouzské zákony také stanovují možnosti snížení základu daně. Zdanitelné příjmy se snižují o **nezdanitelné části základu daně**. Mezi nejdůležitější patří:

- přímé investice do určitých francouzských zámořských departementů uskutečněných do konce roku 2017,
- investice do nových obytných prostor uskutečněné od 1. 1. 2013 do konce roku 2016 a za účelem pronájmu minimálně na 9 let ve výši 18 % z celkové investice (29 % u investic v zámořských departementech),
- poplatky za členství v odborech, u kterých je stanoven maximální limit pro uplatnění,
- placené penzijní spoření.

Další možností snížení základu daně jsou **odčitatelné položky**, které zohledňují rodinnou situaci daňového poplatníka. Mezi nejdůležitější patří:

- zaplacené výživné za bývalého manžela (manželku) a alimenty na děti,
- položka ve výši 5 698 € za vyživovanou osobu,
- poplatníci, kteří jsou invalidé nebo osoby starší 65 let a jejichž příjem nepřesáhl 14 510 €, si mohou odečíst 2 312 € a 1 156 € pokud je příjem vyšší než 14 510 €, ale nižší než 23 390 €.

Ztráta v jedné z kategorií může být započitatelná proti příjmu v jiné kategorii. Nadměrnou ztrátu, kterou už nelze započítat proti žádnému příjmu daného roku, lze uplatnit v následujících 6 letech. Ztráta, která se týká nekomerčních aktivit (jiné než svobodná povolání, v některých případech se týkají zemědělství), může být započitatelná pouze proti relevantním příjmovým kategoriím. Ztráta v kategorii nehmotného majetku může být uplatnitelná proti celkovým příjmům poplatníka, ale pouze do maximální výše 10 700 € ročně a podléhá další řadě podmínek. Kapitálové ztráty z prodeje nemovitého majetku a cenných papírů nemohou být započitatelné proti žádné příjmové kategorii.

[7, 25]

3.2.3 Sazba daně

Celkový hrubý příjem poplatníka je součtem výsledků jednotlivých příjmových kategorií dle jejich specifických pravidel. Čistý zdanitelný příjem poplatníka představuje hrubý příjem snížený o nezdánitelné části základu daně, odčitatelné položky a ztrátu. Dále je čistý příjem poplatníka dělen **koeficientem** (rodinný kvocient) na tzv. **základ daně za poměrnou část** za účelem snížení progresivity zdanění. Koeficient je závislý na rodinné situaci poplatníka, viz Tab. 3.13. Tato metoda rozděluje zdanitelné příjmy fiskální domácnosti do určitého počtu dílů. Manželům a ovdovělým osobám je přisuzován koeficient 2 (1 + 1), svobodným a rozvedeným osobám koeficient 1 a za každé dítě 0,5. Celková daňová výhoda, která při uplatnění koeficientu plyne, nesmí převýšit zákonem nastavené prahové hodnoty. Na základ daně za poměrnou část se uplatní příslušná progresivní sazba daně v závislosti na výši tohoto základu, viz Tab. 3.14. V roce 2014 se zvýšily hranice příjmů pro jednotlivé progresivní sazby daně. Takto vypočítaná daň se dále

násobí stejným koeficientem. Od roku 2011 jsou na vysoké příjmy navíc aplikovány další sazby daně. Příjmy svobodných osob, které ročně převyšují 250 000 €, podléhají také 3% sazbě a příjmy, které převyšují 500 000 €, jsou zdaňovány 4% sazbou daně. U manželů a párů jsou stanovené limity příjmů dvojnásobné. **Maximální daňové zatížení**, které vzniká rezidentovi Francie z daně z příjmu, sociálního zabezpečení, solidární daně z bohatství a ostatních místních daní, nesmí překročit 75 % ročních příjmů poplatníka.

[7, 25]

Tab. 3.13 Koeficienty

Status	Koeficient
Svobodná, rozvedená nebo ovdovělá osoba bez dětí	1
Vdaná osoba bez dětí	2
Svobodná nebo rozvedená osoba s jedním dítětem	1,5
Vdaná nebo ovdovělá osoba s jedním dítětem	2,5
Svobodná nebo rozvedená osoba se dvěma dětmi	2
Vdaná nebo ovdovělá osoba se dvěma dětmi	3
Svobodná nebo rozvedená osoba se třemi dětmi	3
Vdaná nebo ovdovělá osoba se třemi dětmi	4
Svobodná nebo rozvedená osoba se čtyřmi dětmi	4
Vdaná nebo ovdovělá osoba se čtyřmi dětmi	5
Svobodná nebo rozvedená osoba s pěti dětmi	5
Vdaná nebo ovdovělá osoba s pěti dětmi	6
Svobodná nebo rozvedená osoba se šesti dětmi	6

ZDROJ: Vlastní zpracování, [25]

Tab. 3.14 Sazba daně

Základ daně za poměrnou část (EUR)	Sazba (%)
do 6 011	0
6 011 - 11 991	5,5
11 991 - 26 631	14
26 631 - 71 397	30
71 397 - 151 200	41
nad 151 200	45

ZDROJ: Vlastní zpracování, [25]

3.2.4 Slevy na dani

Vypočítanou daňovou povinnost lze snížit o slevy a mezi nejčastější slevy patří:

- bonus za zaměstnání, který si nárokují domácnosti s nižšími příjmy a může si ho uplatnit každý způsobilý zaměstnanec¹⁵ za předpokladu, že celkové roční příjmy daňové domácnosti s koeficientem 1 nepřekročí 16 251 € (u párů s koeficientem 2, na které se vztahuje společné zdanění, je stanoven limit 32 498 € a za každé dítě se limit navyšuje o 4 490 €), každá osoba, jejíž roční příjem na plný úvazek je nižší než 12 475 €, si může uplatnit slevu ve výši 7,7 % těchto ročních příjmů a je navýšena o 36 € za každou závislou osobu v domácnosti, na roční příjmy, které překročí stanovenou hranici je sleva 19,3 %, u bonusu může vzniknout i přeplatek v případě, že je vyšší než daňová povinnost,
- úpis akcií u malých a středních podniků se sídlem v zemi, podmínkou pro uplatnění slevy je doba držby akcií a skutečnost, že více než 50 % akcií je přímo nebo nepřímo v držení akcionářů – fyzických osob, tyto subjekty si mohou uplatnit slevu ve výši 18 % z ročních investic do limitu 9 000 € (u párů je stanoven dvojnásobný limit),
- placené úroky z hypotečního úvěru na pořízení nemovitosti pro dlouhodobý rozvoj a úsporu energie, výše slevy je závislá na typu nemovitosti a pohybuje se od 10 % do 32 % vynaložených pořizovacích nákladů s limitem do 8 000 € (u párů je stanoven dvojnásobný limit),
- sleva na dítě v závislosti na stupni školní docházky, sleva 61 € na dítě studující vysokou školu, 153 € na dítě studující střední školu a 183 € na dítě s povinnou školní docházkou,
- 50% výdaje zaplacené za péči o vlastní dítě (školky, jesle) ve věku do 7 let, maximálně lze ročně uplatnit 2 300 € na dítě,
- 50% výdaje na plat a sociální příspěvky placené osobám najímaným na domácí práce, maximálně však 6 000 € (10 000 € u postižených osob),
- dary poskytnuté veřejným a soukromým neziskovým organizacím v EU ve výši 66 % hodnoty daru, maximálně však do 20 % základu daně. U darů

¹⁵ Způsobilým zaměstnancem je zaměstnanec v pracovněprávním vztahu nebo osoba samostatně výdělečně činná. Podmínkou pro uplatnění je, že alespoň jedna osoba v domácnosti je výdělečně činná.

poskytnutých pečovatelským organizacím a charitám se výše slevy zvyšuje na 75 %, maximálně do 521 €.

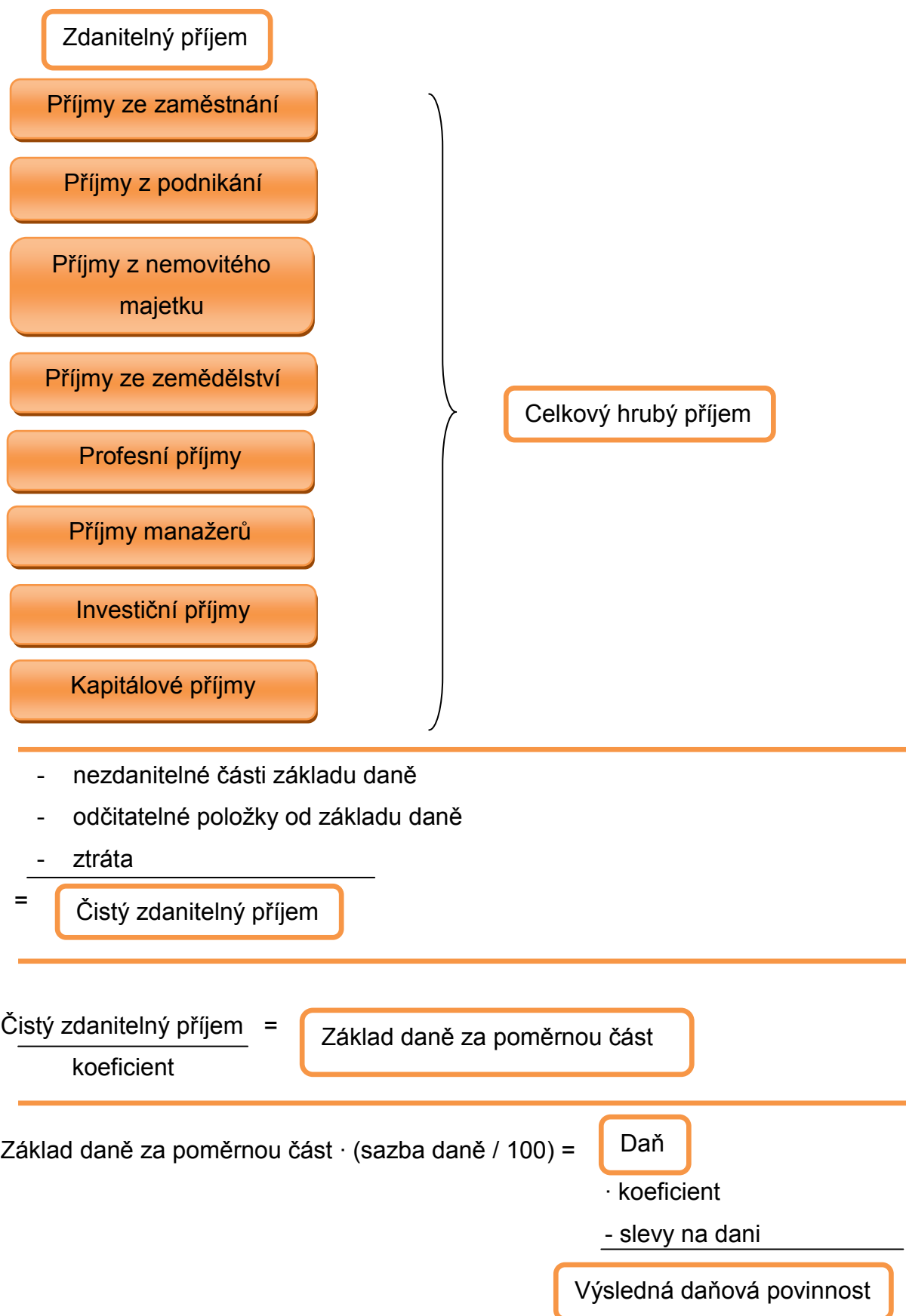
Jestliže úhrn slev na dani převyší daň z příjmu domácnosti, je rozdíl přebytkem a je vrácen. Celková částka odpočtu uplatněného ve zdaňovacím období, který lze díky nezdanitelným položkám, odčitatelným položkám a slevám uplatnit nesmí překročit 10 000 €.

[7, 25]

3.2.5 Výpočet daňové povinnosti

Daň se stanovuje za celou domácnost (tzv. income splitting system). To znamená, že do výpočtu jsou zahrnovány čisté příjmy všech členů domácnosti z jednotlivých příjmových kategorií a je podáváno jedno DAP do 1. března. Příjmy jsou zdaňovány s ročním zpožděním. Výpočet daně pro zjednodušení znázorňuje Schéma 3.15. Daň se vybírá v průběhu zdaňovacího období prostřednictvím **záloh**, které platí daňoví poplatníci ve dvou splátkách ve výši 1/3 vybrané daně z příjmů v minulém zdaňovacím období. Zálohy jsou splatné do 15. února a 15. května.

Schéma 3.15 Výpočet daně

ZDROJ: Vlastní zpracování, [7, 25]

3.3 Shrnutí základních poznatků o daňovém systému

Francouzský daňový systém je tvořen daněmi přímými a nepřímými a výrazně se neliší od českého daňového systému. Rozdíl lze pozorovat v množství jiných daní vybíraných státem, které v ČR uplatňovány nejsou, a většině z nich nebyla věnována pozornost v této diplomové práci. Například se jedná o daň z obydlí, solidární daň z bohatství a učňovskou daň. Navíc byla státem zavedena daň z vysokých příjmů, tzv. milionářská daň, která ve Francii způsobila vlnu nevole daňových poplatníků a zapříčinila odhlášení daňového sídla několika vysoce postavených byznysmenů a známých osobností Francie. Příjmy fyzických osob jsou navíc zatíženy sociálními daněmi, které jsou odváděny na sociální účely. Francie stála u zrodu EU a její nepřímé daně prošly harmonizací.

Základním a specifickým rysem francouzského systému je, že jsou příjmy fyzických osob posuzovány a zdaňovány za celou fiskální domácnost. Základ daně tvoří osm příjmových kategorií a výpočet každé z nich je proveden na základě vlastního principu. Zaměstnanci, zaměstnavatelé a OSVČ jsou povinni odvádět povinné pojistné a zároveň jsou některé příjmy navíc zatíženy sociálními daněmi. Základ daně se snižuje o nezdanitelné části a položky odčitatelné. Pro francouzský daňový systém je typická klouzavě progresivní sazba daně. Za účelem snížení progresivity se základ daně stanovený za celou domácnost snižuje koeficientem, jehož výše je závislá na složení domácnosti. Na vypočítanou daňovou povinnost se poté opět aplikuje příslušný koeficient. Na vysoké příjmy jsou aplikovány další sazby daně. Ke snížení daňové povinnosti může domácnost využít slev na dani. V průběhu zdaňovacího období platí poplatníci zálohy na daň, které jsou poté zúčtovány proti výsledné daňové povinnosti. Daňové přiznání se podává do 1. března.

Výnosy z výběru daní plynou do státního rozpočtu, do rozpočtu místních municipalit, kterými jsou regiony, departementy a obce, a do rozpočtu EU.

4 KOMPARACE SYSTÉMŮ ZDANĚNÍ

Předchozí kapitoly obsahují stručný popis daňových systémů srovnávaných zemí s důrazem na zdanění příjmů fyzických osob. Tato kapitola je zaměřená na komparaci systémů zdanění z hlediska několika zvolených kritérií pro následné posouzení odlišností ve výpočtu daňové povinnosti a pro stanovení možných východisek pro český daňový systém.

4.1 Z hlediska složitosti daňového systému

K posouzení složitosti daňového systému je využita analýza zpracovaná společností PwC (PricewaterhouseCoopers) ve spolupráci se Světovou bankou a IFC (Mezinárodní finanční korporace). Společnost PwC je mezinárodní síť firem ve 157 zemích světa, která poskytuje služby v oblasti daní, auditu a poradenství. Tato společnost vydává již několikátou studii „Paying Taxes 2014“¹⁶, která zkoumá a porovnává daňové režimy 189 zemí celého světa z hlediska jejich složitosti. Složitost daňového systému je posuzována na základě tří zvolených ukazatelů, kterými jsou:

- celkový počet daňových plateb za rok,
- doba potřebná k vyplnění všech daňových tiskopisů (včetně pojistného),
- daňové zatížení a správný výpočet daně.

Studie se zaměřuje na daně a povinné příspěvky pojistného, které je povinna odvádět středně velká společnost v daném roce a které mají dopad na její účetní závěrku. Jedná se o DPPO, DPFO včetně povinných příspěvků pojistného placených zaměstnavatelem do soukromého penzijního fondu nebo do zaměstnaneckého penzijního fondu, daň z nemovitostí, daň z převodu nemovitostí, daň z dividend, daň z kapitálových zisků, daň z finančních transakcí, silniční daň a jiné daně a poplatky. Výsledky jsou zpracovávány mimo jiné také za jednotlivé regiony světa a jedním z nich je EU a EFTA. Cílem této studie je poskytnout srovnatelné údaje, usnadnit celosvětové porovnání daňových systémů a celková analýza dosažených výsledků.

¹⁶ Dostupné z: <http://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/assets/pwc-paying-taxes-2014.pdf>

4.1.1 Daňové zatížení

O daňovém zatížení vypovídá celková daňová sazba (The Total Tax Rate), která představuje sumu všech daní a povinných příspěvků po zohlednění odpočtů a osvobození, které je povinen odvádět standardní subjekt – středně velká společnost. Celková daňová sazba zmiňovaná ve studii 2014 je platná za kalendářní rok 2012. Její výpočet popisuje Vzorec 4.1 a výpočet obchodního zisku před daní Schéma 4.1. Do výpočtu nejsou zahrnovány daně, které nemají vliv na účetní zisk z podnikání a neprojevují se ve výkazu zisku a ztráty.

(4.1)¹⁷

$$\text{Celková daňová sazba (\%)} = \frac{\text{skutečná daň splatná}}{\text{obchodní zisk před daní}} \cdot 100$$

Schéma 4.1 Výpočet obchodního zisku před daní

- + Výnosy z prodeje
- Náklady na prodané zboží
- Hrubé mzdy
- Správní (administrativní) náklady
- Ostatní náklady
- Provize
- + Kapitálové zisky (z prodeje nemovitostí)
- Úrokové náklady
- + Úrokové výnosy
- Odpisy
- = Obchodní zisk před daní

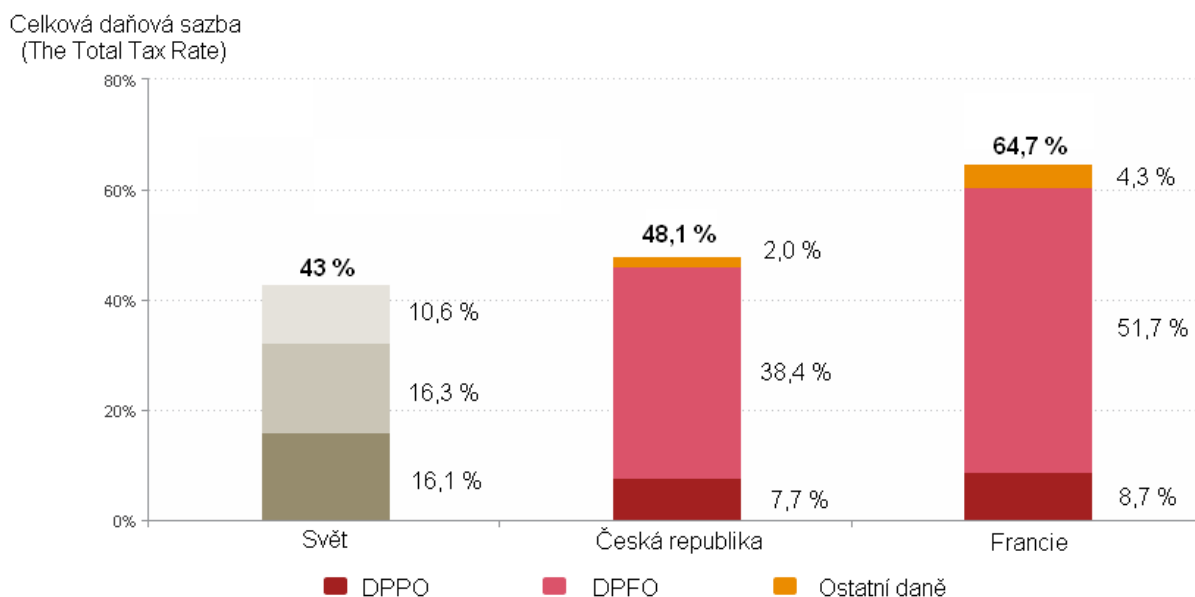
ZDROJ: Vlastní zpracování dle „Paying Taxes 2014“

Dlouhodobý vývojový trend sazby v devítiletém období zpracovávání studií společností PwC je klesající. Některé ekonomiky se rozhodly pokračovat v tomto trendu s cílem přilákat investiční prostředky ze zahraničí. Jiné státy začaly

¹⁷ Výpočet dle „Paying taxes 2014“

kompenzovat nižší daňové výnosy z jiných zdrojů příjmů a omezením deficitu ve veřejném sektoru. Cílem každé ekonomiky je podpora podnikatelského prostředí, které vyžaduje přehledné a jednoduché daně a nízké daňové zatížení. Vlivem ekonomické krize ke snižování daňového zatížení v současnosti nedochází. Daňové zatížení v ČR je poměrně vysoké (48,1 %) a překračuje zjištěný průměr všech 189 srovnávaných zemí, viz Graf 4.2. Vyšší daňové zatížení má Francie, které je 64,7 %. Největší podíl na daňovém zatížení má DPFO a povinné pojistné. V příloze č. 1 jsou uvedeny jednotlivé srovnávané ukazatele v regionu EU a EFTA. Průměrné daňové zatížení tohoto regionu je 41,1 % a jak ČR, tak Francie dosahují vyšších hodnot. Světová banka a IFC stanovili práh pro celkovou daňovou sazbu ve výši 25,5 %, přičemž tento výpočet není založen na žádné ekonomické teorii o optimální daňové sazbě, která by minimalizovala daňové distorze¹⁸ a maximalizovala účinnost daňového systému. Vysoké daňové zatížení vede k daňovým únikům a k vyhýbání se daňové povinnosti¹⁹.

Graf 4.2 Daňové zatížení

ZDROJ: Vlastní zpracování dle srovnávacího modelu společnosti PwC, dostupného také z: <http://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/find-country.jhtml>

¹⁸ Daňovou distorzi se rozumí vliv změn daňového systému na chování daňových subjektů.

¹⁹ Daňový únik je chápán jako porušení zákona vedoucí ke zkrácení daňové povinnosti a vyhýbání se daňové povinnosti pouze jako šikovné využití možností, jež zákon nabízí ke snížení daňové povinnosti na minimum. [6]

4.1.2 Doba potřebná k vyplnění tiskopisů

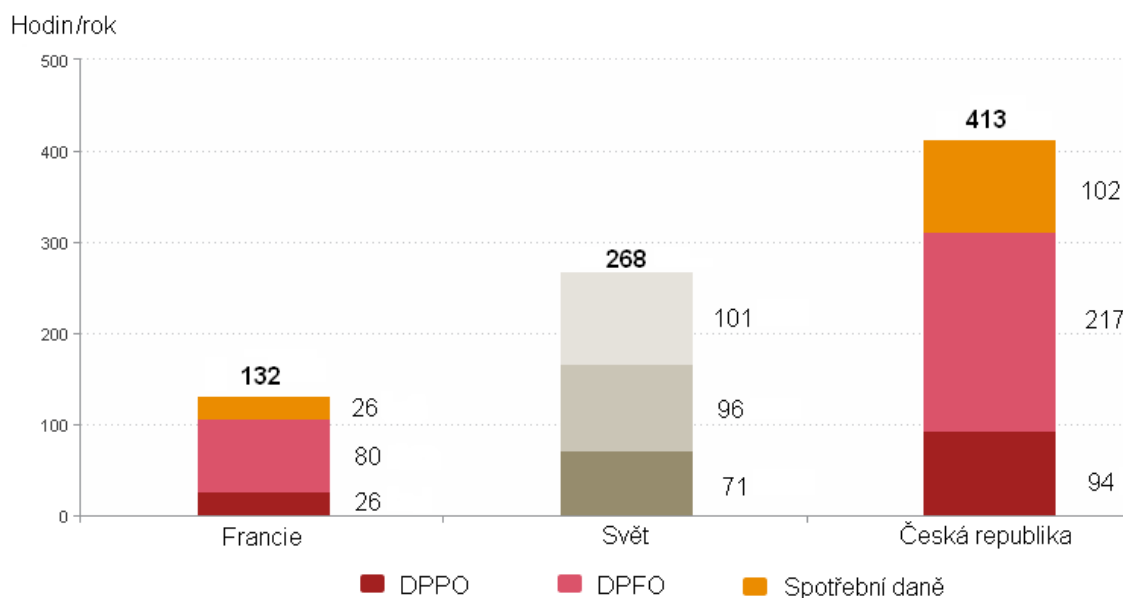
Ukazatel vyjadřuje počet hodin ročně potřebných k přípravě, vyplnění předepsaných tiskopisů a zaplacení tří základních daní, kterými jsou:

- daň ze zisku (DPPO),
- spotřební daně (včetně DPH),
- DPFO (včetně povinného pojistného).

Přípravný čas zahrnuje všechny úkony, které jsou nezbytné pro vyčíslení daňové povinnosti. Dlouhodobý vývojový trend doby potřebné ke splnění daňových povinností v průběhu let klesá. Studie ukázala, že spotřební daně jsou časově nejnáročnější a o něco méně časově náročnější je DPFO a s ní spojené povinné pojistné.

Ve srovnání s většinou vyspělých zemí světa je vyplňování daňových tiskopisů v ČR složitější a časově náročnější. Časová náročnost daní v ČR je trojnásobně vyšší než ve Francii a zároveň se pohybuje za průměrem sledovaných zemí, viz Graf 4.3. ČR jako jediná země v rámci regionu EU a EFTA výrazně snížila časovou náročnost u všech tří typů daní díky celé řadě zjednodušených procesů, správě daní a díky elektronicky podávaných DAP a plateb. Průměr daného regionu je 179 hodin ročně, viz Příloha č. 1.

Graf 4.3 Doba potřebná k vyplnění tiskopisů

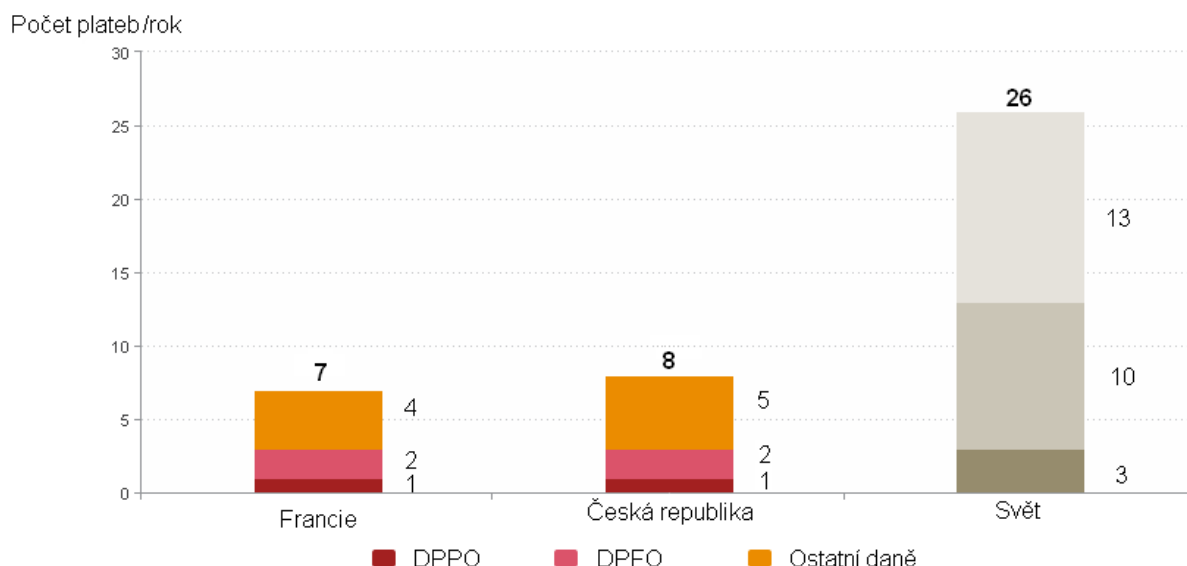
ZDROJ: Vlastní zpracování dle srovnávacího modelu společnosti PwC, dostupného také z: <http://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/find-country.jhtml>

4.1.3 Celkový počet plateb za rok

Výpočet celkového počtu plateb odráží množství daní a povinných příspěvků, které je subjekt – středně velká společnost povinna platit v průběhu daňového období. Stejně jako v předchozích případech je dlouhodobý vývojový trend počtu plateb klesající, ovšem tento pokles je nejvýraznější a lze ho vysvětlit úspěšnou realizací elektronicky podávaných DAP a propojeností platebních systémů celého světa.

Postavení ČR a Francie v počtu daní, kterým je podroben daňový subjekt, se výrazně neliší a obě země spadají pod průměr sledovaných zemí a také pod průměr regionu EU a EFTA, který je 13,1; viz Graf 4.4 a Příloha č. 1.

Graf 4.4 Počet plateb za rok

ZDROJ: Vlastní zpracování dle srovnávacího modelu společnosti PwC, dostupného také z: <http://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/find-country.jhtml>

Pořadí všech zemí s nejjednodušším daňovým systémem je uvedeno v Příloze č. 2. Pořadí je stanoveno na základě prostého průměru percentilového žebříčku v každém z dílčích ukazatelů. První příčky zabírají převážně arabské země, země těžící ropu a země žijící z cestovního ruchu. Jedná se o země bohaté, jejichž daňový systém je jednoduchý a tvořený pouze základními daněmi. Skandinávské země, pro které je typické vysoké zdanění, dosahují předních příček také, protože vysoké daňové zatížení je kompenzováno jednoduchostí daňového systému. Francie

se nachází na 52. místě a 13. místě v rámci EU. Dle analýzy je český daňový systém výrazně složitější než francouzský a ČR se nachází až na 122. místě a 25. místě v rámci EU.

Složitost daňového systému také vede k daňovým únikům ze strany daňových poplatníků a k jejich neochotě orientovat se v nepřehledných předpisech a tyto také dodržovat. Zjednodušení daňového systému by mělo být hlavním cílem každé ekonomiky. Celkové shrnutí jednotlivých ukazatelů pro posouzení složitosti daňového systému znázorňuje Tab. 4.5.

Tab. 4.5 Celkové shrnutí jednotlivých ukazatelů

Země	Pořadí	Daňové zatížení	Čas na vyplnění tiskopisů	Počet plateb za rok
Francie	52	64,7 %	132 hodin	7
ČR	122	48,1 %	413 hodin	8
Svět	x	43,0 %	268 hodin	26

ZDROJ: Vlastní zpracování, [38]

4.2 Srovnání vývoje daňové sazby

Výši daňové povinnosti ovlivňuje nastavený daňový systém a převážně daňová sazba (SD). U osobní důchodové daně (DPFO) je SD stanovena procentuálně a může být lineární nebo progresivní. Příjmy zdaňované **lineární** SD, neboli rovnou SD, podléhají stejnému procentuálnímu odvodu bez závislosti na výši příjmu. Výpočet daňové povinnosti je jednoduchý, protože příjmy podléhají zdanění jednotnou SD. Pro výpočet složitější je **progresivní** zdanění, kdy je na příjmy uplatňováno více SD podle velikosti základu daně. Progrese může být:

- klouzavá, jejíž výpočet se provádí podle tabulky daňových sazeb, která určuje hranice základu daně, nad nimiž je pouze část základu daně přesahující tuto mez zdaňována vyšší SD a částka pod touto hranicí nižší SD,
- stupňovitá, kdy vyšší sazbě daně podléhá celý důchod při překročení stanovených hranic základu daně.

[9]

4.2.1 Daňová sazba v ČR

Vývoj SD v ČR od roku 1993 je popsán v Příloze č. 3. V roce 1993 byla v českém daňovém systému uplatňována na příjmy FO klouzavě progresivní SD s šesti stanovenými hranicemi základu daně a poměrně vysokou SD (47 %) na příjmy přesahující milion Kč. Progresivní zdanění zůstalo zachováno až do roku 2007 a v průběhu let docházelo pouze ke změnám v jednotlivých SD nebo v nastavených hranicích základu daně. Od roku 2008 je na hrubé příjmy (HP) uplatňována **lineární** SD ve výši 15 %, viz Tab. 4.6. Průlom ve výpočtu daně přinesl rok 2011, kdy došlo ke změně ve stanovení základu daně, který se začal počítat jako tzv. superhrubá mzda (SHM), kdy je hrubá mzda navýšená o pojistné placené zaměstnavatelem. Tento krok vedl k vyšším odvodům daňových poplatníků a zvýšení příjmů do státního rozpočtu, aniž by muselo dojít ke zvýšení DS.

V roce 2013 bylo zavedeno tzv. solidární zvýšení daně ve výši 7 %, které je uplatňované na HP § 6 ZDP a DZD § 7 ZDP přesahující 48násobek průměrné mzdy. Výše SD pro rok 2014 zůstává zachována na 15 % a rovněž u solidárního zvýšení daně, u kterého pouze došlo k nepatrnému navýšení průměrné mzdy a tím pádem také k navýšení hranice pro odvod 7% daně, viz podpodkapitola 2.1.4. V následujícím roce 2015 by mělo dojít k navýšení sazby daně na 19 % a úpravě DZD § 6 ZDP, kterým už nebude superhrubá mzda, ale pouze hrubé příjmy zaměstnance.²⁰

Tab. 4.6 Vývoj daňové sazby v ČR od roku 2008

Rok	Základ daně	Sazba
2008	HP	15 %
2009	HP	15 %
2010	HP	15 %
2011	SHM (HM · 1,34)	15 %
2012	SHM (HM · 1,34)	15 %
2013	SHM (HM · 1,34)	15 %
	(HP § 6 + DZD § 7) - 48násobek průměrné mzdy	7 %
2014	SHM (HM · 1,34)	15 %
	(HP § 6 + DZD § 7) - 48násobek průměrné mzdy	7 %

ZDROJ: Vlastní zpracování dle: <http://www.danarionline.cz/sazby--vzory-->

tabulky/uzitecne-tabulky/vyvoj-sazby-dane-z-prijmu-fyzickych-osob/

²⁰ <http://www.vlada.cz/cz/media-centrum/aktualne/usporna-opatreni-vlady-pro-roky-2013-az-2015-94630/>

4.2.2 Daňová sazba ve Francii

Vývoj SD Francie od roku 1993 je popsán v Příloze č. 4. Francie zdaňuje příjmy FO **klouzavě progresivní** SD. V roce 1993 bylo v jejím daňovém systému uplatňováno 13 různých SD dle výše základu daně od 0 % až do 56,8 %. V průběhu let docházelo ke změnám ve výši DS, v jejich počtu a ke změně hranic základu daně pro určení příslušné SD. V převážné většině případů se jednalo o změny, které zvyšovaly hranici pro uplatnění nulové SD a změny vedoucí k navýšení hranice pro zdanění nejvyšší SD.

Ve srovnání současného přístupu ke zdanění s rokem 1993 se výše maximální uplatňované SD výrazně snížila na 45 % a došlo k výrazné redukci uplatňovaných SD, viz Tab. 4.7. Dle připravovaných znění zákonů pro nadcházející roky plánuje francouzská vláda zachovat výše SD a jednotlivé hranice až do roku 2018.

Tab. 4.7 Sazby DPFO uplatňované pro rok 2014

2014		
Základ daně od (EUR)	Základ daně do (EUR)	Sazba daně (%)
0	6 011	0
6 011	11 991	5,5
11 991	26 631	14
26 631	71 397	30
71 397	151 200	41
151 200	a více	45

ZDROJ: Vlastní zpracování, [25]

Systémy srovnávaných zemí se výrazně liší v přístupu zdanění příjmů FO, protože každý stát uplatňuje pro výpočet daňové povinnosti jiný druh SD. Ač se může progresivní zdanění Francie zdát vyšší ve srovnání s českým systémem, opak je pravdou a provedeme si ověření na výpočtu daně průměrného obyvatele Francie a ČR. Ve výpočtu bude abstrahováno od položek, které snižují základ daně a slev na dani, které by v konečném výsledku ovlivnily progresivitu daňové sazby. Obyvatel ČR s průměrnou měsíční hrubou mzdou bude své příjmy vždy zdaňovat 15% SD a zároveň nebude podléhat solidárnímu zvýšení daně. Výpočet daňové povinnosti

u obyvatele Francie s průměrnou měsíční hrubou mzdou 2 830 €²¹ pro rok 2011 je už složitější a popisuje ho Schéma 4.8. Na roční příjmy poplatníka se vztahují u klouzavě progresivní SD 4 odlišné SD a výpočet se provede samostatně pro každou hranici a vždy jen pro tu část základu daně, která do stanovených limitů spadá. Dále provedeme výpočet progresivity daňové sazby, viz Vzorec 4.2, který vyjadřuje algoritmus stanovení výše daňové povinnosti.

Schéma 4.8 Výpočet daňové povinnosti obyvatele Francie s průměrnou mzdou

Průměrná hrubá měsíční mzda FR	2 830 EUR
Průměrná hrubá roční mzda FR	33 960 EUR

2014			Výpočet ZD	Daň
ZD od (EUR)	ZD do (EUR)	Sazba daně		
0	6 011	0 %	6 011 €	0 €
6 011	11 991	5,5 %	11 991 - 6 011 = 5 980 €	329 €
11 991	26 631	14 %	26 631 - 11 991 = 14 640 €	2 050 €
26 631	71 397	30 %	33 960 - 26 631 = 7 329 €	2 199 €
Celkem			33 960 €	4 578 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

(4.2)²²

$$\text{Progresivita daňové sazby} = \frac{\text{výše daně}}{\text{daňový základ}} \cdot 100$$

$$\text{Progresivita daňové sazby} = \frac{4\,578}{33\,960} \cdot 100$$

$$\text{Progresivita daňové sazby} = 13,48 \%$$

Zatímco příjmy průměrného poplatníka ČR budou podléhat 15% SD, pak příjmy francouzského poplatníka budou zatíženy pouze 13% sazbou daně, viz výpočet progresivity DS. Z tohoto výpočtu vyplývá, že jsou francouzští poplatníci dosahující průměrných nebo podprůměrných mezd zdaňováni nižší sazbou daně než je tomu v českém daňovém systému u poplatníků s průměrnou mzdou.

V porovnání se státy EU uplatňuje ČR stejně tak jako dalších 6 států EU lineární sazbu daně, viz Graf 4.9. Jedná se převážně o státy postkomunistické

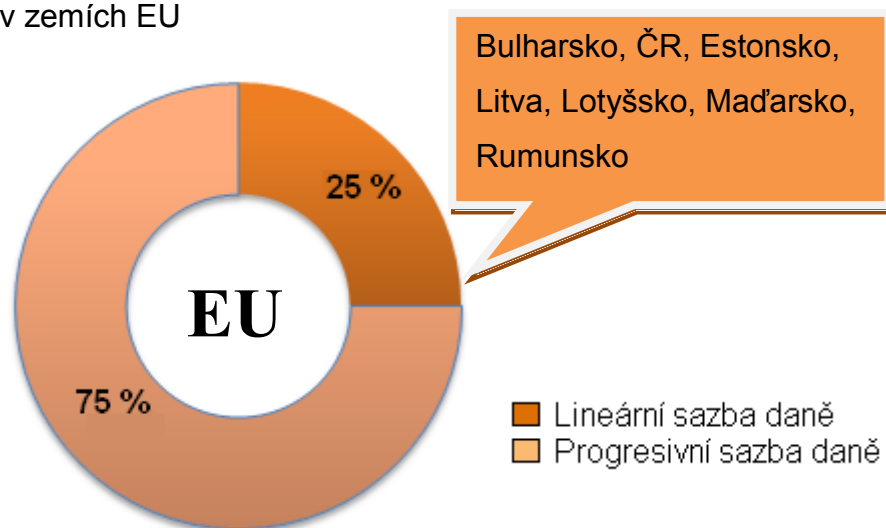
²¹ <http://www.journaledunet.com/management/remuneration/france-les-salaires-moyens.shtml>

²² [9]

a všechny ostatní státy s delší demokratickou tradicí uplatňují progresivní SD. Donedávna i Slovensko uplatňovalo lineární sazbu daně a v současnosti má dvě daňová pásma.

Progresivní zdanění se může jevit jako nespravedlivé, jelikož jsou poplatníci s vyššími zdanitelnými příjmy podrobeni vyšší daňové povinnosti než poplatníci s nižšími příjmy. Tato skutečnost může vést k demotivaci a negativnímu dopadu na pracovní úsilí zaměstnanců a k daňovým únikům. Ovšem v období ekonomické recese nebo stagnace, kdy dochází k růstu nezaměstnanosti, je tento přístup ke zdanění solidární a pomáhá vyrovnat rozdíly u jednotlivých příjmových skupin obyvatelstva.

Graf 4.9 Sazba daně v zemích EU

ZDROJ: Vlastní zpracování, [7]

4.3 Srovnání výpočtu daně z příjmů fyzických osob

Výpočet daňové povinnosti ve srovnávaných zemích detailně řeší jednotlivé předchozí kapitoly a tato kapitola se zaměří na výpočet daně pouze z pracovních příjmů, které plynou klasické domácnosti tvořené manželským párem a jedním nezletilým dítětem. Odlišnosti ve zdanění nastávají už při samotném pohledu na subjekt zdanění. Zatímco v případě české domácnosti se bude daňová povinnost počítat pro každého poplatníka zvlášť a slevu na dítě si uplatní pouze jeden z rodičů, výpočet daňové povinnosti ve Francii se provede za celou fiskální domácnost.

Pro celkový pohled na jednotlivé nastavené daňové systémy je výpočet proveden pro:

- domácnost, která dosahuje příjmů lehce nad úrovní minimální mzdy,
- pro domácnost, které plynou průměrné příjmy,
- pro vysoce příjmovou domácnost.

Pro přepočítání cizí měny je využito kurzu ČNB, který k 11. 3. 2014 činí 27,34 EUR a zároveň je ve výpočtu abstrahováno od zaplacených záloh ze závislé činnosti v průběhu zdaňovacího období.

4.3.1 Zdanění pracovních příjmů nad úrovní minimální mzdy ČR

Výše odměny za práci nesmí být nižší než státem stanovená hranice. Minimální měsíční mzda v ČR je 8 500 Kč, která je platná od srpna roku 2013 a od roku 2014 nedochází k žádné změně v její výši. Je pochopitelné, že minimální mzda ve Francii je vyšší a k 1. 1. 2014 činí 1 445,38 €. ²³ Po přepočtu na české koruny je dokonce vyšší než průměrná mzda, které dosahují poplatníci v ČR.

Výpočet daňové povinnosti se bude odvíjet od pracovních příjmů podle § 6 ZDP, které budou plynout každému z manželů a jejich výše bude stanovena na 12 000 Kč za měsíc. Pro výpočet je uplatněna právě tato částka, jelikož částka nižší, která by se přibližovala minimální mzdě, by neměla žádnou vypovídací schopnost vlivem působení slevy na poplatníka, protože by byla daňová povinnost nulová. V případě výpočtu ve francouzském daňovém systému je třeba abstrahovat od stanovené úrovně minimální mzdy. Domácnost tvoří manželský pár, který dosahuje ročních pracovních příjmů v ČR ve výši 288 000 Kč a nezletilé dítě s povinnou školní docházkou, viz Tab. 4.10. Výpočet daňové povinnosti bude proveden pro stejnou domácnost se stejnými příjmy, které by jí ovšem plynuly ve Francii.

Tab. 4.10 Zdaňovaná domácnost²⁴

Domácnost	Měsíční pracovní příjmy		Roční pracovní příjmy	
	ČR	FR	ČR	FR
Manžel	12 000 Kč	439 €	144 000 Kč	5 267 €
Manželka	12 000 Kč	439 €	144 000 Kč	5 267 €
Dítě	0 Kč	0 €	0 Kč	0 €
Celkem	24 000 Kč	878 €	288 000 Kč	10 534 €

²³ <http://www.fedee.com/pay-job-evaluation/minimum-wage-rates/>

²⁴ ZDROJ: Vlastní zpracování

a) ČR

Každý z manželů podléhá v ČR samostatnému zdanění příjmů. Dílčím základem daně podle § 6 je superhrubá mzda, tzn. hrubé pracovní příjmy navýšené o pojistné placené zaměstnavatelem (34 %). Jelikož poplatníci nemají žádné jiné příjmy, jsou tyto pracovní příjmy také celkovým základem daně. Oba manželé si uplatní základní slevu na poplatníka a slevu na dítě pouze jeden z manželů, v tomto případě například manžel, viz Tab. 4.11. Uplatněná sleva na dítě se stává daňovým zvýhodněním a manželé vzniká pohledávka vůči finančnímu úřadu.

Tab. 4.11 Výpočet daňové povinnosti poplatníků v ČR

	Manžel	Manželka
Roční pracovní příjmy	144 000 Kč	144 000 Kč
DZD § 6 (SHM)	192 960 Kč	192 960 Kč
Celkový základ daně (§ 6 - § 10)	192 960 Kč	192 960 Kč
ZD zaokrouhlený na 100 Kč dolů	192 900 Kč	192 900 Kč
daň 15 %	28 935 Kč	28 935 Kč
základní sleva na poplatníka	24 840 Kč	24 840 Kč
sleva na dítě (daňové zvýhodnění)	13 404 Kč	0 Kč
Výsledná daňová povinnost	-9 309 Kč	4 095 Kč

ZDROJ: Vlastní zpracování

b) Francie

Výpočet daňové povinnosti ve Francii se provádí za celou domácnost a zdanitelné příjmy se dělí koeficientem, který je v tomto případě 2,5 (1 manžel + 1 manželka + 0,5 za dítě). Základ daně za poměrnou část je příliš nízký a pro zdanění spadá do hranice základu daně, na který je uplatňována nulová sazba daně a tudíž je výsledná daňová povinnost 0 €, viz Tab. 4.12.

Tab. 4.12 Výpočet daňové povinnosti domácnosti ve Francii

Čistý zdanitelný příjem domácnosti	10 534 €
Koeficient	2,5
Základ daně za poměrnou část	4 214 €
Výsledná daňová povinnost	0 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

V případě, že by bylo počítáno jako u ČR s francouzskou minimální mzdou, která byla pro výpočet navýšena přibližně o 41 %, by francouzské domácnosti vznikla daňová povinnost, viz Schéma 4.13. Domácnost si nemůže uplatnit bonus za zaměstnání, protože celkový zdanitelný příjem domácnosti je vyšší než limit stanovený zákonem. Podíl daňové povinnosti na čistém zdanitelném příjmu domácnosti je pouhých 7 %.

Schéma 4.13 Výpočet daňové povinnosti francouzské domácnosti s příjmy nad úrovní francouzské minimální roční mzdy

Minimální měsíční mzda	1 445,38 €
Minimální roční mzda	17 344,56 €
+ 41 %	24 455,83 €
Zdanitelný příjem obou poplatníků	48 911,66 €
Čistý zdanitelný příjem domácnosti	48 912 €
Koeficient	2,5
Základ daně za poměrnou část	19 565 €

Výpočet základu daně	Výpočet daňové povinnosti	Daň
6 011 €	$6\,011 \cdot 0,00$	0 €
11 991 € - 6 011 €	$5\,980 \cdot 0,055$	329 €
19 565 € - 11 991 €	$7\,574 \cdot 0,14$	1 060 €
Daň celkem		1 389 €
	násobení koeficientem 2,5	3 473 €
	sleva na dítě	183 €
Výsledná daňová povinnost		3 290 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

České domácnosti, která dosahuje pracovních příjmů nad úrovní minimální mzdy s využitím slev na dani, v konečném výsledku nevzniká daňová povinnost, ale pohledávka za finančním úřadem. Stejný daňový příjem domácnosti by ve Francii zdanění nepodléhal, ale domácnost dosahující příjmů nad úrovní francouzské minimální mzdy by zdanění podléhala a progresivita daňové sazby je 7 %.

4.3.2 Zdanění pracovních příjmů na úrovni průměrné mzdy ČR

Průměrná hrubá měsíční mzda je podílem mezd připadající na jednoho zaměstnance evidenčního počtu za měsíc. V roce 2013 dosáhla průměrná měsíční

mzda v ČR výše 25 128 Kč a z této částky budeme vycházet pro výpočet daňové povinnosti.²⁵ Příjmy české a francouzské domácnosti jsou popsány v Tab. 4.14.

Tab. 4.14 Zdaňovaná domácnost

Domácnost	Měsíční pracovní příjmy		Roční pracovní příjmy	
	ČR	FR	ČR	FR
Manžel	25 128 Kč	919 €	301 536 Kč	11 029 €
Manželka	25 128 Kč	919 €	301 536 Kč	11 029 €
Dítě	0 Kč	0 €	0 Kč	0 €
Celkem	50 256 Kč	1 838 €	603 072 Kč	22 058 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

a) ČR

U poplatníků s průměrnou měsíční mzdou nejsou slevy na dani dostatečně vysoké a vzniká již daňová povinnost, viz Tab. 4.15.

Tab. 4.15 Výpočet daňové povinnosti poplatníků v ČR

	Manžel	Manželka
<u>Roční pracovní příjmy</u>	301 536 Kč	301 536 Kč
<u>DZD § 6 (SHM)</u>	404 058 Kč	404 058 Kč
<u>Celkový základ daně (§ 6 - § 10)</u>	404 058 Kč	404 058 Kč
<u>ZD zaokrouhlený na 100 Kč dolů</u>	404 000 Kč	404 000 Kč
<u>daň 15 %</u>	60 600 Kč	60 600 Kč
<u>základní sleva na poplatníka</u>	24 840 Kč	24 840 Kč
<u>sleva na dítě (daňové zvýhodnění)</u>	13 404 Kč	0 Kč
<u>Výsledná daňová povinnost</u>	22 356 Kč	35 760 Kč

ZDROJ: Vlastní zpracování

b) Francie

Jelikož jsou čisté zdanitelné příjmy domácnosti nižší, než je limit pro uplatnění bonusu za zaměstnání (36 988 €), může každý z poplatníků využít možnosti ke snížení daňové povinnosti o 7,7 % z vlastních zdanitelných příjmů. Domácnosti vzniká přeplatek, viz Schéma 4.16.

²⁵ <http://www.kurzy.cz/makroekonomika/mzdy/>

Schéma 4.16 Výpočet daňové povinnosti domácnosti ve Francii

Čistý zdanitelný příjem domácnosti	22 058 €	
Koeficient	2,5	
Základ daně za poměrnou část	8 823 €	
Výpočet základu daně	Výpočet daňové povinnosti	Daň
6 011 €	6 011 · 0,00	0 €
8 823 € - 6 011 €	2 812 · 0,055	155 €
Daň celkem		155 €
	násobení koeficientem 2,5	387 €
	bonus za zaměstnání (7,7 % z 22 058 €)	1 698 €
	sleva na dítě	183 €
Výsledná daňová povinnost		-1 494 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

Zatímco zdanění průměrných příjmů domácnosti v ČR představuje celkem 9,6 % ročních pracovních příjmů celé domácnosti, tak francouzské domácnosti vzniká pohledávka vůči finanční správě. Situaci, kdy zdanění podléhá průměrná roční mzda zaměstnance žijícího v ČR a průměrná mzda poplatníka žijícího ve Francii popisuje předchozí Schéma 4.8 a zatížení pracovních příjmů průměrného zaměstnance bylo vyšší v ČR.

4.3.3 Zdanění pracovních příjmů u vysoce příjmové domácnosti

Poslední domácností pro výpočet je vysoce příjmová domácnost (Tab. 4.17), jejíž roční příjmy budou podléhat solidárnímu zvýšení daně v ČR. Francouzský daňový systém uplatňuje na vyšší příjmy také další sazby daně, viz podpodkapitola 3.1.3.

Tab. 4.17 Zdaňovaná domácnost

Domácnost	Měsíční pracovní příjmy		Roční pracovní příjmy	
	ČR	FR	ČR	FR
Manžel	200 000 Kč	7 315 €	2 400 000 Kč	87 783 €
Manželka	200 000 Kč	7 315 €	2 400 000 Kč	87 783 €
Dítě	0 Kč	0 €	0 Kč	0 €
Celkem	400 000 Kč	14 631 €	4 800 000 Kč	175 567 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

a) ČR

Roční pracovní příjmy u obou poplatníků překročily 48násobek průměrné mzdy rozhodné pro výpočet solidárního zvýšení daně. Změna ve výpočtu nastává již při vyčíslení SHM, protože dojde k odlišnému výpočtu pojistného placeného zaměstnavatelem, viz Tab. 4.18. U zdravotního pojištění došlo ke zrušení maximálního vyměřovacího základu, a proto se výše pojistného odváděného zaměstnavatelem počítá z celkových ročních pracovních příjmů poplatníka. Výše odvodu u sociálního pojištění se počítá pouze ze stropu uvedeného v Tab. 2.11 v předcházející kapitole. SHM tvoří pracovní příjmy poplatníka a pojistné odváděné zaměstnavatelem. Solidární zvýšení daně ve výši 7 % se počítá pouze z částky, která převyšuje stanovený limit.

Tab. 4.18 Výpočet daňové povinnosti poplatníků v ČR

	Manžel	Manželka
Roční pracovní příjmy	2 400 000 Kč	2 400 000 Kč
SP zaměstnavatele (25 % 1 245 216 Kč)	311 304 Kč	311 304 Kč
ZP zaměstnavatele (9 % z 2 400 000 Kč)	216 000 Kč	216 000 Kč
DZD § 6 (SHM)	2 927 304 Kč	2 927 304 Kč
Celkový základ daně (§ 6 - § 10)	2 927 304 Kč	2 927 304 Kč
ZD zaokrouhlený na 100 Kč dolů	2 927 300 Kč	2 927 300 Kč
daň 15 %	439 095 Kč	439 095 Kč
solidární zvýšení daně $(2\,400\,000\text{ Kč} - 1\,245\,216\text{ Kč}) \cdot 0,07$	80 835 Kč	80 835 Kč
základní sleva na poplatníka	24 840 Kč	24 840 Kč
sleva na dítě (daňové zvýhodnění)	13 404 Kč	0 Kč
Výsledná daňová povinnost	481 686 Kč	495 090 Kč

ZDROJ: Vlastní zpracování

b) Francie

Na stejnou výši příjmů domácnosti žijící ve Francii jsou uplatněny 4 základní SD, přičemž ta nejvyšší je 30%, viz Schéma 4.19. Příjmy ovšem nejsou tak vysoké, aby na ně bylo třeba uplatnit další SD, které se uplatní v případě této domácnosti až od 500 000 €.

Schéma 4.19 Výpočet daňové povinnosti domácnosti ve Francii

Čistý zdanitelný příjem domácnosti	175 567 €
Koeficient	2,5
Základ daně za poměrnou část	70 227 €

Výpočet základu daně	Výpočet daňové povinnosti	Daň
6 011 €	$6\,011 \cdot 0,00$	0 €
11 991 € - 6 011 €	$5\,980 \cdot 0,055$	329 €
26 631 € - 11 991 €	$14\,640 \cdot 0,14$	2 050 €
70 227 € - 26 631 €	$43\,596 \cdot 0,3$	13 079 €
Daň celkem		15 457 €
	násobení koeficientem 2,5	38 643 €
	sleva na dítě	183 €
Výsledná daňová povinnost		38 460 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

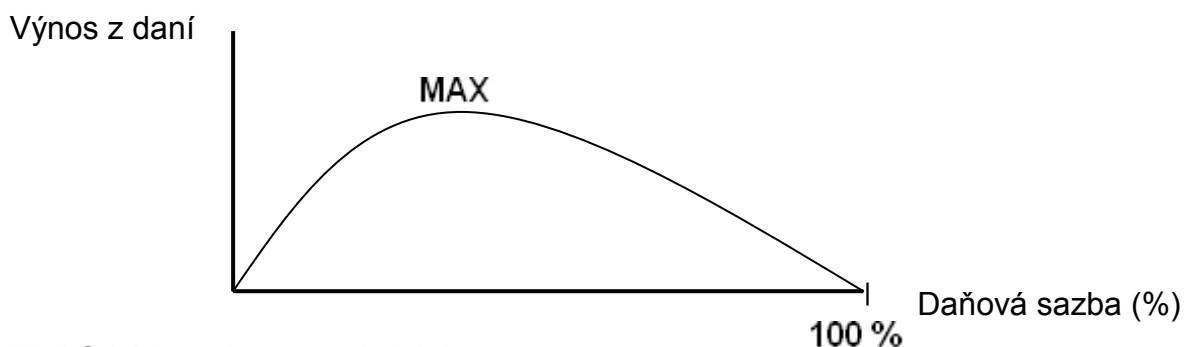
Celková daňová povinnost české domácnosti je 20,3 % zdanitelných příjmů a v případě francouzské domácnosti je daňové zatížení vyšší – 21,9 %. Rozdíl může být způsoben progresivním zdaněním ve Francii a odlišným systémem uplatnění slev na dani.

4.4 Srovnání příjmů do státního rozpočtu

Výnosy z daní představují pro stát důležitý zdroj pro financování veřejné správy. Je tedy rozhodující nastavení daňového systému, který by měl zabezpečit dostatek finančních prostředků pro chod státu, a zároveň by nemělo být daňové zatížení příliš vysoké. Vysoká míra zdanění bývá kritizována ze strany daňových poplatníků a podněcuje je k daňovým únikům. Vztah mezi daňovou sazbou a daňovým výnosem ukazuje Lafferova křivka, viz Obr. 4.20. V případě nízké SD se její navýšení projeví růstem daňových výnosů, ovšem tento trend pokračuje až do dosažení svého maxima, od kterého objem příjmů státního rozpočtu z daní s rostoucí daňovou sazbou klesá, protože vysoké daňové zatížení snižuje motivaci poplatníků k dodatečné práci a tím dochází ke snižování základu, ze kterého jsou daně vyměřovány.

[3]

Obr. 4.20 Lafferova křivka

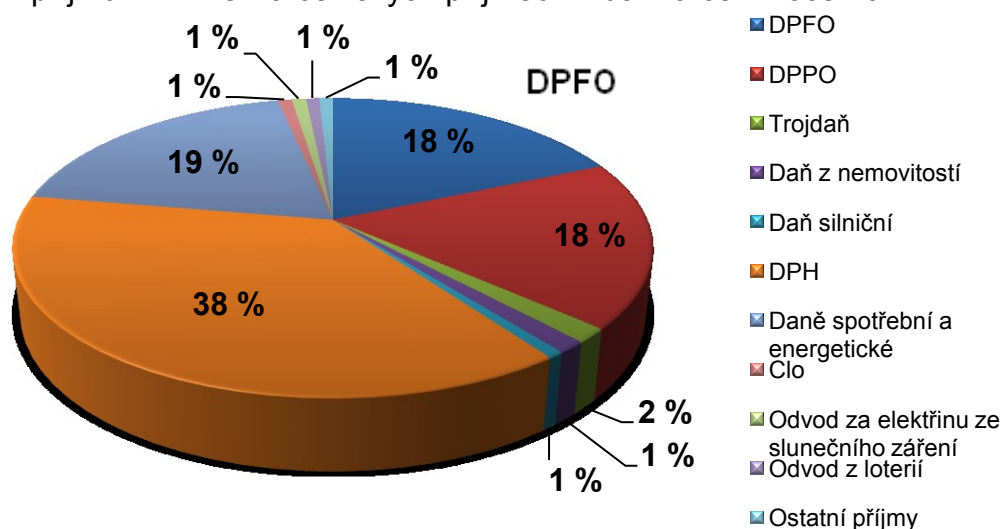

ZDROJ: Vlastní zpracování, [3]

4.4.1 Příjem z daně z příjmů fyzických osob v České republice

Výnosově nejdůležitější daní pro stát je DPH a dále spotřební a energetické daně, viz Graf 4.21. Obě důchodové daně představují pro stát téměř stejně výnosný zdroj k financování veřejné správy jako právě DPH. DPFO je jedním z hlavních zdrojů finančních prostředků a tvoří 18 % na celkových daňových výnosech. Jedná se o sdílenou daň a výnosy z jejího výběru plynou do státního rozpočtu a do rozpočtu územních samosprávných celků. Příloha č. 5 popisuje výnosy ze všech daní a cel uplatňovaných v ČR od roku 2008 do roku 2012 podle zprávy Ministerstva financí. Světová hospodářská a finanční krize v roce 2008 ovlivnila hospodaření ČR a vyžádala si nezbytná opatření vlády pro zajištění hospodářské stability a ke snížení deficitu ve veřejných financích v oblasti daňového systému.

Graf 4.21 Podíl příjmů z DPFO na celkových příjmech z daní a cel v roce 2012²⁶

²⁶ ZDROJ: Zpráva Ministerstva financí o činnosti daňové a celní správy České republiky za rok 2012, dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/regulace/dane/danova-statistika>

V roce **2009** zaznamenaly příjmy z DPFO hluboký propad ve srovnání s rokem 2008 o 17 mld. Kč a jedná se o historicky nejnižší výnos od roku 1994, viz Graf 4.22. Rapidní snížení je dáno legislativními změnami s účinností pro zdaňovací období roku 2008, kdy došlo k:

- zavedení jednotné SD ve výši 15 %,
- výraznému zvýšení slev na dani a daňového zvýhodnění a
- zvýšení limitu vlastního příjmu manželky/manžela pro uplatnění slevy na vyživovanou osobu

a také ekonomickými skutečnostmi, protože došlo k dramatickému snížení počtu evidovaných zaměstnanců vlivem zvyšující se nezaměstnanosti.²⁷ Ve zdaňovacím období 2007 byla platná progresivní SD, která zvýšila daňovou povinnost a v roce 2008 znamenala pro rozpočty vyšší příjmy z daně. Poklesu příjmu nepomohlo ani zrušení institutu společného zdanění manželů. V roce **2010** došlo k mírnému oživení ekonomiky, ale stále se projevující hospodářská stagnace si vyžádala další legislativní opatření. Ve srovnání s rokem předešlým došlo k nárůstu daňových příjmů o 3 mld. Kč vlivem mírného přírůstku objemu vyplacených mezd, růstu počtu daňových poplatníků, poklesu počtu vyživovaných dětí, na které bylo uplatňováno daňové zvýhodnění a nárůstu počtu krátkodobých pracovních příležitostí zdaňovaných srážkovou daní.²⁸ Nárůst neovlivnily legislativní změny ve prospěch daňových poplatníků, kterými bylo zavedení institutu mimořádných odpisů, zvýšení limitů výdajů stanovených % z příjmů a zvýšení hodnoty daňového zvýhodnění na vyživované dítě. Rok **2011** znamenal další nárůst příjmů z daně o 3 mld. Kč v důsledku opětovného mírného navýšení zaměstnanosti (s tím spojený vyšší objem vyplacených mezd a rostoucí počet zaměstnanců) a snížení slevy na poplatníka.²⁹ Rostoucí trend pokračoval i v roce **2012**, na který měla vliv rostoucí zaměstnanost a zavedení vyššího dílčího základu daně § 6 v roce 2011, kterým se stala superhrubá mzda.

Pro **následující roky** lze předpokládat zvyšující se tendenci daňových výnosů z DPFO v důsledku legislativních změn, kterými jsou například:

- zavedení 7% solidárního zvýšení daně,

²⁷ http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/fs-vysledky-cinnosti/Informace_o_cinnosti09.pdf

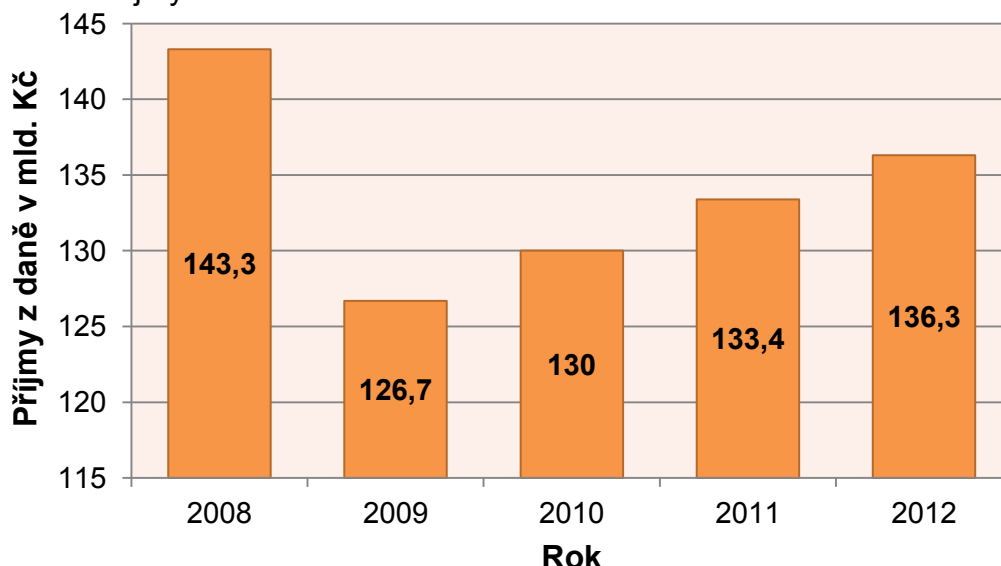
²⁸ http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/fs-vysledky-cinnosti/Informace_o_cinnosti10.pdf

²⁹ http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/INTERNET_Informace_o_cinnosti_DS_za_rok_2011.pdf

- zrušení základní slevy pro starobní důchodce, kteří pobírají k 1. 1. 2013 starobní důchod,
- omezení uplatnění absolutní výše paušálních výdajů u samostatné činnosti,
- omezení ve věci uplatnění slev na vyživované osoby podle § 35ca ZDP,
- navýšení SD na 19 % od roku 2015.

Zpráva Ministerstva financí mimo jiné popisuje rostoucí trend v počtu daňových subjektů od roku 2008. K 31. 12. 2011 byly přihlášeny 3 003 586 daňových poplatníků u DPFO a daňová povinnost na jednoho poplatníka z daňových výnosů plynoucích v roce 2012 je 45 379 Kč.

Graf 4.22 Příjmy z DPFO

ZDROJ: Vlastní zpracování dle zprávy Ministerstva financí o činnosti daňové a celní správy České republiky za rok 2012, dostupné z: <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/regulace/dane/danova-statistika>

4.4.2 Příjem z daně z příjmů fyzických osob ve Francii

Daňové příjmy představují pro Francii hlavní zdroj pro uskutečňování vlastní politiky státu. Stejně jako v ČR je nejvýnosnější daní pro stát DPH, které tvoří 50 % veškerých daňových příjmů, viz Tab. 4.23 a Graf 4.24. Rozdíl oproti ČR nastává u důchodových daní, kdy DPFO představuje další důležitý zdroj finančních prostředků a zbylé nepřímé daně jsou pouze doplňkovým zdrojem. V roce 2012 byly

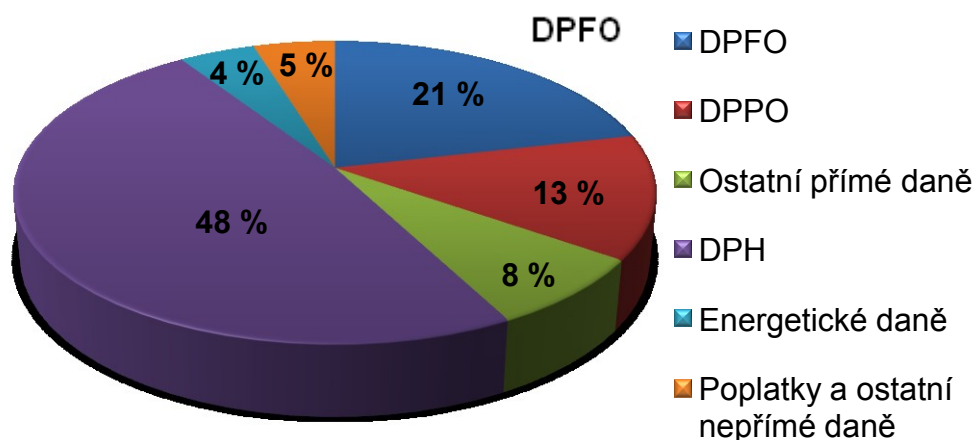
příjmy z DPPO výrazně nízké ve srovnání s DPFO, v letech předcházejících se jim přibližovaly, ale vždy byly nižší než u DPFO. Výnosy z výběru DPFO plynou do státního rozpočtu.

Tab. 4.23 Příjmy z jednotlivých daní v roce 2012

Daň	Příjem (milion EUR)
DPFO	60 274
DPPO	37 344
Ostatní přímé daně	21 404
DPH	136 525
Energetické daně	12 619
Poplatky a ostatní nepřímé daně	13 547
Celkem	281 713

ZDROJ: Vlastní zpracování dle schválené účetní závěrky Francie, dostupné také z: <http://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000027805751>

Graf 4.24 Podíl příjmů z DPFO na celkových příjmech z výběru daní v roce 2012

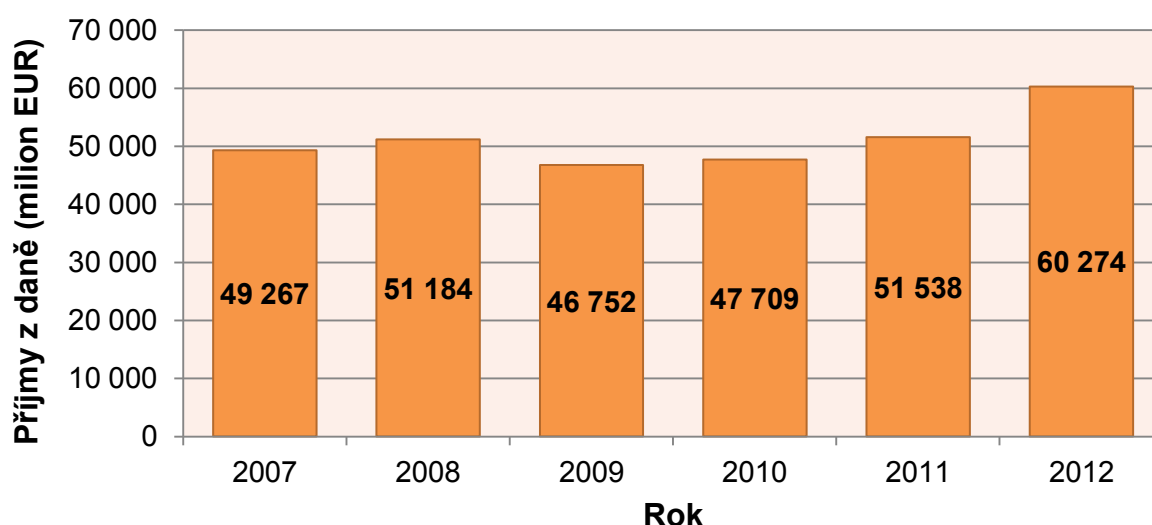
ZDROJ: Vlastní zpracování

Také francouzské příjmy z DPFO v roce **2009** ovlivnila hospodářská a finanční krize a došlo k poklesu příjmů ve srovnání s předešlými roky, viz Graf 4.25. Francouzská vláda byla nucena uskutečnit kroky k podpoření ekonomiky a snížení rozpočtového deficitu. Recese ekonomiky nakonec nebyla tak výrazná jako v jiných evropských státech. V následujících letech byl vývojový trend příjmů rostoucí v důsledku oživení ekonomiky, kdy došlo ke zvýšení spotřeby domácností a vytvoření

téměř 60 000 nových pracovních míst francouzskou ekonomikou.³⁰ V roce **2012** dosáhly příjmy nejvyšší úrovně za šestileté sledované období. **V následujících letech** je možné očekávat pokračování růstového vývoje příjmů v návaznosti na růstový potenciál ekonomiky, na pozitivní dopad důchodové reformy a na zavedení další SD ve výši 45 % v roce 2014.

Počet zdanitelných domácností ve Francii v roce 2011 byl 20 463 595 a podíl daňových výnosů dosažených v roce 2012 na jednu domácnost je tedy 2 945 €.³¹

Graf 4.25 Příjmy z DPFO

ZDROJ: Vlastní zpracování³²

4.5 Srovnání daňového zatížení

Pro měření daňového zatížení obyvatel se využívají poměrové ukazatele, které vylučují vliv inflace na celkovou výkonnost ekonomiky. Nejznámějším a nejvyužívanějším ukazatelem je **daňová kvóta**, která počítá s daňovými příjmy plynoucími do veřejných rozpočtů a s hrubým domácím produktem (HDP) v běžných

³⁰http://www.performance-publique.budget.gouv.fr/fileadmin/medias/documents/ressources/PLF2011/rapport_loi_programmation_financespubliques_2011_2014.pdf

³¹ <http://www2.impots.gouv.fr/documentation/statistiques/ircom2012/ir2012.htm>

³² [http://www.performance-](http://www.performance-publique.budget.gouv.fr/fileadmin/medias/documents/ressources/Comptes/2009/Compte_General.pdf)

[publique.budget.gouv.fr/fileadmin/medias/documents/ressources/Comptes/2009/Compte_General.pdf](http://www.performance-publique.budget.gouv.fr/fileadmin/medias/documents/ressources/Comptes/2009/Compte_General.pdf)

[http://www.performance-](http://www.performance-publique.budget.gouv.fr/fileadmin/medias/documents/ressources/Comptes/2012/CGE_052013.pdf)

[publique.budget.gouv.fr/fileadmin/medias/documents/ressources/Comptes/2012/CGE_052013.pdf](http://www.performance-publique.budget.gouv.fr/fileadmin/medias/documents/ressources/Comptes/2012/CGE_052013.pdf)

cenách, viz Vzorec 4.3. Daňová kvóta může být složená (souhrnná) nebo jednoduchá. Jednoduchá vyjadřuje pouze podíl daní bez příspěvků na sociální zabezpečení na HDP a složená do celkových daňových příjmů zahrnuje také příspěvky na sociální zabezpečení. [9]

(4.3)³³

$$\text{Daňová kvóta (\%)} = \frac{\text{Celkové daňové příjmy}}{\text{HDP}} \cdot 100$$

Pro srovnání daňového zatížení mezi zeměmi se používá rozdělení daní do skupin dle metodiky OECD. Při mezinárodním srovnání je třeba vzít v úvahu, že daňová kvóta má několik nedostatků, které mohou ovlivnit její vypovídací schopnost. Mezi hlavní patří:

- odhad HDP je značně podhodnocen z důvodu existence tzv. šedé ekonomiky,
- daňová kvóta nezahrnuje ve výpočtu daňové výdaje, kterými jsou myšleny daně nevybrané z důvodu existence daňových výhod plynoucí poplatníkům jako nárok ze zákona,
- daňovou kvótu značně ovlivňují daňové příjmy, jejichž výpočet může být proveden na základě akruálního principu, který počítá s příjmy, jejichž daňový základ vznikl v daném roce anebo na základě hotovostního principu, který počítá pouze s inkasovanými daňovými platbami v daném roce.

Výpočet HDP se ve všech vyspělých státech počítá podle metodiky systému národních účtů SNA 93, resp. ESA 95, na akruálním principu, tzn., že do výpočtu HDP jsou zahrnovány ty položky důchodu, které do daného roku účetně patří. [4]

Statistický úřad EU – Eurostat, který je organizační složkou Evropské komise vydává publikaci s názvem „**Taxation Trends in the EU 2013**“³⁴, která má poskytnout ucelený pohled na strukturu a trendy zdanění ve 27 zemích EU, Islandu a Norska v dlouhodobém horizontu. Obsahuje informace týkající se daňového

³³ [9]

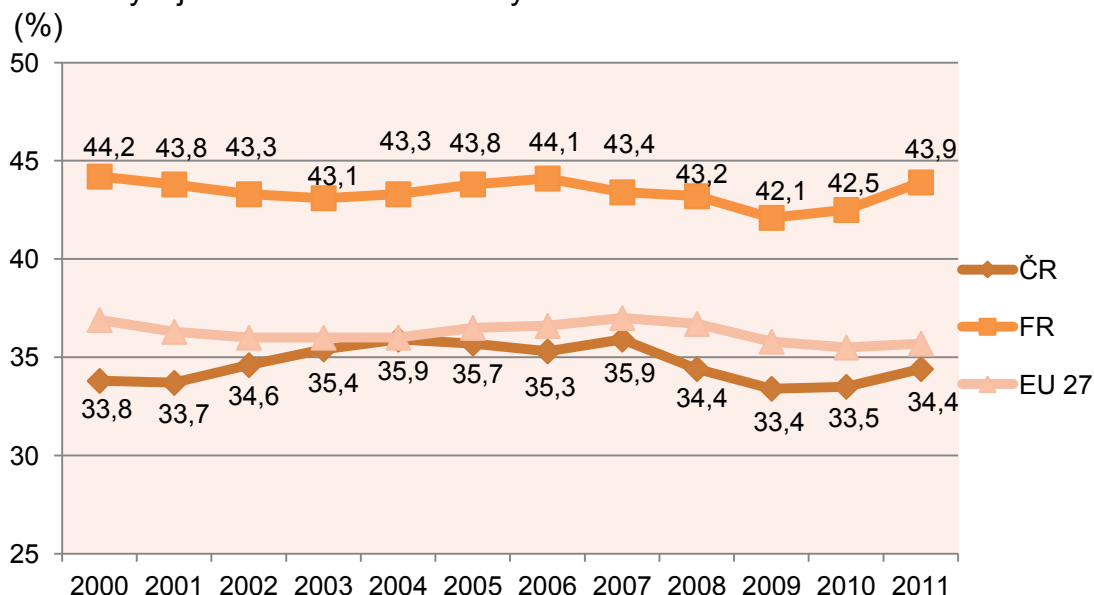
³⁴ Dostupné z:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/index_en.htm

zatížení jednotlivých zemí od roku 2000 do roku 2011 a zároveň řadí jednotlivé země dle daňového zatížení k roku 2011.

Daňové zatížení **Francie** patří k nejvyšším v EU. Nejvyšší daňové zatížení v roce 2011 je v Dánsku (47,7 %), Švédsku (44,3 %), Belgii (44,1 %) a Francie se nachází na 4. místě, přičemž její souhrnná daňová kvóta je 43,9 %. Vývoj daňové kvóty Francie se v průběhu let nijak výrazně neměnil a pohyboval se kolem 43 %, viz Graf 4.26. Nejnižších úrovní dosáhla v roce 2009 a 2010, tzn. v letech, které ovlivnila hospodářská a finanční krize. Daňové zatížení v **ČR** je výrazně nižší (15. nejvyšší v EU) a zároveň se pohybuje pod průměrem 27 zemí EU. Daňová kvóta byla 34,4 % v roce 2011 a stejně jako ve Francii její vývoj v předešlých letech ovlivnila světová krize.

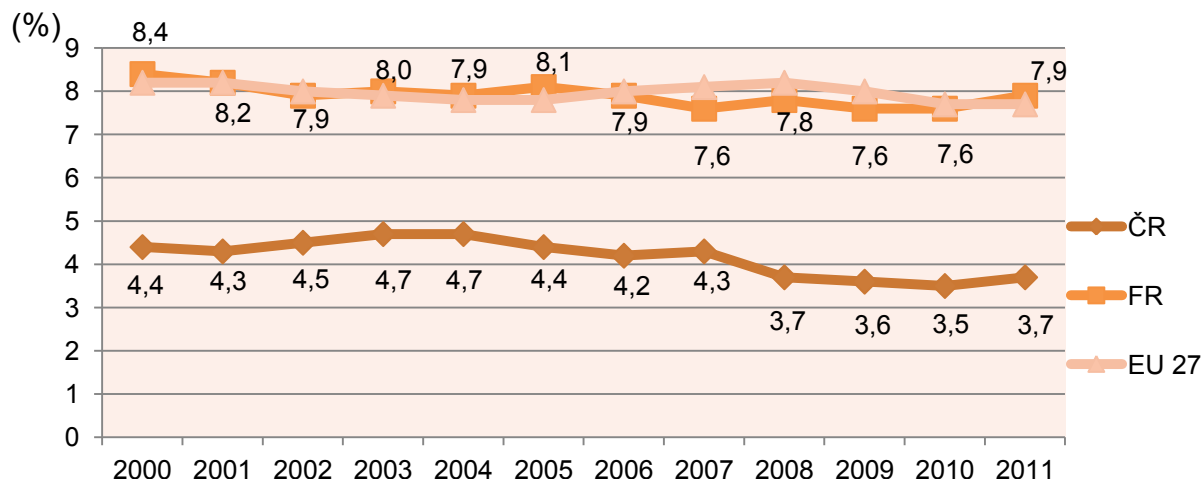
Graf 4.26 Vývoj souhrnné daňové kvóty

ZDROJ: Vlastní zpracování, [10]

Jednou ze skupin dle metodiky OECD pro mezinárodní srovnání daňového zatížení je poměrový ukazatel, který počítá procentuální podíl daňových příjmů z DPFO na HDP. Daňové zatížení příjmů francouzských poplatníků je téměř dvojnásobně vyšší než v ČR a pohybuje se okolo průměru zemí EU, viz Graf 4.27. V Příloze č. 6 je uvedena tabulka, která srovnává daňové zatížení příjmů FO v jednotlivých zemích EU. Francii patří 12. místo a ČR se nachází až na 23. místě.

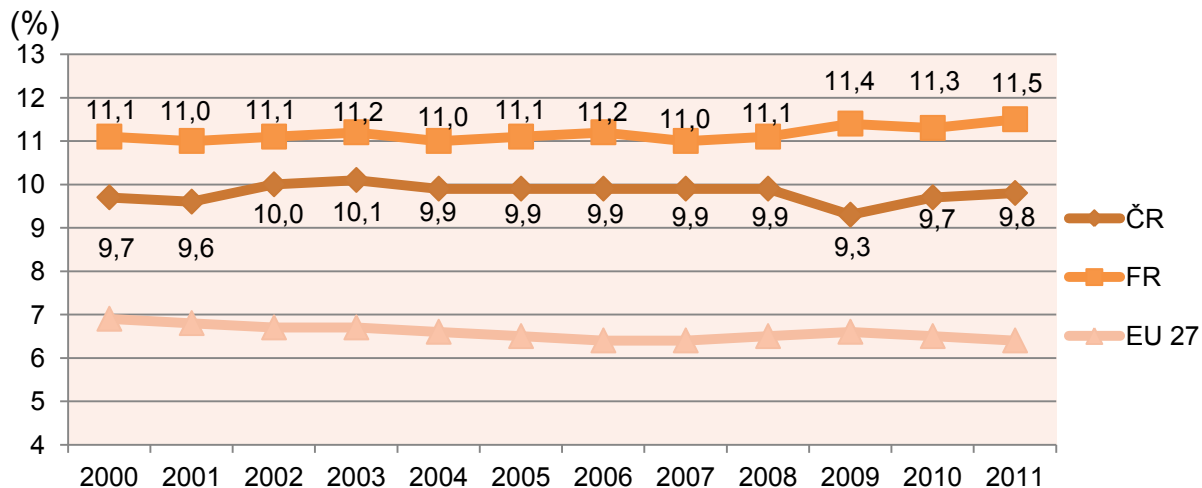
Graf 4.27 Vývoj podílu příjmů z DPFO na HDP

ZDROJ: Vlastní zpracování, [10]

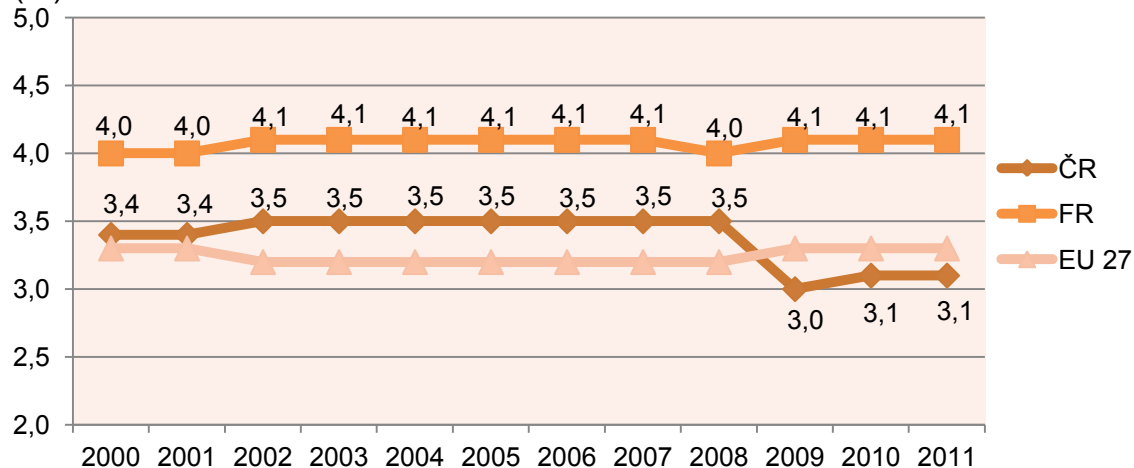
Další skupinou pro srovnání je poměrový ukazatel, který počítá procentuální podíl příspěvků na sociální zabezpečení placených **zaměstnavateli**, zaměstnanci a OSVČ na HDP. Příspěvky na sociální zabezpečení hrazené zaměstnavateli jsou výrazně vysoké v obou srovnávaných zemích, viz Graf 4.28. Pohybují se nad průměrem zemí EU, francouzský odvodový systém je nejvyšší v EU a ČR patří 3. místo. Velkým paradoxem je, že Dánsko, země s nejvyšším daňovým zatížením, má velmi nízkou míru sociální ochrany a příspěvky na sociální zabezpečení hrazené zaměstnavateli jsou nejnižší v EU. Příspěvky na sociální zabezpečení placené **zaměstnanci** v ČR jsou nižší než ve Francii, přibližují se průměru zemí EU a od roku 2009 jsou dokonce nižší než daný průměr, viz Graf 4.29.

Graf 4.28 Vývoj podílu sociálního zabezpečení placeného zaměstnavateli na HDP

ZDROJ: Vlastní zpracování, [10]

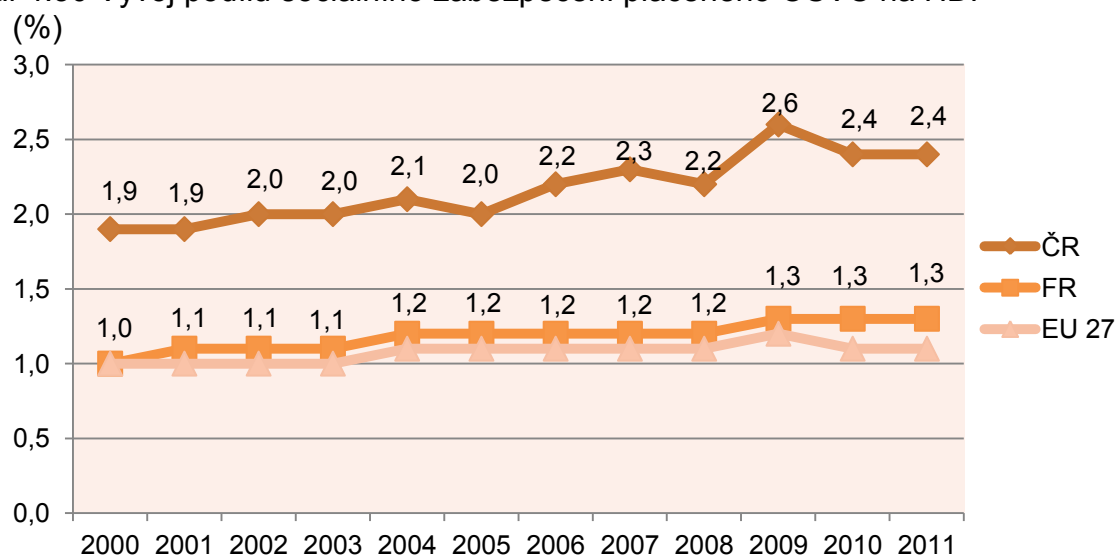
Graf 4.29 Vývoj podílu sociálního zabezpečení placeného zaměstnanci na HDP (%)

ZDROJ: Vlastní zpracování, [10]

Příspěvky na sociální zabezpečení, které si platí české **osoby samostatně výdělečně činné**, jsou čtvrté nejvyšší v EU. Francouzský odvodový systém se přibližuje průměru zemí EU, viz Graf 4.30.

Graf 4.30 Vývoj podílu sociálního zabezpečení placeného OSVČ na HDP (%)

ZDROJ: Vlastní zpracování, [10]

Časopis The Economist v roce 2013 zveřejnil článek, proč jsou francouzští poplatníci ochotni akceptovat vysoké zdanění.³⁵ Francie patří k zemím s nejvyšším

³⁵ <http://www.economist.com/blogs/economist-explains/2013/09/economist-explains-13>

daňovým zatížením v EU a daňoví poplatníci berou vysoké zdanění jako cenu za vysoce kvalitní veřejné služby, které jsou z daňových příjmů hrazeny. Pouze polovina domácností ve Francii platí DPFO, ale každý poplatník platí příspěvky na sociální zabezpečení. Veškeré snahy snížit rozpočtový deficit v roce 2014 zvyšováním daní a zavedením „milionářské daně“ (vláda očekávala navýšení daňových příjmů o 6 miliard €) způsobily ve Francii vlnu nevole u občanů, a proto francouzský prezident přislíbil neměnit daňové zatížení v následujících letech.

4.6 Srovnání implicitních daňových sazeb

Pro analýzu zdanění pracovních příjmů se využívá **implicitní sazba daně z práce** (ITR-L), která je ukazatelem průměrné míry daňového zatížení práce. Její výpočet popisuje Vzorec 4.4. Tento ukazatel je objektivní, neboť počítá s veškerými daňovými a pojistnými odvody, které nese jak zaměstnanec, tak zaměstnavatel a vyjadřuje tak celkové zatížení práce. [9]

(4.4)³⁶

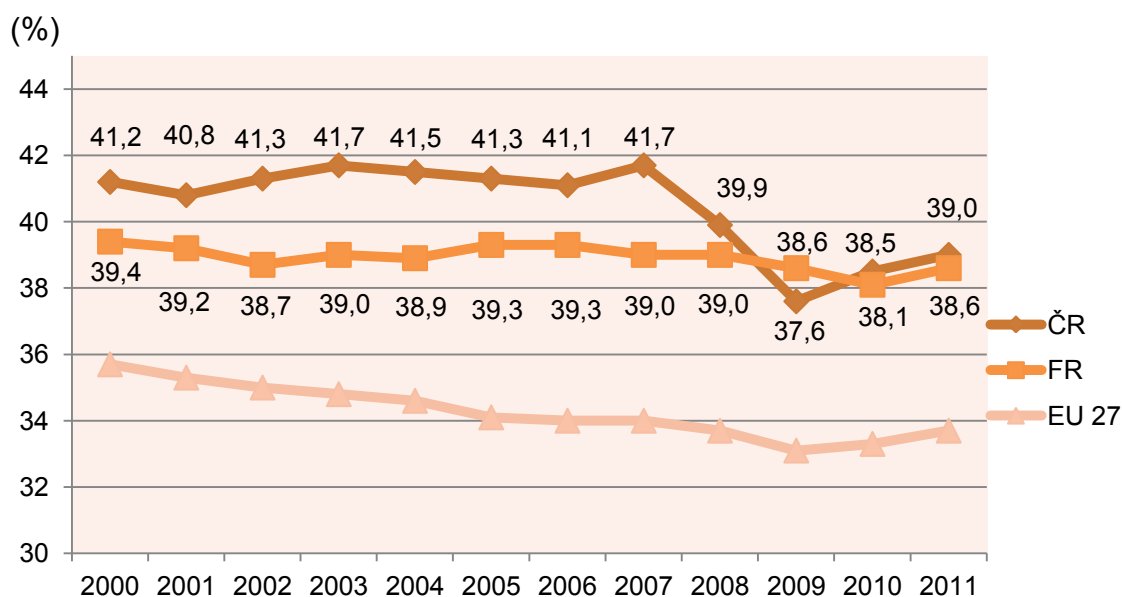
$$\text{Implicitní sazba daně z práce} = \frac{\text{DPFO} + \text{pojistné zam-nce i zam-tele}}{\text{hrubá mzda zaměstnance}}$$

Vývoj implicitní sazby daně z práce v **ČR** byl poměrně stabilní od roku 2000, ale v roce 2008 došlo k prudkému poklesu v důsledku daňové reformy, která zavedla jednotnou sazbu daně ve výši 15 %, viz Graf 4.31. Od roku 2009 je její vývoj opět rostoucí a její navýšení v roce 2011 je pravděpodobně díky snížení základní slevy na poplatníka. Tato úroveň zatížení práce je ale stále poměrně vysoká (6. nejvyšší v EU) a nad průměrem zemí EU. Vysoká úroveň zatížení je způsobena příliš vysokými příspěvky na sociální zabezpečení, které patří k nejvyšším v EU.

Zatížení práce ve **Francii** je nižší než v ČR, ale také patří k nejvyšším v EU (7. nejvyšší v EU) a pohybuje se nad průměrem zemí EU. Vývoj implicitní sazby daně byl od roku 2000 poměrně stabilní a nedocházelo k žádným výkyvům jako v případě ČR. Pouze prudký pokles sazby daně v ČR od roku 2007 vedl k vyrovnání zatížení práce v obou zemích a v současnosti jsou obě země na relativně stejné úrovni zatížení.

³⁶ [9]

Graf 4.31 Vývoj implicitní sazby daně z práce

ZDROJ: Vlastní zpracování, [10]

4.7 Srovnání dle intervalové progresivity daně

Progresivita osobní důchodové daně se počítá z veličin hrubého důchodu a jemu odpovídající daňové povinnosti. Výpočet tedy vychází ze stejných hodnot jako efektivní SD, ale neexistuje mezi nimi jednoznačná souvislost. Zatímco je efektivní daňová sazba veličinou statickou, je daňová progresivita veličinou tokovou a je zkoumána na určitém důchodovém intervalu. Zkoumání progresivity daně je nezbytné pro posouzení spravedlnosti, jestli platí větší daň bohatí nebo chudí poplatníci. Dále je důležitá pro komplexní stanovení dopadů uskutečněných novelizací daňových zákonů.

Intervalovou progresivitu lze měřit třemi způsoby, ale pro výpočet na konkrétních příkladech českého a francouzského systému zdanění nám postačí **progresivita průměrné sazby (PAR)**, která měří poměr změny průměrné sazby ke změně příjmů, viz Vzorec 4.5. Ve vzorci představuje Y hrubý důchod, T daňovou povinnost po slevách a indexy $(0;1)$ se vztahují ke krajním bodům příjmového intervalu, na němž se progresivita měří. [9]

$$PAR = \frac{\frac{T_1}{Y_1} - \frac{T_0}{Y_0}}{Y_1 - Y_0}$$

Dle změny míry daňové povinnosti, která reaguje na změnu důchodu, rozlišujeme tři **typy daní**:³⁸

- a) **proporcionální** – s růstem důchodu poplatníka se míra zdanění nemění, tzn., že poplatník platí stejné procento daně z důchodu bez ohledu na výši jeho důchodu,
- b) **progresivní** – s růstem důchodu roste také míra zdanění a poplatník platí tím větší část svého důchodu jako daň, čím vyšší je jeho důchod,
- c) **regresivní** – s růstem důchodu míra zdanění klesá a poplatník platí tím menší část svého důchodu jako daň, čím je jeho důchod vyšší.

Posouzení typu daně dle výpočtu prostřednictvím progresivity průměrné sazby (PAR) je vysvětleno v Tab. 4.32.

Tab. 4.32 Typ daně dle výpočtu PAR

Charakter daně	PAR
Proporcionální daň	0
Progresivní daň	> 0
Regresivní daň	< 0

ZDROJ: Vlastní zpracování, [9]

4.7.1 Intervalová progresivita daně v ČR

Pro posouzení intervalové progresivity provedeme výpočet daňové povinnosti fiktivního poplatníka, který dosahuje ve zdaňovacím období pouze příjmů ze závislé činnosti podle § 6 ZDP. Pro účely analýzy bude pracováno s průměrnou nominální hrubou měsíční mzdou poplatníka za rok 2013, viz podpodkapitola 4.3.2. Rozpětí hrubé nominální měsíční mzdy, na kterém bude analýza provedena, znázorňuje Tab. 4.33.

³⁷ [9]
³⁸ [4]

Tab. 4.33 Rozpětí příjmů českého poplatníka

Násobek průměrné mzdy	Příjem poplatníka	
	označení	výše
0,5násobek	A	12 564 Kč
1násobek	B	25 128 Kč
2násobek	C	50 256 Kč
4násobek	D	100 512 Kč
6násobek	E	150 768 Kč

ZDROJ: Vlastní zpracování

Fiktivní poplatník dosahuje jednotlivých úrovní pracovních příjmů A – E, viz Tab. 4.34. Základem daně je SHM, a proto je hrubá mzda poplatníka navýšena o pojistné placené zaměstnavatelem ve výši 34 % a zaokrouhlena na celé 100 Kč nahoru. U jednotlivých příjmů činí daňová povinnost 15 % ze základu daně a v kategorii E jsou navíc příjmy (Y) zatíženy solidárním zvýšením daně ve výši 7 % z částky, která převyšuje 4násobek průměrné mzdy stanovené pro rok 2014 (103 768 Kč, viz Tab. 2.11). Fiktivní poplatník si uplatní slevu na poplatníka, která snižuje jeho daňovou povinnost. Účinek slevy na dani se projeví v daňovém zatížení hrubé mzdy, které je nižší než 15% SD, u příjmových kategorií A a B. U ostatních příjmových kategorií je daňové zatížení vyšší vlivem stále stejné úrovně slevy na dani a rostoucího základu daně uměle navýšeného prostřednictvím SHM.

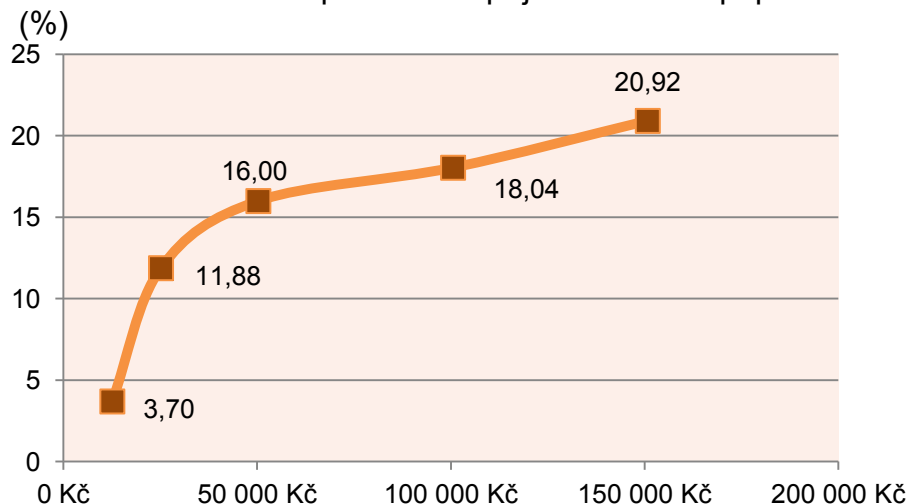
Vývoj podílu daňové povinnosti (T) na hrubých příjmech (Y) poplatníka s rostoucími pracovními příjmy znázorňuje Graf 4.35. Daňové zatížení s růstem pracovních příjmů roste, ale v první konkávní části křivky je tempo růstu klesající s každým dodatečným navýšením příjmů. V konvexní části křivky tempo daňového zatížení postupně roste.

Tab. 4.34 Výpočet daňové povinnosti fiktivního poplatníka

	A	B	C	D	E
Hrubá mzda (Y)	12 564 Kč	25 128 Kč	50 256 Kč	100 512 Kč	150 768 Kč
Superhrubá mzda	16 836 Kč	33 672 Kč	67 343 Kč	134 686 Kč	202 029 Kč
SHM zaokrouhlená	16 900 Kč	33 700 Kč	67 400 Kč	134 700 Kč	202 100 Kč
Daň	2 535 Kč	5 055 Kč	10 110 Kč	20 205 Kč	30 315 Kč
Solidární zvýšení daně	x	x	x	x	3 290 Kč
Sleva na poplatníka	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč
Daň po slevě (T)	465 Kč	2 985 Kč	8 040 Kč	18 135 Kč	31 535 Kč
T/Y	3,7 %	11,88 %	16 %	18,04 %	20,92 %

ZDROJ: Vlastní zpracování

Graf 4.35 Daňové zatížení pracovních příjmů fiktivního poplatníka

ZDROJ: Vlastní zpracování

Výpočet progresivity průměrné sazby pro jednotlivé příjmové kategorie je uveden v Příloze č. 7. Jelikož jsou výsledné hodnoty větší než nula, jedná se o **progresivní daň**, tzn., že s růstem důchodu roste také míra zdanění příjmů fiktivního poplatníka. Progresivita postupně klesá a v úrovni příjmové kategorie D - E začíná progresivita růst.

4.7.2 Intervalová progresivita daně ve Francii

Pro posouzení intervalové progresivity provedeme výpočet daňové povinnosti fiktivního francouzského poplatníka, který dosahuje ve zdaňovacím období pouze pracovních příjmů. Pro účely analýzy bude pracováno s hrubou měsíční mzdou poplatníka. Rozpětí hrubé měsíční mzdy, na kterém bude analýza provedena, je nastaveno tak, aby se míra zdanění projevila ve všech úrovních základu daně, na které jsou uplatňovány odlišné SD, viz Tab. 4.36.

Tab. 4.36 Rozpětí příjmů francouzského poplatníka

Násobek	Příjem poplatníka	
	označení	výše
1násobek	A	6 000 €
1,5násobek	B	9 000 €
3násobek	C	18 000 €
8násobek	D	48 000 €
20násobek	E	120 000 €
30násobek	F	180 000 €

ZDROJ: Vlastní zpracování

Fiktivní poplatník dosahuje jednotlivých úrovní pracovních příjmů A – E, viz Tab. 4.37. Výpočet daňové povinnosti v každé příjmové kategorii je uveden v Příloze č. 8. Jelikož je tento poplatník jediným členem domácnosti, je tento výpočet zjednodušen o přepočet příslušným koeficientem, který je v tomto případě 1. Čistý zdanitelný příjem domácnosti se tak rovná základu daně za poměrnou část. V příjmové kategorii A nevzniká poplatníku žádná daňová povinnost, protože na příjmy pod 6 011 € se vztahuje nulová SD. Poplatník si měsíčně neuplatní žádnou slevu, protože bonus za zaměstnání se posuzuje z hlediska výše ročních příjmů. Je patrné, že v případě výpočtu roční daňové povinnosti, by příjmy v kategorii D až F podléhaly také další SD uplatňované na vysoké příjmy podle podpodkapitoly 3.1.3.

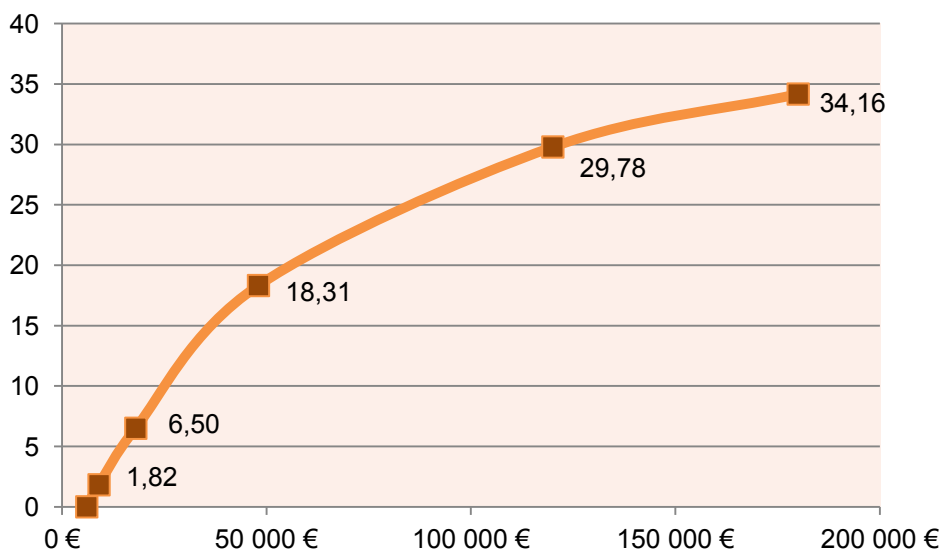
Vývoj podílu daňové povinnosti (T) na hrubých příjmech (Y) poplatníka s rostoucími pracovními příjmy znázorňuje Graf 4.38. Daňové zatížení s růstem pracovních příjmů roste a průběh funkce je konkávní, tzn., že tempo růstu daňového zatížení klesá s každým dodatečným navýšením příjmů.

Tab. 4.37 Daňová povinnost fiktivního poplatníka Francie

	A	B	C	D	E	F
Hrubá mzda	6 000 €	9 000 €	18 000 €	48 000 €	120 000 €	180 000 €
Daň po slevě	0 €	164 €	1 170 €	8 790 €	35 736 €	61 488 €
T/Y	0 %	1,82 %	6,5 %	18,31 %	29,78 %	34,16 %

ZDROJ: Vlastní zpracování

Graf. 4.38 Daňové zatížení pracovních příjmů fiktivního francouzského poplatníka (%)

ZDROJ: Vlastní zpracování

Výpočet progresivity průměrné sazby pro jednotlivé příjmové kategorie je uveden v Příloze č. 9. Jelikož jsou výsledné hodnoty větší než nula, jedná se stejně jako v případě ČR o **progresivní daň**, tzn., že s růstem důchodu roste také míra zdanění příjmů fiktivního poplatníka. Progresivita s růstem pracovních příjmů postupně klesá.

4.8 Z hlediska daňové správy

V **české daňové správě** došlo v roce 2013 k nejzásadnější a nejrozsáhlejší strukturální změně od roku 1993 a vstoupil v platnost nový zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky. Finanční správa ČR je soustavou správních orgánů, které vykonávají správu daní, a tvoří ji:

- Generální finanční ředitelství,
- Odvolací finanční ředitelství,
- 14 finančních úřadů,
- specializovaný finanční úřad.

Generální finanční ředitelství sídlí v Praze, vykonává působnost po celé republice a je podřízeno Ministerstvu financí. Mimo jiné provádí řízení o správních deliktech, je kontaktním orgánem v mezinárodní spolupráci při správě daní, vede centrální evidence a registry a podílí se na přípravě návrhů právních předpisů. **Odvolací finanční ředitelství** sídlí v Brně a vykonává jako jediný odvolací orgán působnost po celé republice. Jeho zřízení navazovalo na dlouhodobou snahu sjednotit postupy odvolacího řízení. **Specializovaný finanční úřad** vykonává kontrolu hazardu, vede Centrální registr smluv účastníků důchodového spoření a komunikuje s penzijními společnostmi. **Finanční úřady** mají krajskou působnost a sídlí v jednotlivých krajských městech a v hlavním městě Praze. Pro svoji činnost využívají územní pracoviště, která byla zřízena v bývalých zanikajících finančních úřadech. Těchto 14 úřadů, které nahradily 199 původních finančních úřadů, vykonává správu daní, kontrolu dotací, finanční kontrolu, vybírá pojistné od účastníků důchodového spoření a převádí je na účty penzijních společností, přezkoumává hospodaření krajů, hlavního města Prahy a regionálních rad regionů soudržnosti a jiné. **Celní správa České republiky** vykonává správu cel, spotřebních a energetických daní, a proto byla její činnost zásadně ovlivněna tzv. metanolovou kauzou v roce 2012.

Francouzská daňová správa byla v roce 2008 také reorganizována a řídí se vyhláškou o Generálním ředitelství veřejných financí a vyhláškou o organizaci Generálního ředitelství veřejných financí.³⁹ Správu daní ve Francii vykonávají dva daňové orgány:

- Generální ředitelství veřejných financí (DGFIP),
- Generální ředitelství cel a nepřímých daní (DGDDI).

Do roku 2008 vykonávaly správu tři orgány, přičemž u prvních dvou se jejich činnost dělila na daňovou a finanční správu. Daňová správa spočívala ve vyměření daňové povinnosti a finanční správa zajišťovala inkaso a vymáhání plateb od poplatníků. Od roku 2008 byla jejich činnost sjednocena a vykonává je jediný orgán – **DGFIP**, které spadá pod Ministerstvo hospodaření a financí a stará se o řízení veřejných financí z hlediska příjmů a výdajů. Navrhuje a vytváří daňové zákony, provádí kontrolu daní a poplatků, dohlíží na účetnictví státu a jiné. **DGDDI** spadá také pod dané ministerstvo a vykonává správu cel, spotřebních a energetických daní. Jak bylo zmíněno v úvodu třetí kapitoly, Francie se administrativně člení na regiony a departementy. Na úrovni regionů vykonávají územní daňovou správu Ředitelství daňové kontroly (DIRCOFI) a na úrovni departementů Daňová ředitelství (Direction des services fiscaux⁴⁰).

Správu příspěvků **povinného pojistného** placeného zaměstnanci, zaměstnavateli a OSVČ vykonávají v obou státech odlišné orgány, než které vykonávají daňovou správu. V ČR se správou zdravotního pojištění zabývají zdravotní pojišťovny a sociálním pojištěním Česká správa sociálního zabezpečení. Ve Francii je výběr v kompetenci orgánu URSSAF.

Oba daňové systémy umožňují svým poplatníkům deklarovat svojí daňovou povinnost prostřednictvím předepsaného formuláře nebo podáním přiznání elektronickou cestou. S tím rozdílem, že francouzské daňové přiznání se vyplňuje za všechny členy domácnosti, což snižuje administrativní náročnost v počtu podaných daňových přiznání. Vzory **daňových přiznání** obou zemí jsou uvedeny v Příloze č. 10 a 11.⁴¹ Z hlediska obsahu se jednotlivá přiznání nijak výrazně neliší. V úvodu

³⁹ <http://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000018565358&dateTexte=vig>
<http://www.legifrance.gouv.fr/affichTexte.do?cidTexte=JORFTEXT000018565404>

⁴⁰ <http://www.dsfr.gouv.nc/portal/page/portal/dsf/>

⁴¹ <http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/dt-database-aktualnich-danovych-tiskopisu/25-5405-20.pdf>
http://www.impots.gouv.fr/portal/deploiement/p1/fichedescriptiveformulaire_8343/fichedescriptiveformulaire_8343.pdf

příznání jsou uváděny informace týkající se daňových poplatníků a dále je proveden výpočet daňové povinnosti za všechny příjmové kategorie. V příznání jsou uplatněny jednotlivé položky snižující základ daně a slevy na dani.

4.9 Návrh změn českého daňového systému

Hlavním krokem by mělo být **zjednodušení daňové legislativy** a zajištění její větší přehlednosti, protože vede k častým nesrovnalostem ve výkladu a nepochopení ze strany daňových poplatníků. Ve zjednodušení by českému daňovému systému prospělo **zrušení daní**, jejichž daňové výnosy jsou tak nízké, že pokryjí administrativní náklady spojené s jejich výběrem a do veřejných rozpočtů téměř nic nepřispívají. Existence složitého daňového systému vzbuzuje v poplatnících, kteří jsou mnohdy daňovými laiky, nedůvěru a podněcuje je k nedodržování předpisů a hledání možných klíček v zákoně. Přitom by zprůhlednění a zjednodušení daňových předpisů vedlo ke snížení nákladů souvisejících s výběrem daní a ke snížení administrativní náročnosti. Nehledě na to, že by byl jednodušší systém lépe kontrolovatelný ze strany správních orgánů.

Velký problém českého daňového systému hned po jeho složitosti spočívá v jeho **nestálosti**. S příchodem nové vlády se přístup ve zdanění neustále mění a dočasné změny zavedené v systému nemohou ekonomice dlouhodobě přinést žádný zamýšlený efekt. Východiskem by bylo **jednotné nastavení daňového systému**, které by bylo z hlediska základních principů časově neměnné a docházelo by pouze ke změnám ve výši uplatňované sazby daně v závislosti na konkrétní ekonomické situaci státu. Došlo by k zamezení chaotických změn, jejichž výklad je mnohdy nejednoznačný, a byla by zajištěna předvídatelnost budoucího vývoje pro podnikatele. Francouzský daňový systém je možné posoudit jako stálý z hlediska principu zdanění příjmů osobní důchodovou daní, kdy v průběhu let docházelo pouze ke změnám ve výši daňové sazby a jednotlivých pásech základu daně progresivního zdanění.

Snižování daňového zatížení je při současné úrovni zadlužení státu patrně nemyslitelné, ale je třeba zvážit možnost klouzavě **progresivního zdanění**, které se sice může některým poplatníkům jevit jako nespravedlivé, protože trestá lidi za úspěch, snahu a úsilí, ovšem na druhou stranu se jedná o princip solidarity. V EU se řadíme k dalším 6 státům, které uplatňují lineární sazbu daně a všechny ostatní

státy progresivní zdanění využívají. Do roku 2007 bylo progresivní zdanění v ČR uplatňováno. Rozhodně by se nemělo jednat o tak vysoké zdanění, které například ve Francii dosahuje až 45 %, protože by demotivovalo daňové poplatníky, ale rozhodně by měli být daňově zvýhodněni poplatníci, kteří dosahují podprůměrných příjmů oproti ostatním poplatníkům. Ztrátu daňových výnosů v důsledku nižší sazby daně u poplatníků s nižšími příjmy by kryly dodatečné daňové výnosy od poplatníků, jejichž základ daně by spadal do kategorie zdaňované vyšší sazbou daně. Progresivní zdanění by mohlo nahradit dočasně uplatňované solidární zvýšení daně, které zdaňuje vysoce příjmové poplatníky. V zásadě lze považovat existenci solidárního zvýšení daně za progresivní zdanění. Nevýhodou tohoto přístupu ve zdanění je jeho náročnost ve výpočtu daňové povinnosti. Možné řešení v přístupu zdanění fyzických osob znázorňuje Schéma 4.39, které porovnává současnou podobu daňového systému s myšlenkou klouzavě progresivního zdanění u fiktivních poplatníků s odlišnými měsíčními příjmy. Daňově zvýhodnění by byli poplatníci, kteří dosahují podprůměrných příjmů a naopak by vyšší daňová povinnost vznikala subjektům s vysokými příjmy. Zatímco je za základ daně považována superhrubá mzda, v případě progresivního zdanění by se jednalo pouze o hrubé příjmy poplatníka. Na příjmy poplatníka by se uplatňovala sazba daně od 15 % do 30 % v závislosti na výši základu daně.

Schéma 4.39 Návrh progresivního zdanění u osobní důchodové daně pro Českou republiku⁴²

Současná podoba daňového systému					
Hrubé příjmy	12 000 Kč	30 000 Kč	120 000 Kč	200 000 Kč	300 000 Kč
Základ daně (SHM)	16 080 Kč	40 200 Kč	160 800 Kč	268 000 Kč	402 000 Kč
Daň	2 412 Kč	6 030 Kč	24 120 Kč	40 200 Kč	60 300 Kč
Solidární zvýšení daně	x	x	1 136 Kč	6 736 Kč	13 736 Kč
Sleva na poplatníka	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč
Daňová povinnost po slevě	342 Kč	3 960 Kč	23 186 Kč	44 866 Kč	71 966 Kč
Celková daňová povinnost poplatníků					144 320 Kč
Návrh podoby daňového systému					
Hrubé příjmy (ZD)	12 000 Kč	30 000 Kč	120 000 Kč	200 000 Kč	300 000 Kč
Daň	1 800 Kč	4 750 Kč	24 374 Kč	48 374 Kč	78 374 Kč
Sleva na poplatníka	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč	2 070 Kč
Daňová povinnost po slevě	0 Kč	2 680 Kč	22 304 Kč	46 304 Kč	76 304 Kč
Celková daňová povinnost poplatníků					147 592 Kč

⁴² Výpočet daňové povinnosti u klouzavě progresivní sazby daně je uveden v Příloze č. 12.

Kategorie	Základ daně		Sazba daně
	od	do	
Podprůměrné příjmy	0 Kč	25 000 Kč	15 %
Nadprůměrné příjmy	25 000 Kč	103 768 Kč	20 %
Vysoké příjmy	103 768 Kč	a více	30 %

ZDROJ: Vlastní zpracování

Z výpočtu plyne, že by byl výsledný výnos z daně téměř srovnatelný. Zdanění u poplatníků s příjmy do 120 000 Kč by bylo nižší při užití klouzavě progresivní sazby daně, než je tomu v případě současného systému zdanění rovnou sazbou. Poplatníkům s příjmy do 12 000 Kč by v důsledku existence základní slevy nevznikala žádná daňová povinnost. U příjmů nad 200 000 Kč je viditelný nárůst daňové povinnosti. Samozřejmě by konkrétní nastavení systému zdanění v praxi vyžadovalo podrobnou analýzu.

Opětovné zavedení **společného zdanění manželů** by bylo výhodné pro rodiny s velkými rozdíly v příjmech manželů a částečně by se přiblížilo francouzskému systému zdanění, kde se zdaňují poplatníci za celou fiskální domácnost.

Zrušení superhrubé mzdy, které je součástí legislativních návrhů pro nadcházející roky, je krokem vpřed, nýbrž výpočet dílčího základu daně byl zbytečně složitý a navíc pouze uměle zvyšoval daňovou povinnost, aniž by došlo ke změně ve výši daňové sazby. Uplatňování superhrubé mzdy představuje v EU naprostou zvláštnost ve způsobu výpočtu základu daně. Změnou daňové sazby u daně z příjmů fyzických osob (19 %) bude výše daňové povinnosti dříve počítané ze superhrubé mzdy ve výši 15 % zachována, viz Tab. 4.40.

Tab. 4.40 Výše daňové povinnosti počítané z rozdílných základů daně a rozdílnou sazbou daně

	Sazba daně	
	15 %	19 %
Hrubé příjmy	25 000 Kč	25 000 Kč
Základ daně	33 500 Kč	25 000 Kč
Daň	5 025 Kč	4 750 Kč

ZDROJ: Vlastní zpracování

5 ZÁVĚR

Daňové systémy srovnávaných zemí se výrazným způsobem nijak neliší a vlivem harmonizace daní v EU je složení uplatňovaných nepřímých daní stejné. Ovšem množství daní, které francouzská daňová správa oproti ČR vybírá a nebyla jim věnována větší pozornost v popisu diplomové práce, je značné a může vzbuzovat dojem složitého a nepřehledného systému. K objektivnímu posouzení složitosti daňového systému je využita studie společnosti PwC, která srovnává 189 zemí z hlediska daňového zatížení, počtu plateb za rok a doby potřebné k vyplnění všech potřebných daňových tiskopisů. Francie se nachází na 52. místě a 13. místě v rámci EU. Dle studie je **český daňový systém složitější** a patří mu 122. místo a 25. místo v EU. Výsledkem studie bylo, že daňové zatížení osobní důchodové daně je vyšší ve Francii, čas nezbytný k vyplnění tiskopisů je výrazně vyšší v ČR a v počtu plateb se srovnávané systémy nijak neliší.

Rozdílnost daňových systémů je zjevná v přístupu zdanění **daňovou sazbou**. Francie uplatňuje na příjmy daňových poplatníků klouzavě progresivní sazbu daně, jejíž vývoj se od roku 1993 výrazně neměnil, pouze docházelo ke změně v množství daňových sazeb a její výši. Nejvyšší sazba daně Francie je 45 %. Česká republika uplatňovala progresivní sazbu daně do roku 2007 a poté ji nahradila lineární sazba daně ve výši 15 %. Ač se může francouzské zdanění zdát výrazně vyšší, výpočet daňové povinnosti, která vzniká průměrnému poplatníku ČR a Francie, prokázal pravý opak. Zatímco český poplatník podléhá 15% sazbě daně, příjmy francouzské poplatníka jsou zatíženy pouze 13% sazbou daně, kterou ovlivnila klouzavá progresivní a nulová sazba daně uplatňovaná na nízké příjmy poplatníka. Systémy se také liší ve způsobu **výpočtu daňové povinnosti**. Zatímco se daňová povinnost francouzských poplatníků počítá za celou fiskální domácnost a pro účely snížení progresivity zdanění se základ daně rozhodný pro výpočet daně snižuje prostřednictvím rodinných koeficientů, se výpočet daně v případě ČR provede za každého poplatníka zvlášť.

Pro účely financování veřejné správy jsou **daňové příjmy** nezbytné. Jejich výši výrazným způsobem v obou státech ovlivnila světová hospodářská a finanční krize v roce 2008. Daněmi, jejichž výběr je z hlediska množství finančních prostředků v ČR nejefektivnější, jsou nepřímé daně a daň z příjmů fyzických osob se podílí na

celkových daňových příjmech 18 %. V případě Francie DPH tvoří polovinu daňových příjmů a daň z příjmů fyzických osob představuje druhý nejdůležitější finanční zdroj se svými 21 %.

Daňové zatížení, o kterém vypovídá souhrnná **daňová kvóta**, je ve Francii vysoké a patří k nejvyšším v EU. Zatížení v ČR se pohybuje pod průměrem zemí EU. Daňové zatížení v případě osobní důchodové daně je ve Francii téměř dvojnásobně vyšší než v ČR a pohybuje se kolem průměru zemí EU. U příspěvků na sociální zabezpečení hrazených zaměstnavateli je daňové zatížení výrazně vysoké v obou státech ve srovnání s ostatními státy EU. V případě příspěvků hrazených zaměstnanci je zatížení nižší v ČR a přibližuje se průměru zemí EU. Vyšší zatížení má ČR u pojistného, které je hrazené osobami samostatně výdělečně činnými, a pohybuje se nad průměrem zemí EU. Dalším ukazatelem, který měří daňové zatížení práce, je **implicitní daňová sazba**, která vyjadřuje procentuální podíl všech daňových a pojistných odvodů na hrubé mzdě zaměstnance. Daňové zatížení práce je vysoké v obou srovnávaných státech a pohybuje se nad průměrem zemí EU, přičemž zatížení práce je v ČR vyšší. V předešlých letech byl rozdíl ve zdanění obou srovnávaných států znatelnější a v současné době se sobě vyrovnává, ale pořád je francouzské zatížení nižší.

Analýzou intervalové progresivity bylo zjištěno, že oba srovnávané státy mají **progresivní daň**, u které s růstem důchodu dochází k růstu míry zdanění příjmů poplatníka. Na první pohled se v případě ČR, která na příjmy poplatníků uplatňuje lineární sazbu daně, může zdát, že se bude jednat o proporcionální daň, ale vlivem existence odčitatelných položek, nezdanitelných částí základu daně a slev na dani se míra progresivity mění v závislosti na konkrétní situaci daného poplatníka.

Výběr daní je v obou státech zabezpečován dvěma hlavními správami. Správou převážné většiny daní se zabývá finanční správa tvořená finančními orgány a správou energetických a spotřebních daní správa celní.

Zpracování diplomové práce mi rozšířilo pohled na možné způsoby tvorby systému zdanění v oblasti osobní důchodové daně a přineslo velké množství informací, jejichž získání bylo mnohdy složité. **Cílem práce** bylo nastínit základní problematiku principu zdanění v obou srovnávaných státech a najít možná **východiska** (progresivní sazba daně, společné zdanění manželů, zrušení superhrubé mzdy, zjednodušení a stálost daňového systému) **pro zefektivnění systému zdanění**, která byla podrobně popsána v předcházející kapitole.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Odborná literatura

- [1] BERAN, Vlastimil, Jiřina KRAJČOVÁ, Veronika KŘELINOVÁ, Pavla VANDUCHOVÁ a Viola ŠEBESTÍKOVÁ. *Daňová a sociální optimalizace ve vztahu k nezaměstnanosti v České republice*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2012. 180 s. ISBN 978-80-248-2938-8.
- [2] JAMES, Simon and Christopher NOBES. *The Economics of Taxation. Principles, Policy and Practice*. 10. vyd. Birmingham: Fiscal Publications, 2010. 324 s. ISBN 978-1906201-13-5.
- [3] JUREČKA, Václav, Ivana JÁNOŠÍKOVÁ a kol. *Makroekonomie*. Ostrava: VŠB – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA, 2009. 312 s. ISBN 978-80-248-0530-6.
- [4] KUBÁTOVÁ, Květa. *Daňová teorie a politika*. 5. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010. 276 s. ISBN 978-80-7357-574-8.
- [5] LÁCHOVÁ, Lenka. *Daňové systémy v globálním světě*. Praha: ASPI, 2007. ISBN 978-80-7357-320-1.
- [6] RYLOVÁ, Zuzana. *Mezinárodní dvojí zdanění 2012*. 4. vyd. Olomouc: ANAG, 2012. 487 s. ISBN 978-80-7263-724-9.
- [7] SCHELLEKENS, Marnix, eds. *European Tax Handbook 2013*. Amsterdam: IBFD, 2013. 988 s. ISBN 978-90-8722-193-5.
- [8] ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii*. 5. vyd. Praha: Linde, 2012. 400 s. ISBN 978-80-7201-881-9.
- [9] ŠIROKÝ, Jan a kol. *Daňové teorie. S praktickou aplikací*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2008. 301 s. ISBN 978-80-7400-005-8.
- [10] *Taxation Trends in the European Union: Data for the EU Member States, Iceland and Norway*. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2013. 316 p. ISBN 978-92-79-28852-4.

Právní předpisy

- [11] Zákon č. 586 ze dne 20. listopadu 1992 o daních z příjmů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 117, s. 3473-3491. Dostupný také z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka->

- zakonu/SearchResult.aspx?q=586/1992%20&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [12] Zákon ČNR č. 338 ze dne 4. května 1992 o dani z nemovitých věcí. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 71, s. 1946-1952. Dostupný také z: <http://zakony.kurzy.cz/338-1992-zakon-o-dani-z-nemovitych-veci/>. ISSN 1211-1244.
- [13] Zákonné opatření Senátu č. 340 ze dne 9. října 2013 o dani z nabytí nemovitých věcí. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2013, částka 132, s. 5982-5993. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=340/2013&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [14] Zákon ČNR č. 16 ze dne 21. prosince 1992 o dani silniční. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1993, částka 6, s. 133-136. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=16/1993&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [15] Zákon č. 235 ze dne 1. dubna 2004 o dani z přidané hodnoty. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 78, s. 4946-5010. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=235/2004&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [16] Zákon č. 353 ze dne 26. září 2003 o spotřebních daních. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2003, částka 118, s. 5730-5788. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=353/2003&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [17] Zákon č. 261 ze dne 19. září 2007 o stabilizaci veřejných rozpočtů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2007, částka 85, s. 3154-3259. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=261/2007&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [18] Vyhláška č. 324 ze dne 26. září 2012 o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2011, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2011, redukčních hranic pro stanovení

- výpočtového základu pro rok 2013 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2013 a o zvýšení důchodů v roce 2013. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 119, s. 4110. Dostupná také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=324/2012&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [19] Vyhláška č. 296 ze dne 19. září 2013 o výši všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012, přepočítacího koeficientu pro úpravu všeobecného vyměřovacího základu za rok 2012, redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro rok 2014 a základní výměry důchodu stanovené pro rok 2014 a o zvýšení důchodů v roce 2014. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2013, částka 113, s. 3315. Dostupná také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=296/2013&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [20] Zákon č. 243 ze dne 29. června 2000 o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2003, částka 73, s. 3513-3515. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=243/2000%20&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [21] Zákon č. 589 ze dne 20. listopadu 1992 o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na sociální politiku zaměstnanosti. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 118, s. 3521-3528. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=589/1992%20&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [22] Zákon č. 48 ze dne 7. března 1997 o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1997, částka 16, s. 1185-1264. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=48/1997&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.

- [23] Zákon č. 592 ze dne 20. listopadu 1992 o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1992, částka 119, s. 3558-3565. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=592/1992&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.
- [24] Zákon č. 456 ze dne 23. prosince 2011 o Finanční správě České republiky. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2011, částka 157, s. 6066-6072. Dostupný také z: http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=456/2011&typeLaw=zakon&what=Cislo_zakona_smlouvy. ISSN 1211-1244.

Internetové zdroje

- [25] *Legifrance: Code général des impôts* [online]. 2014 [cit. 2014-01-22]. Dostupné z: <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006069577&dateTexte=20140101>
- [26] *Legifrance: Code de la sécurité sociale* [online]. 2014 [cit. 2014-01-28]. Dostupné z: <http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEXT000006073189&dateTexte=20131220>
- [27] *EUROSKOP: Základní data o ČR a EU* [online]. [cit. 2013-12-08]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/9090/sekce/zakladni-data-o-cr-a-eu/>
- [28] *ČESKÁ SPRÁVA SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ: Důležité údaje platné pro sociální zabezpečení v roce 2014* [online]. Praha, 27. 12. 2013 [cit. 2013-12-29]. Dostupné z: <http://www.cssz.cz/cz/o-cssz/informace/media/tiskove-zpravy/tiskove-zpravy-2013/dulezite-udaje-platne-pro-socialni-zabezpeceni-v-roce-2014.htm>
- [29] *Ipodnikatel: Výše sociálního pojištění OSVČ v r. 2014* [online]. 2014 [cit. 2014-01-15]. Dostupné z: <http://www.ipodnikatel.cz/Socialni-pojisteni/vyse-pojistneho-na-socialni-zabezpeceni.html>
- [30] *Podnikatel: Zálohy na sociální a zdravotní pojištění v roce 2014* [online]. 11. 11. 2013 [cit. 2013-12-08]. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/zalohy-na-socialni-a-zdravotni-pojisteni-v-roce-2014/>

- [31] *EUROSKOP: Francie* [online]. [cit. 2013-12-22]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/530/sekce/francie/>
- [32] *European Commission: Excise Duty Tables* [online]. 2014 [cit. 2014-03-21]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/excise_duties/alcoholic_beverages/rates/excise_duties-part_i_alcohol_en.pdf
- [33] *European Commission: Excise Duty Tables* [online]. 2014 [cit. 2014-03-21]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/excise_duties/tobacco_products/rates/excise_duties-part_iii_tobacco_en.pdf
- [34] *European Commission: Excise Duty Tables* [online]. 2014 [cit. 2014-03-21]. Dostupné z: http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/excise_duties/energy_products/rates/excise_duties-part_ii_energy_products_en.pdf
- [35] *Le portail du service public de la Sécurité sociale: Les principales revalorisations au 1er janvier 2014* [online]. 2014 [cit. 2014-01-20]. Dostupné z: <http://www.securite-sociale.fr/Ce-qui-a-change-au-1er-janvier-2014?type=part>
- [36] *Info social: Cotisations sociales* [online]. 2014 [cit. 2014-01-20]. Dostupné z: <http://infosocial.experts-comptables.com/Infosocial/Chiffres-cles/Cotisations-sociales/Tableau-des-cotisations-sociales>
- [37] *Régime Social des Indépendants: Cotisations* [online]. 2014 [cit. 2014-01-20]. Dostupné z: <http://www.rsi.fr/baremes/cotisations.html#c3335>
- [38] *PwC: Overall ranking and underlying data* [online]. 2014 [cit. 2014-02-18]. Dostupné z: <http://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/data-tables.jhtml>

SEZNAM ZKRATEK

DAP	Daňové přiznání
DPFO	Daň z příjmů fyzických osob
DPPO	Daň z příjmů právnických osob
DZD	Dílčí základ daně
FO	Fyzické osoby
HP	Hrubé příjmy
OSSZ	Okresní správa sociálního zabezpečení
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
PDZP	Poslední známá daňová povinnost
PO	Právnické osoby
SD	Sazba daně
SFDI	Státní fond dopravní infrastruktury
SHM	Superhrubá mzda
SR	Státní rozpočet
SZDZ	Smlouvy o zamezení dvojího zdanění
ZDP	Zákon o dani z příjmů

Prohlášení o využití výsledků diplomové práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;

- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, diplomovou práci užít (§ 35 odst. 3);

- souhlasím s tím, že diplomová práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o diplomové práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;

- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;

- bylo sjednáno, že užít své dílo, diplomovou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 27. března 2014

.....

Vendula Špačková

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1	Ekonomické ukazatele regionu EU a EFTA podle studie PwC
Příloha č. 2	Pořadí zemí dle relativní jednoduchosti daňového systému
Příloha č. 3	Vývoj daňové sazby ČR
Příloha č. 4	Vývoj daňové sazby Francie
Příloha č. 5	Příjmy z daní a cel v ČR od roku 2008 do roku 2012
Příloha č. 6	Vývoj podílu příjmů z DPFO na HDP zemí EU, Islandu a Norska
Příloha č. 7	Výpočet PAR pro Českou republiku
Příloha č. 8	Výpočet daňové povinnosti francouzského poplatníka
Příloha č. 9	Výpočet PAR pro Francii
Příloha č. 10	Přiznání k dani z příjmů fyzických osob ČR
Příloha č. 11	Přiznání k dani z příjmů fyzických osob Francie
Příloha č. 12	Výpočet návrhu klouzavě progresivního zdanění osobní důchodové daně pro Českou republiku